I. H. S.

Siglo 16 **Año** 1525. Divi Aurelii Augustini Hipponēsis Episcopi meditatē, soliloquia, manuale. etcª in urbe Valētina per Joan Joffre.

(Archivo de Loyola).

Universidad de Deusto Biblioteca

Ptini hipponēsis Episcopi meditat^s, soliloquia, manuale. etc^a
in urbe Valētina per Joan Joffre. (Archivo de Loyola).

Universidad de Deusto Biblioteca

Universidad de Deusto
Biblioteca

Em urbe Valentina per Joan Joffre.
(Archivo de Loyola).

I·I

¶ Diui aurelij Augustini hipponẽsis Episcopi Meditationes. Soliloquia. Manuale. atqz Psalterium. feliciter Incipit.

1525.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Cum urbe Valentina per Joan Joffre.

(Archivo de Loyola).

BIBLIOTHECA COLLEGII LOJOLAEI SOCIETATIS JESU.
IHS

Tabula.

¶ Capitulorum libri Meditationuz sancti Augustini recollecta annotatio.

¶ Capitulo.j. inuocatio dei oīpotentis ad morū et vite reparationē. fo.j.
¶ Ca.ij. hominis accusatio et commēdatio misericordie diuine. fo.ij.
¶ Ca.iij. hominis conquestio qui ꝓpter inobedientiam a domino non auditur. fo.iiij.
¶ Ca.iiij. iudicis timor. fo.v.
¶ Ca.v. inuocatur pat̄ ꝑ filiū. fo.vij.
¶ Capitulo.vj. representat homo patri passionem filij. fo.viij.
¶ Ca.vij. hic recognoscit homo se causam esse passionis. fo.x.
¶ Capitulo.viij. hic exponit homo d̄o patri passionem filij in suam reconci-

Universidad de Deusto
Biblioteca

Tabula.

liationem. fo.xij.
¶ Capitulo.ix.de inuocatione spiritꝰ sancti. fo.xv.
¶ Ca.x.oratio serui dei ꝺ se humiliter sentientis. fo.xvj.
¶ Capitulo.xj.oratio ad sanctam trinitatem. fo.xvij.
¶ Ca.xij. confessio omnipotentis dei et maiestatis eiusdem. fo.xviij.
¶ Capitulo.xiij.qualiꝫ generi humano dignatus est subuenire deus pater: et de verbi incarnatione et gratiarum actione. fo.xviij.
¶ Capitulo.xiiij.de fiducia quam habere debet anima in domino iesu atqꝫ eius passione. fo.xx.
¶ Ca.xv.de immẽsa charitate patris eterni ad genus humanum. fo.xxi.
¶ Capitulo.xvj. de duplici christi natura qui pro nobis miseretur/et ꝑ nobis interpellat. xxiij.
¶ Ca.xvij.de gratia quaꝫ debet homo deo pro beneficio redẽptionis. fo.xxv.
¶ Capitulo.xviij. oratio deuotissima ad christum. fo.xxvij.
¶ Ca.xix.hic distinguit inter sapientiam que domus dei est/et sapientiam q̃ diuina est. fo.xxix.
¶ Ca.xx. hic orat homo vt ipsa quoqꝫ domus dei oret pro eo. fo.xxxij.
¶ Ca.xxj.quantis amaritudinibus vita ista sit respersa. fo.xxxiij.
¶ Ca.xxij.de felicitate vite quam preparauit deus diligentibꝰ se. fo.xxxiiij.
¶ Ca.xxiij. de felicitate anime sancte hinc exeuntis. fo.xxxv.
¶ Ca.xxiiij.oratio ad sanctos vt nobis succurrant in periculis. fo.xxxvj.
¶ Ca.xxv.anime desideriuꝫ ad ciuitatem hierusalem supernam. fo.xxxviij.

Universidad de Deusto
Biblioteca
Archivo de Loyola

Tabula.

¶ Capitulo.xxvj.hymnꝰ de gloria paradisi. fo.xl.
¶ Capitulo.xxvij.laus continua quã facit anima ex contemplatione supernę diuinatis. fo.xliij.
¶ Ca.xxviij.quid sit quodam modo ꝺ̃ um cernere et tenere: et qualiter sit de deo sentiendum. fo.xlv.
¶ Ca.xxix.oratio explicans plurimas deitatis proprietates. fo.xlvj.
¶ Ca.xxx.de vnitate personarũ et pluralite in deo. fo.xlix.
¶ Capitulo.xxxj. oratio ad sanctã trinitatem. fo.lj.
¶ Ca.xxxij.ꝙ deus vera et summa vita sit. fo.lij.
¶ Ca.xxxiij.laus angelorum et hominum. fo.liij.
¶ Capitulo.xxxiiij. hic cõqueritur homo ꝙ non compungitur in contẽplatione:ex quo angeli quoqꝫ tremunt deum videntes. fo.lvij.
¶ Capitulo.xxxv. oratio cor multum mouens ad deuotionem et diuinum amorem. fo.lviij.
¶ Ca.xxxvj.oratio deuotissima ad laudes habendas. fo.lxiij.
¶ Ca.xxxvij.in ista oratione mens humana copiosius compungitur si incẽte dicatur. fo.lxvij.
¶ Capituol.xxxviij.oratio in tribulatione. fo.lxxiij.
¶ Ca.xxxix. oratio multuꝫ deuota ad filium. fo.lxxiiij.
¶ Ca.xl.oratio vtilis. fo.lxxviij.
¶ Ca.xl.oratio deuota de recordatione passionis christi. fo.lxxxij.
¶ Capitulorum libri Soliloquiorum aĩe ad deũ sancti Au

Universidad de Deusto
Biblioteca

Tabula.

gustini recollecta annotatio.

¶ Capitulo.j. De ineffabili dulcedine dei. fo.lxxxvj.
¶ Ca.ij. ꝺ miseria et fragilitate homi nis. fo.lxxxix.
¶ Ca.iij. de mirabili lumīe dei. fo. xc.
¶ Ca.iiij. de mortalitate humane na= ture. fo.xcij.
¶ Ca.v. quid sit nihil fieri. fo.xciij.
¶ Ca.vj. ꝺ casu aīe in peccatis. fo.xcv.
¶ Capitulo.vij. de multiplicijs benefi cijs dei. fo.xcvij.
¶ Capitulo.viij. de dignitate hominis futura. fo.xcix.
¶ Ca.ix. de omnipotentia dei. fo.cj.
¶ Capitulo.x. de incōprehensibili lau de dei. fo.cj.
¶ Ca.xj. de spe erigēda ad deū. fo.xiij.
¶ Capitulo.xij. de laqueis concupis= centiarum. fo.cliij.
¶ Ca.xiij. de miseria hominis et bene ficijs dei. fo.cvj.
¶ Ca.xiiij. ꝙ deus perpetua inspectio ne considerat opera et intentiones ho minum. fo.cviij.
¶ Ca.xv. quod homo nihil potest per se sine diuina gratia. fo.cx.
¶ Ca.xvj. de diabolo et multiplicibus temptationibus eius. fo.cxiij.
¶ Ca.xvij. ꝙ deꝰ ē lux iustorū. fo.cxv.
¶ Ca.xviij. iteꝝ ꝺ bñfitijs ꝺi. fo.cxvij.
¶ Ca.xix. ꝺ feruore dilectionis vel cha ritatis. fo.cxx.
¶ Ca.xx. ꝙ deus subiecit omnia seru tuti hominum. fo.cxxj.
¶ Capitulo.xxj. ꝙ ex consideratione bonorum temporaliuꝫ colligitur mag nitudo celestis consilij. fo.cxxij.
¶ Capitulo.xxij. ꝙ diuīa dulcedo om=

(Archivo de Loyola).

Universidad de Deusto
Biblioteca

Tabula.

nem presentem mundi amaritudinem tollit. fo.cxxiiij.
¶Capitulo.xxiij. q tota spes nostra et desiderium cordis nostri debet esse in deum. fo.cxxv.
¶C.xxiiij. q sal⁹ nra ex do ē. f.cxxvj.
¶Capitulo.xxv. q voluntas humana inefficax sit ad bona opera sine diuina gratia. fo.cxxviij.
¶Capitulo.xxvj. de antiquis benificijs dei. fo.cxxix.
¶Cap.xxvij. de angelis deputatis ad custodiam hominum. fo.cxxx.
¶Ca.xxviij. de profunda predestinatione et prescientia dei. fo.cxxxij.
¶Capitulo.xxix. ō illis qui prius sunt iusti et postea impij efficiuntur et econuerso. fo.cxxxiiij.
¶Ca.xxx. q anima fidelis sit sanctuarium dei. fo.cxxxv.
¶Capitulo.xxxj. q neqz per sensus exteriores neqz per interiores inueniri potest deus. fo.cxxxvj.
¶Ca.xxxij. confessio ve fidei. fo.cxlij.
¶Capitulo.xxxiij. de confessione proprie vilitatis. fo.cxlvj.
¶Capitulo.xxxiiij. consideratio diuine maiestatis. fo.cxlviij.
¶Capitulo.xxxv. de desiderio et siti anime in deum. fo.cxlix.
¶Ca.xxxvj. ō glia celestis pātie. f.cliij.
¶Capitulo.xxxvij. oratio ad sanctaz trinitatem. fo.clvj.

¶Capitulorum libri qui inscribitur Manuale de verbo dei Sancti Augustini/recollecta annotatio.

Archivo de Loyola

Universidad de Deusto
Biblioteca
(Archivo de Loyola)

Tabula.

¶Ca.j.ō mirabili essētia ōi. fo.clviij.
¶Capitulo.ij. De incicibili scientia dei. fo.clix.
¶Capitulo.iij.ō desiderio anime sentientis deum. clx.
¶Ca.iiij.de miseria anime que dominum nostrū iesum christum non amat nec querit. fo.clxj.
¶Ca.v.de desiderio anime. fo.clxij.
¶Ca.vj.de felicitate anime a terreno carcere resolute. fo.clxiij.
¶Ca.vij.de gaudio padisi. fo.clxiiij.
¶Ca.viij.de regno celorum. fo.clxv.
¶Capitulo.ix.quomodo post nimios ploratus mestam animam consoletur deus. fo.clxvj.
¶Capitulo.x. De dulcedine diuini amoris. fo.clxvij.
¶Capitulo.xj.ō preparatione nostre redemptionis. fo.clxvij.

Tabula.

¶Ca.xij.de gaudio. fo.clxviij.
¶Capitulo.xiij. ꝙ verbum incarnatum sit causa spei nostre. fo.clxix.
¶Capitulo.xiiij.ꝙ quanto maior sit de deo meditatio: tanto sit/ et iocundior. fo.clxx.
¶Ca.xv.ꝙ desiderande sint pro christo tribulationes in hac vita. fo.clxxj.
¶Capitulo.xvj.quomodo regnum celorum possit acquiri. fo.clxxij.
¶Capitulo.xvij.quid sit ⁊ quid habeat paradisus. fo.clxxij.
¶Ca.xviij.non valet homo deo vicez reddere nisi per amorem. fo.clxxiiij.
¶Capitulo.xix.quid in nobis deus requirat sibi simile. fo.clxxiiij.
¶Capitulo.xx. de confidentia anime amantis deum. fo.clxxv.
¶Capitulo.xxj.quid fecerit deus ꝓpter hominem. fo.clxxvj.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Tabula.

¶ Ca.xxiij.de recordatione vulnerum ieſuchriſti domini noſtri. fo.clxxvij.
¶ Capitulo.xxiiij. q recordatio vulnerum chriſti ſit efficax remedium cõtra omnes aduerſitates. fo.clxxviij.
¶ Capitulo.xxiiij. ¶ Meditatio anime ad amorem chriſti. fo.clxxix.
¶ Ca.xxv. q nihil poſſit anime ſufficere preter ſummum bonum. fo.clxxx.
¶ Capitulo.xxvj. quid ſit cognitio veritatis. fo.clxxxj.
¶ Ca.xxvij. quid in nobis opetur miſſio ſpiritus ſancti. fo.clxxxij.
¶ Capitulo.xxviij. de operatione eius qui diligit deum. clxxxiij.
¶ Capitulo.xxix. De veracordis requie. fo.clxxxiiij.
¶ Ca.xxx. quicquid mentis aſpectum ab eo retrahit omnino fugiendum eſt atq; execrandum. fo.clxxxv.

Tabula.

¶ Capitulo.xxxj. viſio dei perdita eſt propter peccatum et miſeria inuenta eſt. fo.clxxxv.
¶ Ca.xxxij. ō bonitate ōi. fo.clxxxvij.
¶ Capitulo.xxxiij. de delectabili fruitione dei. fo.clxxxviij.
¶ Capitulo.xxxiiij. q ſummum bonū appetendum ſit. fo.clxxxviij.
¶ Capitulo.xxxv. de mutua charitate ſanctorum in celis. fo.cxc.
¶ Capitulo.xxxvj. de pleno gaudio vite eterne. fo.cxcj.

¶ Diui aurelij auguſtini hyponenſis Epiſcopi ℙſalterium quod matri ſue compoſuit. fo.cxcij.

¶ Laus deo.

(Archivo de Loyola)



Universidad de Deusto
Biblioteca
(Archivo de Loyola)

¶ Diui aurelij augustini hyponensis episcopi meditationū Liber incipit.

¶ Inuocatio dei omnipotentis ad mozum et vite reparationem. Ca. I.

Domine deus meus da cozdi meo te desiderare: desiderādo q̄rere / q̄rendo inuenire inueniendo amare / amādo mala mea redimere / redēpta nō itera re. da dñe deus meꝰ cozdi meo penitentiam / spiritui contritionem / oculis lachrimaꝝ fontē / manibuꝰ elemosine largitatē. rex meus extīgue in me desideria carnis et accēde ignē tui amoris redemptoz meꝰ expelle ame spiritū sup-

bie et cōcede ꝑpitius thesaurū humilitatis tue / saluator meꝰ amoue ame furorē ire et īdulge mihi benignꝰ scutū patiētie: conditor meus euelle ame animi rācorem: et largire mihi mitis dulcedinē / da clemētissime pater mihi solidā fidem spē congruā / charitatem continuā: rector meꝰ / auerte / a me vanitatē / mentis inconstātiam / corporis vagationē oris scurrilitatem / oculorū elationē ventris ingluuiez / opprobria ꝑimorū / scelera detractionū curiositatis pruriginē / diuitiarū cupidinem potentatuū rapinā: inanis gl'ie appetitū / hypocrisis malū / adulationis venenū contēptum inopū / oppressionez debiliū / auaritie ardorem / inuidie rubiginē / blasphemie mortem / reseca in me factor meꝰ temeritatē iniquam / ꝑtinaciā / incetudinem / ociositatē / somnolentiā / pigritiam / mētis hebetudinē / cordis cecitatem sensus obstinationem / morū truculentiā / boni inobedientiā: consilij repugnantiā / ligue effrenationem / pauperū ꝑdaz impotentū violentiā / innocentū calumniam / subditorū negligentiaz / circa domesticos seueritatē / aduersus familiares impietatē / erga ꝑimos duritiā / deus meꝰ / misericordia mea: oro te ꝑ dilectū filium tuū / da mihi misericordie opa / pietatis studia / cōpati afflictis / consulere erroneis / succurrere miseris / subuenire egenis / consolari mestos / releuare oppressos / pauperes recreare / flebiles refouere / dimittere debitoribus / ꝑcere in me peccātibus / odientes me diligere / ꝑ malis bona reddere neminē despicere / sed honorare. bonos imitari / malos cauere / virtutes amplecti / vi-

Universidad de Deusto Biblioteca

tia reijcere in aduersis patientiam/in
ꝓsperis continentiam/ custodiā oris/
et ostium circūstantie labijs meis/ ter
rena calcare/celestia Sitire.

¶ Hominꝫ accusatio et cōmē
datio miſicordie diuine. Cap. ij.

ECce plasmator meꝰ multa roga=
ui quū nec pauca ꝓmerui. fateor/
heu fateor: non solū q̄ postulo non de=
bentur dona/ sed multa et inexquisita
supplicia/ animāt tamen me publica=
ni/meretrices / et latrones/q̄ a fauci=
bus hostis momentanee eruti sinibus
excipiūtur pastoris. tu enī factor omni
um deus: licet in cunctis oꝑibus tuis
sis mirabilis: mirabilior tamen crede
ris esse in oꝑibus pietatis. vnde de te=
metipso ꝑquendā seruū tuū dixisti/mi
serationes eius suꝑ oīa opera eius et

quasi de singulo loquentē de vniuerso
populo tuo te dixisse confidimꝰ: mise=
ricordiā aūt meam non dispꝑgaꝫ ab eo/
nullū enī spernis/neminez abijcis/ ne
minem ꝑhorrescis/ nisi forte q̄ amens
te exhorruerit. Ergo modo iratus nō
ꝑcutis/sed te irritātibus dona si quie=
uerīt tribuis / deus meꝰ cornu salutis
mee/et susceptor meus/ ego infelix ego
te irritaui/ego malū coram te feci: fu=
rorem tuū ꝓuocaui: iraꝫ ꝓmerui / pec
caui et passus es / deliq̄ et adhuc susti=
nes. Si peniteo parcis/si reuertor sus
cipis/insuꝑ dum differo p̄stolaris: re=
uocas errantē/ inuitas repugnantez/
expectas torpentē amplexaris redeun
tem/doces ignorantē/merentem mul=
ces a ruina suscitas/post lapsum repa
ras/petēti largiris/querēti inueniris/
et pulsanti aperis/ ecce dñe deus salu=

Universidad de Deusto
Biblioteca

tis mee q̄d opponaz nescio: quomodo
respondeā ignoro/nullū abs te confu=
giū/nulluz ate patet latibulū/ostēdis=
ti mihi bene viuēdi viam et gradiendi
scientiā dedisti: minatꝰ es mihi gehen
nā/et pollicitꝰ es mihi paradisi glori=
am/nūc pater misericordiaꝝ/et deus to
tius cōsolationis: confige timore tuo
carnes meas: quatenꝰ q̄ minaris me=
tuendo euadā/et redde mihi letitiam
salutaris tui vt q̄ spondes diligendo ꝑ
cipiā/fortitudo mea dñe/firmamētuz
meū/deus meꝰ refugium meū/et libe=
rator meꝰ/suggere quid de te cogitez:
doce q̄bus te sermonibus inuocem: da
quibus opibus tibi placeaz: scio nāqz
scio vnū/quo tu placaris/ꝛ aliud quod
nō spernis. Est vtiqz tibi spiritus con
tribulatus sacrificiuz/et acceptas cor
contritū et humiliatū his me deus me

us/adiutor meꝰ dita muneribus: his
cōtra inimicū muni ꝓteccionibꝰ/hoc
ꝺ flāmis vitioꝝ presta refrigeriū/hoc
aūt desideriorꝝ passionibus pāde piū
refugiū/fac dñe virtus salutis mee/ne
sim de numero eoꝝ q̄ ad tēpus credūt/
et in tēpore temptationis recedūt/obū
bra caput meū in die belli: spes mea in
die afflictionis/et salus in tēpore tribu
lationis/en dñe illuminatio mea et sa
lus mea/rogaui q̄bus egeo: intimaui
q̄ timeo: sed remordet consciētia repre
hēdūt me cordis secreta et quod amor
ministrat/timor dissipat/celus incitat
metꝰ increpat acta mea formidine/sed
tua īgerit pietas fidutiā/tua hortatur
benignitas/mea tardat malignitas. et
vtveriꝰ fatear/occurrūt memorie phā
tasmata vitiorū que reuerberāt auda
tiam presumentiū animorum.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Diui Augustini

Hominis conquestio q̄ pp ter inobediētiā a dño nō audit. ca. iij.

QUum enī quis odio dignꝰ sit qua fronte gratiam reqrit? cui pena debetur qua temeritate gr̄iam deposcit? lacessit iudicē/ q̄ postposita satisfactione delicti q̄rit p̄mijs honorari. Regi insultat obnoxiꝰ supplicio q̄ donari flagitat indebito brauio: et dulcem affectū patris: stultꝰ exacerbat filius/ q̄ post illatas cōtumelias ante penitudinē hereditatis vsurpat celsitudinem. quid mi pater m̄ gessisse recolo? merui mortē/ et peto vitā. Commoui regem meū/ cuius impudēs inuoco p̄sidiū/ contēpsi iudicem/ quē temere postulo adiutorē. insolens renui audire/ patrē quem demū p̄sumo habere tutorē. heu mihi q̄ seroventō: heu heu q̄ tarde fes

tino: heu me quia curro post vulnera dedignās incolumis p̄cauere iacula. Neglexi p̄spicere tela/ modovero sollicitor ō morte vicina: vulnera vulneribus inflixi/ q̄a scelera sceleribus addere nō timui. Recēti cicatrices labe resperſi q̄a p̄isca flagitia modernis iniq̄tatibus reciprocaui: et q̄ diuina solidauerat medicina mea resoluit p̄rurigo phrenetica cutis q̄ superducta vulneribus morbū celauerat/ sanie erūpente putruit: quia iterata iniq̄tas cōcessaz mis̄icordiā exinaniuit. noui q̄ppe scriptū: in quacunq̄z hora iustus peccauerit/ omnes iustitie eius obliuiscentur. si iustitia aboletur iusti ruētis: q̄nto magis penitētia peccatoris in idip̄m reuertētis? quotiens canis redij ad vomitū/ et quasi sus repetij volutabrum: fateor q̄ nihil recordari ē impossibile.

quot mortaliū ignorantes peccare docui: volentes deliquere psuasi: resistentes coegi: volētibus consensi. quot sane gradiētibus laqueū induxi: viam q̄rentibus foueā retexi: vt patrare non horrerē: obliuisci non metui. Sed tu iust⁹ iudex signās peccata quasi in sacculo obseruasti oīes semitas meas: et cunctos gressus meos dinumerasti tacuisti semper siluisti: patiens fuisti. ve mihi demū loqueris quasi parturiēs.

¶ Judicis timor. Ca. iiij.

DEus deor̄ dñe pstabilis sup malitia. noui quia manifest⁹ venies: noui quia non semp silebis quū in cōspectu tuo ignis exardescet/et in circuitu tuo tēpestas valida ingruerit: quū aduocauerit celū desup/et terrā discernere populū tuū. et ecce corā tot mili-

bus populor̄ nudabuntur oēs iniquitates mee: tot agminibus angelor̄ patebūt vniuersa scelera mea: nō solum actuū/ sed etiā cogitationū simulq3 locutionū. tot judicibus inops astabo/ quot me p̄cesserūt in ope bono: tot arguētibus confūdar/quot mihi prebuerūt bene viuendi exēpla: tot conuīcantibus / quot me monuerūt ꝓficuis sermonibus/seq3 imitādos iustis ōderunt actionibus/ dñe mi non suppetit quid dicā nō occurrit q̄d respondeaz/ et quū tā intersim seuo illi discrimini/ torquet me cōsciētia/ cruciant cordis arcana/coartat auaricia/accusat sup̄bia/consumit īuidia/inflāmat concupiscētia infestat luxuria/ōhonestat gula/ ebrietas cōfutat detractio lacerat/ ambitio supplātat / rapacitas objurgat/discordia dissipat/ira ꝓturbat le-

Universidad de Deusto
Biblioteca

uitas dissoluit/torpor opprimit/hypocrisis fallit/adulatio frãgit/ fauor attollit calũnia pũgit/ecce liberator meus de gẽtibus iracũdis: ecce cũ quibus vixi a die natiuitatis mee/qbus et studui/qbus et fidez seruaui. ipa me que dilexerã studia dãnant: q laudaueram vitupant: hi sunt qbus acqeui amici: qbus parui magistri/ et qbus seruiui dñi: consules qbus credidi: ciues quibus cohabitaui domestici quibus consensi/ heu mihi rex meꝰ et deus meus/ qr incolatꝰ meus ꝓlongatus est/ve mihi illuminatio mea qr habitaui cũ habitãtibus cedar. et quuz Dauid sctũs dixerit multuz: q̃to magis ego infelix dicere possum: nimis ĩcola fuit anima mea: firmamentũ meũ deꝰ: non iustificabitur in cõspectu tuo oĩs viuẽs/ spes mea nõ est in filijs hominũ quez si re-

mota pietate iudicaueris iustũ inuenies: et nisi ꝑueneris miserãdo impiũ nõ est quid glorificet piũ. credo namq salus mea quod audiui: qm̃ benignitas tua ad penitentiã me adducit: tui oris mihi sonuerunt nectarea labia: nemo potest venire ad me nisi pr̃ meꝰ qui misit me traxerit eũ/ enĩ vero qr me ĩstruxisti tã q̃ ꝓpitiꝰ instructione formasti: totis medullis cordis toto nisu mẽtis te oĩpotẽs pr̃ cũ dilectissimo filio tuo te q dulcissima ꝓples cũ serenissimo ĩuoco paracleto: trahe me q̃tenꝰ pꝰ te curã in odorẽ vnguentoꝝ tuoꝝ dulciter.

¶ Inuocatur pater per filium.

Capitulo. v.

INuoco te deus meꝰ: inuocote/ qr ppe es oĩbus ĩuocantibus te in vitate/ tu enĩ veritas es: doce me queso ꝓ

Universidad de Deusto
Biblioteca

clementiā tuā/sancta veritas te inuo-
care in te: q̄a hoc fieri quomodo opor
teat nesciosed ate doceri beata veritas
humiliter imploro. abs te enī sapere ē
desipere: te vero nosse est ꝑfecte scire.
erudi me diuina sapiēcia et doce me le-
gē tuā. Credo nāqꝫ quez tu erudieris
bt̄us erit: et de lege tua docueris eū de
sidero inuocare te/ quod q̄so fiat in v̄i
tate/quid ē in v̄itate inuocare verita-
tē/nisi in filio patrē/ergo sancte pater
sermo tuꝰ veritas est: prīcipiūqꝫ v̄bo-
rū tuoꝝ veritas. hoc quippe est verbo
rū tuoꝝ principiuꝫ/ quod in principio
erat verbū/in ip̄o prīcipio/te summuꝫ
adoro prīcipiū/in ip̄o v̄itatis verbo/te
ꝑfecta inuoco veritas/in quo ip̄a eadē
veritas dirigas me in veritate et doce-
as/ quid enī est dultius q̄ꝫ genitorez in
noīe vnigeniti inuocare? patrem in re

cordatione filij ad pietatez inflectere:
regē charissime sobolis denominatio-
ne mitigare? sic em̄ solēt rei carceribꝰ
eripi sic commācipati vīculis liberari:
sic tristē accipiētes sententiaꝫ capitis:
non solū absolui sed insuꝑ nancisci in
solitā gratiā/ dū modo iratis principi
bus dilecte ꝓlis intimauerīt charita-
tē/ sic delīquentes seruuli euadūt sup-
plicia dominoꝝ: dum ꝓ eis interuenit
dulcedo filioꝝ/sic te oīpotens pater/ ꝑ
oīpotētis filij charitatē postulo/ educ
de carcere ad confitendū noī tuo/ aīaꝫ
meā: libera me a vinculis peccatoꝝ/ ꝑ
coeternū flagito vnicum tibi natum:
meqꝫ cui ꝓpia merita letalē mināt ur
sententiā/ p̄ciosissime ad dexteraꝫ tuā
cōsedentis ꝓlis interpellatione restau
ra placatꝰ/ad vitā/quem aliū dirigam
intercessorē tibi nescio/ nisi hūc qui est

propiciatio p peccatis nr̃is/q̃ sedet ad dexterā interpellans p nobis/ ecce aduocat⁹ meus apud te deū patrem: ecce pontifex summus/qui non alieno eget expiari sanguine/qui proprio refulget pfusus cruore. ecce hostia sancta/bene placens: et pfecta in odorem suauitatis oblata: et accepta/ ecce agnus sine macula/q̃ coram se tondētibus obmutuit: q̃ alapis cesus/sputis illit⁹: opprobriis affectus/os suū non aperuit: en q̃ peccatū nō fecit/peccata nr̃a ptulit: et lāguores nr̃os suo liuore sanauit.

¶ Hic representat homo patri passionem filij. Ca. vj.

ASpice pater pie pijssimū filiuz p me tā impia passuz/ respice clemētissime rex quis patitur: et reminiscere benignus p quo patitur/ nō ne hic est

mi dñe innocens ille quē vt seruū redimeres filiū tradidisti: nūquid non auctor vite hic est/q̃ vt ouis ad occisionez ductus/ tibiq̃z vsq̃z ad mortez obediens factus/ atrocissime non timuit necis gen subire? ¶Recole totius salutis dispēsator: q̃ hic est ipe: quē et si ex tua virtute genuisti/mee tamen infirmitatis participez fieri voluisti. ve hec est tua deitas q̃ meā induit naturam/ crucis ascēdit patibulū: q̃ in assumpta carne triste tulit supplicīū. ¶Reduc dñe deus meus oculos tue maiestatis/sup opus ineffabilis pietatis intuere dulcē natū toto corpore extēsum: cerne manus innoxias pio manantes sanguine: et remitte placato scelera q̃ patrarunt manus mee. considera inerme latꝰ crude li pfossuz cuspide: et renoua me sacro fonte quē inde credo fluxisse/vide ima

B.

Universidad de Deusto
Biblioteca

culata vestigia q̄ nō steterūt in via pec catoꝝ/sed semp ambulauerunt in lege tua diris cōfixa clauis: et pfice gressus meos īsemitis tuis/ et fac me odio ha bere benignus oīes vias iniqtatis: vi am iniqtatis amoue a me/et fac me p= pitius viā veritatis eligere. Oro te rex sanctoꝝ p hunc sanctū sanctorū/p hūc redēptorem meū/fac me currere viam mandatoꝝ tuoꝝ/ vt ei valeam spiritu vniri/q̄ mea nō horruit carne vestiri. nūquid nō attendis pie pater adolescē tis filij charissimi caput niuea ceruice deflexa p̄ciosissimā resolutū in mortē? aspice mitissime cōditor directe sobo lis humanitatē/et miserere supīfirmi plasmatis debilitatē. Cādet nudatum pect?: rubet cruentū latus/ tensa arēt viscera/decora lāguent lumina: regia pallēt ora/pcera rigēt brachia/crura

pendēt marmorea/rigat terebratos pe des beati sanguinis vnda/ specta glo riose genitor gratissime plis lacerata mēbra: et memorare benignus q̄ mea est substātia: cōspicare dei hominis pe nā/et relaxa conditi hominis miserias/ vide redēptoris supplicū/et redempti dimitte delictū. Hic est dñe mi quē pp ter peccata populi tui p̄cussisti/licet ip se sit dilect? in quo tibi bene placuisti: hic ē ille innocēs in quo dolus nō est in uent? et tū inē iniquos deputatus est.

Hic recognoscit Homo se causam esse passionis. Ca. vij.

Quid cōmisisti dulcissime puer/ vt sic iudicareris? quid commisisti amātissime iuuenis vt adeo tractare ris? quod scelus tuū? q̄ noxa tua? que causa mortis? q̄ occasio tue damnatio

nis: ego enī sum tui plaga doloris/tue culpa occisionis. ego tue mortis meritū/tue vīdicte flagitiū/ego tue passionis liuor/tui cruciat⁹ labor. O mirabilis cēsure conditio/et ineffabilis misterij dispositio/peccat iniquus et punitur iustus: deliquit reus: et vapulat innocens: offendit impius et dānatur pi⁹: quod meretur malus/ patitur bonus: quod ꝓpetrat seruus/ exoluit dom⁹: quod cōmittit homo/ sustinet ds. quo nate dei: quo tua descendit humilitas: quo tua flagrauit charitas: quo ꝓcessit pietas: quo excreuit benignitas: quo tu⁹ attigit amor: quo puenit cōpassio: ego enī inique egi/ tu pena mulctaris/ego facinus admisi tu vltione plecteris: ego crimē edidi: tu torture subiceris: ego supbiui tu humiliaris: ego tumui/tu attenuaris: ego

inobediēs extiti/ tu obediēs scelus inobedientie luis: ego gule parui/ tu inedia afficeris: me ad illicitā cōcupiscentiā rapuit arbor/te ꝓfecta charitas duxit ad crucē: ego ꝓsumpsi vetituz/tu subisti aculeū: ego delector cibo: tu laboras patibulo: ego fruor delitijs/ tu laniaris clauis: ego pomi dulcedinez/tu fellis gustas amaritudinē: mihi rīdēs cōgaudet eua/tibi plorās compatitur maria. ecce rex glie/ ecce mea īpietas/ et tua claret pietas. en mea iniustitia/ et tua liq̄t iusticia. quid rex me⁹ et de⁹ meus: qd retribuā tibi ꝓ oībus que retribuisti mihi: non enī inueniri potest in corde hominis quod condigne talibus referatur premijs. nunqd sagacitas machinari potest humana cui cōparetur miseratio diuina: nec est creature moliri officiū quo iuste creatoris

Universidad de Deusto
Biblioteca

recõpenset presidiũ est aũt nate dei in hac tua admirabili dispẽsatione/ ẽ cui fragilitas mea in aliquo suppẽditet/ si tua visitatione cõpuncta mẽs carnem suã crucifigat cũ vitijs et concupiscentijs: et hoc quũ ate conceditur q̃li tam tibi ĩcipit compati: q̃a et tu p peccato meo dignat⁹ es mori. sicq3 p interioris hominis victoriaz te duce armabitur ad exterioꝛẽ palmã/ quatenus deuicta ta psecutione spiritali/ nõ vereatur p amoꝛe tuo subijci gladio materiali/ ita exiguitas conditionis/ si tue cõplaceat pietati magnitudini valebit p viribus rñdere creatoꝛis. et hec celestis medicina bone Jesu homo tui antidotũ amoris. oꝛo te p antiquas miꝛicoꝛdias tuas: infũde vulneribus meis quo reiecta viperee contagionis bile/ reintegret me incolumitati pristine/ quo gustatũ tue nectar suauitatis faciat me illecebꝛosa mũdi toto affectu despicere: et nulla eius aduersa p te foꝛmidare: memoꝛq3 ppetue nobilitatis/ semp fastidiã ventos hui⁹ trãsitoꝛij tumoris. nihil q̃so sine te mihi dulcescat: nihil complaceat. nil pciosuz/ nil pter te mihi arrideat speciosum: vilescãt obsecro abs te mihi oĩa: soꝛdeant vniuersa. quod tibi aduersum est: sit mihi molestũ: et tuũ beneplacitũ: mihi indefficiens desideriũ/ tedeat me gaudere sine te: et delectet cõtristari p te/ sit mihi nomẽ tuuz refocillatio/ et memoꝛia tua cõsolatio/ fiãt mihi lachꝛyme mee panes die ac nocte inuestigãdo iustificationes tuas/ sit mihi bonum lex oꝛis tui sup milia auri et argẽti. Sit obedire tibi mihi amabile/ et resistere tibi/ execrabile/ rogo te spes mea p oẽs pic

Universidad de Deusto
Biblioteca

tates tuas/vt ꝓpitieris impietatibus meis. adaperi aures meas mãdatis tuis: et ne declines flagito ꝑ nomẽ sctũm tuũ/in verba malitie cor meũ ad excusandas excusationes in peccatis: peto etiã ꝑ admirabilẽ humilitatẽ tuam/ne veniat mihi pes suꝑbie/et manus/peccatoris non moueant me.

¶ Hic exponit homo deo patri passionem filij in suam reconciliationem. Ca. viij.

ECce oĩpotens ꝺus pater dñi mei/ dispone benignus/ q̃so miserearis mei: quoniã quicq̃d preciosius ĩueni/ deuote obtuli: quicq̃d charius reperi suppliciter p̃sentaui. nihil mihi reliq̃ quĩ tue exposuerĩ maiestati: nihil iam suꝑ est qꝺ adijciam: quia totã tibi ꝺlegaui spẽ meã/ direxi tibi aduocatũ me

um dilectũ filiũ tuũ: misi gloriosam ꝓ geniẽ ĩter me et te mediatorẽ/misi inq̃ intercessorẽ ꝑ quem confido veniã: misi v̄bis verbũ quem ꝓ meis dixi missuz factis/et numeraui tibi sanctissime sobolis passionẽ quã ꝓ me credo fuissẽ ꝑpessam/credo ate missam deitatẽ: meã suscepisse humanitatẽ inqua dignũ duxit alapas/vĩcula/sputa/irrisiones/ ꝑferre/necnõ crucẽ/clauos/telũqz suscipere hanc olĩ infantie vagitibus ꝺmolitã/pueritie pãnis: constrictã iuuẽtutis sudoribus vexatã: ieiunijs maceratã: vigilijs afflictã: itineribus fessam: postea affectã flagris: laceratã supplicijs: deputatã cũ mortuis: dotatã gl̃ia resurrectionis/ celoꝝ gaudio induxit: et in dexterã tue celsitudinis collocauit. Hec placatio mea et propitiatio tua. hic attẽde pi⁹ quẽ genueris filiũ:

et quē redemeris seruū/ hic aspice fac
torē:et ne despicias facturā/amplecte
re serenꝰ pastorē:et respice misericors
allatā ꝓprijs humeris ouē/hic est fide
lissimꝰ pastor: ille q̄ dudū errabūdam
pabrupta montiū ꝑ precipitia valliuꝫ
multis varijsqꝫ q̄sierat laboribus/ q̄qꝫ
tā morienti/tā ꝑ longa exilia ōficienti/
tamē inuente gaudēs se suppositit: et
miro sibi annisu charitatis a ꝓfunda
cōfusionis abysso leuauit: pijsqꝫ astric
tā cōplexibus/ad nonagīta nouē vnā
q̄ perierat reportauit / ecce dñe mi rex
deus oīpotens/ecce pastor bonus / re
fert tibi quod commisisti ei/suscepit te
disponēte ad saluādū hominē: quez ti
bi restituit oī labe immunē/ecce tuū ti
bi charissimus natꝰ plasma reconcilia
uit/quod ate procul deuauit/en gregi
tuo pastor mitis reformat quid predo

violentꝰ abegerat/reddit tuis conspec
tibus seruū/ quē sua fecerat conscien=
tia fugitiuū: vt q̄ ꝑ se meruit penam:
per factionē huius mereatur veniam.
Cuiqꝫ ꝓ culpis supererat gehēna/tan
to duce tā confidat reuocari ad patri=
am/potui ꝑ me te sancte pater offēde=
re/sed nō valui ꝑ me placare/ factꝰ est
adiutor meꝰ deus meꝰ/tuus dilectꝰ fi=
lius/meā participans humanitatē vt
curaret infirmitatē: quatenꝰ vnde cau
sa emerserat offensionis/inde tibi im=
molaret sacrificiū laudis /meqꝫ ꝑ hoc
redderet tue pietati placabilē/ quo se=
dēs ad dexterā tuā semp/mee substan=
tie se ostēderet esse consortē . ecce spes
mea:ecce tota fiducia mea/sime ꝓ mia
vt dignū despicis iniqtate: respice me
saltē misericors ꝓ dilecte sobolis chari
tate/attende in filio quo ꝓpitieris ser

Universidad de Deusto
Biblioteca

uo: vide carnis sacramentū/et remitte carnis reatū quotiēs beate prolis tibi patēt vulnera: delitescant obsecro scelera mea: quotiens rubet p̄ciosus pio de latere sanguis/ diluatur obsecro labes mee pollutionis. et q̄a caro te lacessiuit ad irā/caro te flectat īploro ad misericordiā: et sicut me caro seduxit ad culpā/caro deducat ad veniā. multuz nāqz est quod mea meretur impietas: lōge aūt maiꝰ est quod redēptoris mei reposcit iure pietas. Magna enim est mea iniustitia/satis ꝟo maior redēptoris iusticia/quāto nāqz est sup̄ior deus homine/tāto mea malitia est inferior eiꝰ bonitate in q̄litate et quātitate/q̄d em̄ deliq̄t homo quod nō redemerit filius dei factꝰ homo: q̄ tāta sup̄bia tumeret quā nō tanta humilitas sterneret: quod nā tantū mortis imperiuz/

quod nati dei nō destrueret crucis supplicium: nimirū deus meꝰ si equa lāce d̄licta peccātis hominis/et redimentis gr̄a liberētur auctoris: nō tantū oriēs ab occidēte/seu inferior/ separatur infernꝰ a summo celi cardine/iā lucis optime creator/iā culpis ignosce meis/ p̄ dilecti filij tui laboribus immensis. iā eius q̄so pietati mea impietas/ modestie mea p̄uersitas/ et mā suetudi doni netur ferocitas. Jam sua humilitas meam superbiam/patientia/ impatientiam/benignitas duritiam/ obedientia/inobedientiam tranquillitas inquietudinem/dulcedo amaritudinez/ suauitas irā/ charitas lucrifaciat crudelitatem.

¶ De inuocatione Spiritus sancti.

Ca. ix.

Universidad de Deusto
Biblioteca

IAm diuini amor numinis patris
oīpotentis/ ꝓlisqꝫ beatissime sctā
cōmunicatio oīpotētis paraclete spi-
ritꝰ/ merentiū consolator/ clementissi
me: iā cordis mei penetralibus potēti
illabere ṽtute/ et tenebrosa q̄qꝫ laris
neglecti latibula/ corusci luminis ful-
gore pius habitator letifica/ tuiqꝫ ro-
ris abūdātia lōgo/ ariditatis marcen
tia squalore visitando fecūda. Saucia
īterioris hominis arcana tui amoris
iaculo/ et torpentis medullas iecoris.
flāmis salutaribus penetrādo succen
de: sctīqꝫ feruoris igne illustrādo inti-
ma mētis/ et corporis vniuersa depas
ce: pota me torrēte voluptatis tue/ vt
nil iā mūdanoꝝ degustare/ libeat vene
nate dulcedinis. Iudica me dn̄e et dis
cerne causam meā de gēte non sancta:
doce me facere volūtatez tuā: qꝛ deus

meꝰ es tu. Credo ergo qꝛ quēcūqꝫ īha
bitaueris/ patris ac parit̄ filij domici
liū cōdis/ beatꝰ q̄ te merebitur hospi-
tari: qm̄ ꝑte pater et filius apud eū fa
ciūt mansionē/ veni iā/ veni benignissi
me dolētis aīe cōsolator: ꝓtegēs in op
portunitatibus/ in tribulatione adiu
tor: veni mūdator sceleꝝ/ curator vul-
neꝝ. veni fortitudo fragiliū/ releuator
labentiū: veni humiliū doctor/ suꝑbo-
rū destructor/ veni orphanoꝝ pius pr̄/
viduaꝝ dulcis iudex: veni spes paupe-
rū/ refocillator deficientiū/ veni naui-
gātiū sydus/ naufragij portꝰ/ veni om
niū viuentiū singulare decꝰ/ moriētiū
vnica salus. veni sanctissime spūs/ ve-
ni/ et miſere mei: apta me tibi: et con-
descēde ꝓpitius mihi/ vt mea tue mag
nitudini/ exiguitas/ roboriqꝫ tuo mea
ībecillitas/ secūdū multitudinē tuarū

cõplaceat miserationũ: p ihesum xp̃um saluatorẽ meũ/q̃ cũ patre in tua vnitate viuit et regnat in scl'a scl'oy. Amen.

¶ Oratio serui dei de se humiliter sentientis. Ca.x.

SCio dñe scio et fateor: qa nõ sum dignꝰ quẽ tu diligas: sed certe tu nõ es indignꝰ quẽ ego diligã. indignus quidẽ sum tibi seruire/sed tu nõ es indignꝰ p uitio creature tue/da ergo mihi dñe vnde tu es dignꝰ/ et ego ero dignus vnde sum indignꝰ. fac me/quomõ vis a peccatis cessare: vt quomodo debeo possim tibi seruire/ cõcede mihi sic custodire/et regere/et finire vitã meã/ vt in pace dormiã: et in te requescã p̃sta mihi in finẽ: vt me excipiat somnus cũ requie/requies cum securitate/securitas in eternitate. Amen.

¶ Oratio ad sanctam Trinitatem. Ca.xj.

TE deũ patrem ingenitum/te filiũ vnigenitũ te spiritum sanctũ paracletum: sanctam et indiuiduam trinitatem toto corde/et ore cõfitemur/ laudamus atq; benedicimus: tibi gloria in secula seculorum. Amen.

¶ Confessio omnipotẽtis dei et maiestatis eiusdem. Ca.xij.

O Sũma trinitas ẽtus vna et idiscreta maiestas deꝰ noster deus oi potẽs: cõfiteor tibi ego vltimus seruorũ tuoy et exiguũ mẽbrum ecclesie tue cõfiteor tibi et honorifico te debito sacrificio laudis p̃scire et posse quod mihi tãtillo donare dignatꝰ es/et qa exteriora mihi munera desunt q̃ possim of

¶.

Universidad de Deusto
Biblioteca

ferre: ea q̄ ī me sunt vota laudationis/
ex dono miſicordie tue/ecce libēs atqꝫ
ouās/offero tibi de fide nō ficta/et cō=
sciētia pura credo igitur te ex toto cor
de rex celi et terre dñe: et ore te confite
or. patrē/et filiū et spiritū sanctum/in
ꝑsonis trinū/et in substātia vnū veruꝫ
deū oīpotentē/vnius simplicis et īcor
poree/inuisibilis: et incircūscripte na=
ture: nihil te suꝑius aut inferius ma=
ius ve aliq̄d habentē/sed ꝑ omnē mo=
dū sine deformitate ꝑfectū/sine quāti
tate magnū sine q̄litate bonū/sine tē=
pore/sempiternū/sine morte vitā sine
īfirmitate fortē/sine mēdatio verū/si=
ne situ vbiqꝫ p̄sentē/sine extēsione oīa
implentē/sine cōtradictione vbiqꝫ oc=
currētē/sine motu oīa transcendentē/
sine statu intra oīa manentē/sine indi
gētia oīa creantē/sine labore oīa regē=

tē: sine tui initio oībus initia dantē/si
ne tui mutatione oīa mutabilia faciē=
tē/in magnitudine infinituꝫ/in v̄tute
oīpotentē/in bonitate summū in sapi=
entia inestimabilē/in ꝯsilijs terribilē/
in iudicijs iustū/in cogitationibus se=
cretissimū/in v̄bis veracez in oꝑibus
sanctū/in miſicordijs copiosum: erga
delīquentes pacientissimū/erga peni=
tētes pijssimū: semꝑ eundē/ipsum eter
nū ac sempiternū/īmortalē atqꝫ incō=
mutabilē: quem nec spacia dilatāt/nec
breuitas locoꝝ angustat/nec recepta=
cula vlla coartāt/nec voluntas variat
nec necessitudo corrūpit/nec mesta ꝑ=
turbāt/nec leta demulcēt. Cui nec obli
uio tollit/nec memoria reddit/nec pre
terita trāseunt/nec futura succedunt.
Cui nec origo initiū/nec tēpora incre=
mentū/nec casus finez dabit/sed ante

Universidad de Deusto
Biblioteca

scl'a/et in seculis/et p secula in eknum viuis/et est pennis laus et ekna gl'ia/ summa potestas et singularis honor/ ppetuũ regnũ/et sine fine imperiuz/p infinita et indefessa/et immortalia secula seculorum. Amen.

¶ Qualiter generi humano dignat⁹ ẽ subuenire deus pr̃: et de v̈bi icarnatiõe et gratiar̃ actiõe. Ca. xiij.

HUcusq; oipotẽs deus cordis mei ispector et scrutator/cõfessus suz oipotentiã maiestatis tue/et maiestatẽ oipotentie tue: nũc aũt qualiter generi humano/subuenire dignatus es in fine seculoꝝ/sicut corde credo ad iustitiã/ita ore corã te cõfiteor ad salutẽ tu qdem deus pr̃ solus nunq̃ et nusq̃ legeris missus: ỏ filio aũt tuo ita scribit apostolus: quũ aũt vẽit plenitudo

tẽporis misit deus filiũ suuz/quũ dicit misit/satis ostẽdit quia in hũc mũduz missus aduenit/cũ de bẽa maria semp v̈gine nat⁹ ver⁹ et pfectus homo i carne apparuit/sed qd est quod de illo/ille euãgelistar̃ pcipu⁹ ait: in mũdo erat/ et mũdus p ipm fact⁹ est/illuc v̈o missus est p humanitatẽ/vbi semp fuit et est p diuinitatẽ/quã videlicet missionẽ opus esse totius sancte trinitatis toto corde credo/et ore cõfiteor. qũo autem nos amasti pr̃ sancte et bone/quantuz nos dilexisti pie cõditor/q etiã proprio filio nõ pepcisti/sed p nobis ipijs tradidisti illũ/subdit⁹ tibi ille fuit vsq; ad mortẽ/mortem aũt crucis tollens cirographũ peccatoꝝ nostroꝝ/et affigens illud cruci/crucifixit peccatũ ⁊ occidit mortẽ: vnus ille inẽ mortuos liber: potestatẽ habens ponẽdi animã suã p no

bis/et iterū sumendi eā p nobis igitur victor et victima: et ideo victor qa victima p nobis tibi: sacerdos et sacrifitium: et ideo sacerdos qr sacrifitiū/ merito mihi spes valida ī illo est: qr sanabis oīes lāgores meos/ p eum q sedet ad dexterā tuā et interpellat p nobis. lāguores q̄ppe mei dñe magni sunt/ et multi/ multi sunt et magni/ habet enī multa in me p̄ceps mūdi huius/ scio et fateor: sed rogo te libera me p̄sedentē ad dexterā tuā redemptorē nostrū in quo nihil sui mali potuit inuenire/ per ip̄m me iustifica: q peccatum nō fecit/ nec inuent⁹ ē dolus in ore eius: p ipsum caput nostrū/ in quo nulla ē macula/ libera mēbrū eius licet exiguū et īfirmū: libera q̄so me a peccatis/ vitijs/ culpis/ et negligētijs meis. Reple me tuis sanctis ūtutibus/ et fac me bonis pollere

moribus: fac me in sanctis opibus tuis p̄p̄t nomē sanctuz tuum p̄seuerare vsqz in finē secundū tuam volūtatem.

De fiducia quam habere debet anima in domino iesu atqz eius passione. Ca. xliij.

DEsperare vtiqz potuissem p̄pter nimia peccata mea/ et infinitas negligētias meas: nisi v̄bū tuum deus caro fieret: et habitaret in nobis. sed desperare iā nō audeo: qa quū inimici essem⁹ recōciliati sumus p mortē filij tui: q̄to magis recōsiliati salui facti sumus p eum/ oīs nāqz spes et totius fiducie certitudo mihi est in p̄cioso sanguine eius/ q effusus est p̄pter nos: et p̄pter nr̄am salutē/ in ipso respiro/ et ī ipso cōfisus ad te pueníre desidero: nō habēs meā iustitiā/ sed eā q̄ est ex filio

tuo dño nr̄o Jesu xp̄o/vnde gr̄as agi-
mꝰ tibi clemētissime/et benignissime a
matoꝛ hominuꝫ deus/q̄ p iesum xp̄um
filiū tuū dñum nr̄um cū nō essemꝰ po
tenē feciſti nos/et quū pditi fuissemuꝰ
culpa nr̄a/mirabilit liberaſti/et recu-
paſti nos. gr̄as ago pietati tue/et mul
tas tibi gr̄as refero ex totis p̄coꝛdijs
meis/q̄ ppter tuā inenarrabilez dilec-
tionē qua nos miſeros: et indignoꝰ mi
rabili bonitate/amare dignatꝰ es/ mi
ſisti eundē vnigenitū tuuꝫ/deſinu tuo
ad publicū nr̄um/ſaluare nos peccato
res tūc filios pditionis: gr̄as ago tibi
p ſancta icarnatiōe et natiuitate eiꝰ/
et p gl̄iosa genitrice ſua/de q̄ ipſe car-
nē aſſumere dignatꝰ eſt ppter nos: et
ppter nr̄am ſalutez: vt ſicut verꝰ deus
ex deo/ita verꝰ homo ex homine eſſet/
gr̄as tibi ago p paſſione: et cruce eius:

p morte/et reſurrectione eiꝰ/ p aſcen-
ſione eiꝰ in celū/et ſede maieſtatis eiꝰ
ad dexterā tuā/ipſe enī quadrageſimo
die poſt reſurrectionē ſuā aſcendēs vi-
dentibus diſcipulis ſup omnes celos/ſe
denſqꝫ ad dexterā tuā/ſpiritū ſanctū/
ſecundū p̄miſſionē ſuā/in filios adop
tionis effudit. gr̄as tibi ago p ſacratiſ
ſima illa effuſione p̄cioſi ſanguinis eiꝰ
quo ſumꝰ redēpti ſimul et p ſacroſan-
cto et viuifico myſterio coꝛpoꝛiſ et ſan
guinis eiꝰ/quo quotidie in eccleſia tua
paſcimur et potamur/abluimur et ſā-
ctificamur/et vniꝰ ſumme diuinitatis
p̄ticipes efficimur. gr̄aꝫ tibi ago p hac
tua mira et inenarrabili charitate/q̄
nos īdignos ſic amaſti et ſaluaſti p̄vni
cū et dilectū filium tuū/ſic enī dileꝛiſti
mundū/vt vnigenitū tuū dares vt oīs
qui credit in eum nō pereat/ſed habe-

at vitā eternā/hec est autem vita eterna vt cognoscamus te verum deum/et quem misisti iesum christum per fidez rectam/et condigna fidei opera.

De īmēsa charitate patris eterni ad genus humanū. Ca.xv.

O Immēsa pietas/o inestimabilis charitas: vt liberares seruū filiū tradidisti/deus factꝰ est homo/vt pditꝰ homo/ꝺ potestate demonū eueretur/quā benignꝰ amatoꝛ hominū filius tuꝰ deus nr̄: cuius pijs visceribus/nō satis visum est vt se īclinaret factꝰ homo ꝺ vera ṽgine maria/nisi etiā subiret crucis supplitiū effuso sanguine propr̄ nos et ꝓpter nr̄am salutem/venit piꝰ deus/venit ꝓ pietate et bonitate sua: venit q̄rere ⁊ saluū facere quod perierat/q̄siuit ouem pditaz: q̄siuit et

īuenit/et humeris suis reportauit adcaulas gregis. pius dñs et vere multū pius pastoꝛ. O charitas/o pietas/q̄s audiuit talia quis sup̄ tāta misericoꝛdie viscera nō obstupescat: q̄s nō miretur: q̄s nō colletetur ꝓpter nimiā īcharitatez tuā qua nos dilexisti: Misisti filiū tuū in similitudinē carnis pecati/vt ꝺ peccato dānaret peccatuz vt nos efficeremur iustitia tua in ipō/ipe enī verꝰ est agnus īmaculatus q̄ abstulit peccata mūdi q̄ mortē nr̄am mortiēdo destruxit: et vitā resurgēdo reparauit sed q̄d tibi retribuere possumus deus nr̄ ꝓ tantis beneficijs misericoꝛdie tue: quas laudes/quas ve gratiaꝝ actiones: etiā si illa beatoꝝ angeloꝝ scientia et potentia nobis foꝛet/nihil tamen dignū tāte pietati et bonitati tue recōpensare valeremꝰ. si certe oīa mē-

Universidad de Deusto
Biblioteca

bra nr̄a v̄terentur in lĩguas ad repen=
dendũ tibi debitas laudes nequaq̄ suf
ficeret exiguitas nr̄a. Supeminet enĩ
omnẽ scientiã tua inestimabilis chari
tas quã ostẽdisti nobis indignis ꝑ sola
bonitate et pietate tua. filius nãq3 tu
us deus nr̄: non ãgelos sed semẽ abrae
app̄hendit: assimulatꝰ nobis ꝑ oĩa abs
q3 peccato: humanã itaq3 nõ angelicã
suscipiẽs naturã/et eã stola sancte re=
surrectionis/et ĩmortalitatis gl̄ificãs
vexit sup om̄es celos/sup om̄es choros
angeloꝝ sup cherubĩ et seraphĩ collo=
cãs ad dexterã tuã. Hãc aũt laudãt an
geli/adorãt dominationes/et oẽs vir=
tutes celoꝝ tremunt sup se/et sup ho=
minẽ deũ: hec nẽpe mihi tota est spes/
oĩsq3 fiducia/est enĩ in ipso iesuchristo
dño nr̄o/vniꝰ cuiusq3 nr̄um portio/ca
ro et sanguis/vbi ergo portio mea reg

nat/ibi me regnare credo/vbi caro m̄a
gl̄ificatur ibi gloriosuz me esse cognos
co. Ubi sanguis meus dñatur/ibi dña
ri me sentio/q̄uis peccator sum: d̄ hac
cõmunione gratie nõ diffido. et si pec=
cata mea me ꝓhibent substãtia mea re
q̄rit: et si delicta mea me excludũt/na
ture cõmunio nõ repellit. nõ enĩ tam
ĩmitis est deꝰ/vt obliuiscatur hominis
et nõ m̄minerit ipsiꝰ quẽ ipse gestat/et
quẽ mei causa suscepit eiꝰ quẽ mei cau
sa req̄rit. mitis v̄o/et valde benignus ẽ
dñs d̄us nr̄/et diligit carnẽ suã/mẽbra
sua/⁊ viscera sua ĩ ip̄o d̄o/⁊ dño nr̄o ie=
su xp̄o dulcissĩo benignissĩo atq3 clemẽ
tissĩo: ĩ quo resurreximꝰ/et iã celos as
cẽdimꝰ/et iã ĩ celestibꝰ ꝯsedimus. caro
nr̄a nos diligit. habemꝰ aũt sanguinis
nr̄i prerogatiuã in ip̄o. sumꝰ aũt mem
bra eius/et caro eiꝰ: ip̄e deniq3 ẽ caput

nrum/ex quo totū corpus/sicut scriptū est os ex ossibus meis/et caro de carne mea: et erūt duo in carne vna et nemo vnq̄ carnē suā odio habet: sed fouet/et diligit eā. Misterium hoc magnum est/ego dico in christo et in ecclesia ait apostolus.

De duplici christi natura qui pro nobis miseretur et pro nobis interpellat. Ca. xvj.

Gratias itaq; ago tibi labijs et corde et oī qua valeo virtute infinite misericordie tue dñe/deus nr/p oībus misera tionibus tuis q̄bus mirabiliter nobis p̄ditis subuenire dignatus es/p eundē filiū tuū saluatorē et recuperatorē nrum q̄ mortuus est ppter peccata nra/et resurrexit ppter iustificationē nram/et nūc viuens sine fine sedet ad

dexterā tuā et interpellat p nobis et simul tecū miseretur: q̄a dus est ex te patre coeternus/et cōsubstātialis tibi p oīa/vnde potest in ppetuū nos saluare. sed secundū id q̄d homo est/ex qua pte minor te est data est ei oīs potestas in celo et in terra/vt in noīe iesu omne genu flectatur/celestiū/terrestriū et infernoy: et oīs līgua cōfiteatur q̄a dñs nr iesus christus/in glia est tua dei patet oīpotens. ipe enī cōstitutus est a te iudex viuoy et mortuoy: tu vero nō iudicas q̄q̄/sed oē iuditiū tuuz dedisti filio tuo: in cuius pectore recōditi sunt oēs thesauri sapiētie/et sciētie/ipe aūt testis et iudex est: iudex et testis quem nulla peccatrix cōscientia effugere poterit oīa enī nuda/et apta sunt oculis eius. ipe sane q̄ iniuste iudicat⁹ est/iudicabit orbē terre in eq̄tate/et populos

Universidad de Deusto
Biblioteca

in iustitia. bñdico ego nomē sanctū tu
um in eternum/et gl̄ifico ex toto corde
meo oīpotens et miſicors dñe/ꝑ ine-
narrabili/et mirabili cōiūctione diui-
nitatis/et humanitatis in vnitate ꝑso
ne/vt nō alter deus/alter homo esset/
sed vnus idēqꝫ deus et homo/homo et
deus/sed licet mirabili dignatione ver
bū caro factū sit/neutra tamē ex dua-
bus naturis in aliā mutata ē substan-
tiā: trinitatis misterio/quarta nō est
addita ꝑsona: vnita q̄ppe ē: nō confu-
sa v̄bi dei hominisqꝫ substātia: vt in d̄
um quod ex nobis susceptū fuerat per
ueniret/et illud qd̄ nūq̄ fuerat idem/
quod semꝑ fuerat ꝑmaneret: o admi-
rabile misteriū o inenarrabile comer-
cium. O mira semꝑqꝫ mirāda/semꝑ-
qꝫ amāda diuine ꝓpitiationis benig-
nitas/serui digni nō fuimus/et ecce fi

lij dei facti sumus: heredes q̄dē dei/co
heredes aūt christi. vnde hoc nobis/et
q̄s nos ad hoc ꝑduxit? sed rogo te cle-
mētissime pr̄ deus ꝑ hāc inestimabilez
pietatē/bonitatē et charitatez tuā/vt
dignos nos facias multis et magnis
ꝓmissionibus eiusdē filij tui dñi nr̄i ie
su xp̄i. māda v̄tuti tue/et ꝯfirma hoc
qd̄ oꝑatus es in nobis: ꝑfice quod ce-
pisti/vt ad plenā tue pietatis gr̄aꝫ me
reamur ꝑuenire. fac nos ꝑ spiritū san
ctū intelligere et mereri/et debito sem
per honore venerari hoc magnū pieta
tis misteriū quod manifestatū ē ī car-
ne/iustificatū ē in spū/apparuit ange-
lis predicatū est gentibus: creditu3 est
inmundo assumptū est in gloria.

¶ De gr̄a quā hebere debet
homo d̄o ꝑ bñficio redēptiōis. c. xvij.

D.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Diui Augustini

O Quātū sum⁹ tibi debitores dñe d⁹ us nr̄/tāto redēpti p̄cio: tāto saluati dono: et tam gl'ioso adiuti beneficio: quātū a nobis miseris es timēd⁹/ amādus/benedicēdus/laudādus honorādus/et gl'ificādus: q̄ nos sic amasti/sic saluasti/sic sanctificasti/sic sublimasti. tibi nempe d̄bemus oē quod possumus/omne qd̄ viuimus/om̄e qd̄ sapim⁹/sed q̄s habet quicq̄ nō tuū: tu dñe deus nr̄ aquo bona cucta ꝓcedūt/ ꝓpter te et nomē sanctū tuū da nobis d̄ bonis tuis/vt de bonis ac datis tuis seruiam⁹ tibi. et in vitate placeamus/ atq; debitas quotidie laudes rependamus tibi ꝓ tātis beneficijs mīcordie tue: nō enī aliūde possum⁹ tibi seruire neq; placere nisi d̄ tuo munere oē enī datū optimū/et oē donū pfectū d̄ sursū ē descendēs ate patre luminū: apd̄ quē

nō est transmutatio nec vicissitudinis obūbratio. dñe deus nr̄ deus pie/deus bone/deus oīpotens/deus ineffabilis/ et incircūscripte nature/deus institutor oīum rer̄/et dñi nr̄i ihesu christi p̄r: q̄ eundez dilectū filiū tuū dñum nr̄um dulcissimū misisti de sinu tuo ad publicū ꝓficuum nr̄um suscipere vitā nr̄az/ vt nobis donaret suaz/essetq; pfectus deus ex te patre/et pfect⁹ homo ex matre tot⁹ deus et tot⁹ homo/vnus idēq; ꝑs: eternus/et tēporalis immortalis et mortalis: creator et creat⁹/fortis et infirmus/victor et victus/nutritor et nutrit⁹: pastor/et ouis/temporaliter mortuus/et tecū viuēs in eternū/suis dilectoribus vite municipiū ꝓmittēs/ suis discipulis dixit quodcūq; petieritis patrē in noīe meo dabit vobis: per ipm summū sacerdotē et ver̄ pontifi-

cē:et bonū pastorē/q̄ se tibi obtulit in sacrificiū/ponens aīam suā pro grege suo:te rogo p̄ ipsum q̄ sedet ad dexterā tuā/et interpellat p̄ nobis/redēptorē et aduocatū nr̄um:pietati et bonitati tue supplico clemētissime/et amātissime et benignissime amator hominū ō us/vt des mihi cū eodē filio tuo et spiritu sancto te in oībus bñdicere et glorificare:cū multa cordis cōtritione/et lachrymar̄ fonte/cū multa reuerētia/et tremore.qa quor̄ vna est substātia/vnū est et datur/sed quoniā corpus qđ corrūpitur aggrauat aīam/excita ḡso torporē meum/tuis stimulis/et fac me strenue pseuerare in p̄ceptis et laudibus tuis/die ac nocte/tribue vt concaleat cor meū intra me/et in meditatione mea exardescat ignis:et qa ipse tu⁹ vnicus nat⁹ dixit:nemo venit ad me/

nisi p̄ q̄ misit me traxerit eū/et nemo venit ad patrē nisi p̄ me:obsecro et suppliciter rogo trahe me semp̄/ad ip̄m/vt ipse me tādem p̄ducat ad te illuc vbi ipse est ī dextera tua sedēs:vbi est sempiterna vita sempit̄ne beata:vbi est amor p̄fect⁹/et timor nullus:vbi est dies eternꝰ:et vnus oīum spūs:vbi summa:et certa securitas:et secura trāq̄llitas/et trāq̄lla iocūditas/et iocūda felicitas/et felix ef̄nitas/et ef̄na bf̄itudo/et bf̄a tui sine fineviſio/atq̄ laudatio. vbi tu cū illo/t ille tecū ī cōmuniōe sctī spūs/ef̄nalit̄/ac sempit̄nalit̄ viuis et regnas deꝰ p̄ oīa scl̄a scl̄oꝝ. Amen.

Oratio deuotissima ad christum. Ca.xviij.

SPes mea christe deus/hominuz tu dulcis amator:lux via vita sa-

lus/decor/et decus oē tuor:oīa p quo
rū voluisti ferre salute: cernite vincla/
crucē vulnus/mortē atqz sepulchrum
post tres inde dies ō victa morte resur
gēs: discipulis visus/nutātia corda re
formās. luce quaterdēa celor summa
petisti. viuis in eternū/nunc/et p secula
regnās. tu es ōus meus viuus et verus/
pr meus sctūs/dns meus pius/rex me
us magnus/pastor meus bonus/magi
ster meus vnus/adiutor meus optimus/
dilectus meus pulcherrimus/panis me
us viuus/sacerdos meus ineternū/dux
meus ad patriā/lux mea vera/dulcedo
mea sctā/via mea recta/sapiētia mea
pclara: simplicitas mea pura/pcordia
mea pacifica/custodia mea tuta/por
tio mea bona/salus mea sempiterna/
misericordia mea magna/patiētia mea
robustissima/victima mea imaculata/

redēptio mea sancta/spes mea firma
charitas mea pfecta/resurrectio mea
vera/vita mea eterna/exultatio et vi=
sio mea beatissima/et sine fine mansu
ra/te deprecor supplico et rogo/vt perte
ambulē. ad te pueniā/in te reqescaz: q
es via/vitas/et vita/sine qua nemove
nit ad patrē/te enī ōsidero/dulcissimū
et pulcherrimū dñz/o splendor patrne
glie: q sedes sup cherubī et intueris a=
byssos: lumē veridicū/lumē illuminās/
lumē indefficiens in quē desiderāt an
geli pspicere/ecce cor meū coraz te est:
discute tenebras eius vt amoris tui cla
ritate plenius pfūdatur. Da mihi de
us meus te: redde mihi te: en amo te: et
si parū est amē validius. nō possuz me
tiri vt sciā qtuz desit mihi amoris tui
ad id quod satis ē/vt currat vita mea
in āplexus tuos/nec auertatur donec

abscõdatur in abscõditovultꝰ tui. hoc tamẽ scio qꝛ male mihi est ꝑter te dñe: nõ solũ extra me/sed in me ipo. oĩs enĩ copia q̃ deus meus nõ est egestas mihi est. bonũ nãqȝ quod neqȝ in melius/neqȝ in dterius cõmutari potest tu solus es/q̃ simplicit̃ solus es/cui nõ est aliud viuere/et aliud bt̃e viuere: qa tua beatitudo tu es/creatura vo tua cui est aliud viuere. et aliud beate viuere/oñe quod viuit et beate viuit/nõ debet nisi gratie tue attribuere/et ideo nos egemus tui/nõ tu nr̃i: qꝛ si oĩno non essemus/nihil tibi desset ad bonũ quod tu es. tibi itaqȝ dño deo nr̃o semp adherere necesse habemꝰ: vt ꝑ cõtinuũ auxilium tuum/sancte et pie/et recte viuere valeamus: põdere siqdem fragilitatis nr̃e deoꝛsum trahimur: dono autẽ tuo accẽdimur/et sursuȝ ferimur/inardescimus et imus/ascẽdimus/ascensiões in coꝛde facimꝰ/et cãtamus cãticũ graduum/igne tuo bono inardescimus et imus quo iã sursuȝ imus/ad pacẽ ieru salẽ: quoniã locũdatꝰ sum in his q̃ dicta sunt mihi/in domũ dñi ibimus/illic collocauit nos volũtas bona/vt nihil velimus aliud q̃ ꝑmanere illic in eternũ/sed qꝛ dũ sumus in coꝛpoꝛe peregrinamur a te dñe: nõ habemus hic ciuitatẽ manentẽ sed futurã inquirimus: nr̃ aũt municipatꝰ in celis est: ideo duce gr̃a tua ĩgredioꝛ ĩcubile coꝛdis mei/et cãto tibi amatoꝛia/rex meus et deus meꝰ gemẽs inenarrabiles gemitus/in loco peregrinatiõis mee: vbi cãtabiles mihi facte sunt iustificatiões tue. et recoꝛdãs hierusalẽ extendo in eã sensum coꝛdis/hierusalẽ/patriã mea/hierusalez matrẽ meã: teqȝ sup eã regnatoꝛẽ/

Universidad de Deusto
Biblioteca

illustratorē: patrē tutorē patronū/rectorē/pastorē/castas et fortes delitias/solidū gaudiū/et oīa bona ineffabilia: simul oīa: quia vnū summū/et verum bonū et nō auertar/donec in eius pacem matris charissime/vbi sunt primitie spiritus mei/colligas totum/quod sum/adispersione: et dfformitate hac/et conformes/atq3 confirmes in eternum deus meus misericordia mea.

¶ Hic distinguit inter sapientiam/que domus dei est et sapientiā que diuina est. Ca. xix.

HEc est domus tua de⁹ nō terrena/neq3 vlla celesti mole corporea sed spiritalis et pticeps eternitatis tue quia sine labe manet in eternū/statuisti eni eā in seculū: et in seculū seculi: p̄ceptuz posuisti et nō preteribit: nō tamē tibi

deo coeterna/qa nō sine initio facta ē enī/prior qppe oīum creata est sapientia: nō vtiq3 illa sapiētia deo patri plane coeterna coeqlis: p quā creata sunt oīa: et in quo p̄incipio factū est celuz et terra: sed pfecto sapientia q̄ creata ē/spiritalis natura scz: q̄ cōtemplatione luminis lumē est. dicitur enī et ipa (q̄ vis creata) sapiētia/sed q̄tū distat inter lumē illuminās/et lumē quod illuminatur: tātū differt inter te summaz sapientiā q̄ est creās: et istam q̄ creata est: sicut inī iustitiā iustificantē q̄ tu deus nr̄ es: et iustitiā q̄ iustificatione nr̄a facta est: nā et nos sumus dicti iustitia dei p̄r̄is in te filio eius dño nr̄o: testante apostolo: ergo qa prior oīum creata est quedā sapientia/q̄ creata est mens rationalis et ītellectualis/caste scz ciuitatis tue/matris nr̄e sursum est et li

bera est et ẽna in celis. qbus celis: nisi q̃ te laudãt celi celoꝝ: q̃ hoc est et celũ celi dño. et si nõ inuenim⁹ tẽpus ante illã que creaturaꝝ tẽporis antecedit q̃ prior oĩum creata est: ante illã tamẽ es tu deus/eternus creator oĩuꝝ/aquo facta sumpsit exordiũ/q̃uis nõ tẽporis: qa nõdũ erat tẽpus: ipsius tamen conditionis sue/vnde ita est abste dño deo nr̃o/vt aliud sit plãe q̃ tu: licet nec ante illã: nec in illa inueniam⁹ tẽpus: est/enĩ idonea faciez tuã semp videre: necuspiaꝝ deflectitur ab ea: quo fit vt nulla mutatione varietur. ĩest tamẽ ipsi mutabilitas qua tenebr̃escceret et frigesceret nisi amore grãdi coherens tibi tanq̃ sup meridiẽ luceret et ferueret exte. deniqꝫ tã casto amore coheret tibi deo vero et vere ẽno/vt q̃uis tibi nõ sit coeterna/p̃ nullius tamẽ tempo

ris varietates et vicissitudines/ate re soluatur/et defluat: sed in tui solis⁹ verissima cõtemplatione reqescat. quoniã tu deus diligẽti te q̃tum p̃cipis: ostendis te: et sufficit ei. vnde nõ ꝺclinat ate/nec ase: sed semp in eodẽ statu manet/te indesinent̃ vidẽdo/te indeficiẽter amãdo: veꝝ lumẽ et castũ amorem o beata ista et sublimis creatura creaturaꝝ: maxime bta inherendo semper beatitudini tue: felix et nimuꝫ felix te sempit̃no inhabitatore atqꝫ illustratore suo. nec ĩuenio/qd licentius appellandũ existimemus/celũ celi dño/q̃ domũ tuã cõtemplãtẽ delectationeꝫ tuã sine defectu: et absqꝫ affectu egrediẽdi in aliud: mentem puram cõcordissime vnã/stabilimentũ pacis beatoꝝ spirituũ/in celestibus sunt ista celestia/vnde intelligat aĩa cuius⁹ peregrinatio lõ

gīqua facta est si iā sit ibi: si iā facte sint ei lachrỹme sue panes sui/si iam petat vnā et hāc reqrat/vt inhabitet in domo tua/p oēs dies vite sue/et que vita eius nisi tu: et q̄ dies sui/nisi eternitas tua: sicut āni tui q̄ nō deficient. hic ergo intelligat aīa q̄ potest q̄p lōge super oīa tēpora sis eternus: quādo domus tua/q̄ peregrinata nō est q̄uis tibi nō sit coeterna indesinenter tamen et indeficienter coherendo tibi/nullā temporis patitur varietatem: teqz semper perseuerantissima castitate hauriens mutabilitatem suam nusq̄ et nunq̄ exierit ex te/sibi presente: adquem toto affectu se tenet: non habens futurū quod expectet: nec preteritum transiens quod meminerit: per nullas vices variatur/et in nulla tempora extendi tur.

Dicorat homo vt ipa quo qz domus deioret pro eo. Ca. xx.

O Dom⁹ dei luminosa et speciosa/ dilexi decorē tuum et locū habitationis glie dñi dei mei fabricatoris et possesoris tui: tibi suspiret peregrinatio mea/nocte ac die/tibi inhiet cor meum: tibi intendat mēs mea: ad societatē beatitudinis tue puenire desiderat aīa mea: dico ei qui fecit te vt possideat me in te: da ipe fecit me et te/immo tu dic/tu roga vt dignū me faciat pticipatione glie tue. Sanctā enī societatem tuā/et mirabilē pulchritudinē tuā: nō p meritū reqro/sed p sanguinem eius quo redēpt⁹ sum/adipisci nō despero/ tātū adiuuent me merita tua subueniant prauitati mee sancte/et purissime ōnes tue: q̄ ineficaces apud deū nul

Universidad de Deusto
Biblioteca

la tenus esse possunt. errauí fateor sícut ouis pdita: et incolatus meꝰ ꝓlongatus est atqꝫ ꝓcul ꝓiectꝰ sum/a facie dñi dei mei in hãc exilij cecitatem: vbi expulsus a paradisi gaudijs/ꝺploro quotidie mecũ sup miseriaꝭ captiuitatis mee: lugubre carmen ingentesqꝫ lamẽtationeꝭ: quũ recordor tui mater hierusalẽ dũ stãt pedes mei in atrijs tuis: sancta et decora siõ nec dũ interiora tua cõspicere in ꝓpatulo valens/sed i humeris pastoris mei structoris mei/ spero me reportari tibi vt tripudiez tecũ illo inenarrabili gaudio quo letantur illi q̃ tecum sunt corã ipso deo et saluatore nr̃o q̃ dissoluit inimicitias ĩ carne sua: et pacificauit oĩa q̃ĩ celis sunt/ et q̃ in terra sanguine suo. ipse enim est pax nr̃a q̃ fecit vtraqꝫ vnuꝫ: q̃ duos ex aduerso venientes parietes cõiungens

in se beatitudinis tue pmanentez felicitatẽ pari modo/et eadẽ mẽsura se nobis datuꝝ ꝓmisit dicens: erũt equales angelis dei in celis. ☞ hierusalem domus dei eterna/post christi dilectionẽ: tu esto letitia et consolatio mea/dulcis memoria tui beati nominis sit releuatio merorꝭ tediorumqꝫ meorum.

¶Quantis amaritudinibus vita ista sit respersa. Ca. xxj.

¶Edet me dñe valde vite huius: et tristius erũnose pegrinationis. vita hec/vita misera: vita caduca: vita ĩcerta vita laboriosa: vita inmunda: vita domina maloꝝ/regina superboꝝ: plena miserijs et erroribus q̃ nõ est vita dicenda sed mors: in qua momẽtis singulis morimur/ꝓ varios mutabilitatis defectꝰ/diuersis generibus morti-

um/nunqd ergo hoc qđ viuim⁹ in hoc
mũdo/dicere possumus vitaz: quã hu
mores tumidãt: dolores extenuant: et
ardores exicãt: aera morbidãt: esce in
flãt: ieiunia macerãt: ioci dissoluunt:
tristicie cõsumũt: sollicitudo coartat:
securitas hebetat: diuitie inflãt et iac-
tãt: pauptas deijcit: iuuent⁹ extollit:
senect⁹ incuruat: infirmitas frangit:
mero⁹ ꝺprimit: et his malis omnibus
mors furibũda succedit: simulqz cunc
tis gaudijs istius misere vite ita finez
imponit/vt quũ esse desierit: nõ fuisse
putetur. mors ista vitalis: et vita mo
talis: licet his: alijsqz sit respsa amari-
tudinibus: ꝓh dolor q̃ plurimos suis
capit illecebris/et q̃ multos suis falsis
ꝓmissionibus decipit. et quũ ita per se
sit falsa/et amara vt etiã suos cecos a
matores latere nõ ualeat: tamen ifini

tã stultoꝝ multitudinem aureo calice
quem in manu habet/potat/et pro-
fus inebriat. felices illi/et ipsi rari qui
familiaritatem eius recusant: perfun
ctoria gaudia spernunt: societatem/
abijciunt/ne cum pereunte deceptrice
et ipsi perire cogantur.

¶ De felicitate vite quã pre-parauit deus diligentibus se. Ca. xxij.

O Tu vita quã ꝓparauit deus his
q̃ diligunt eum: vita vitalis: vita
beata: vita secura: vita trãquilla: vita
pulchra vita mũda: vita casta: vita san
cta: vita ignara mortis: nescia tristi-
tie: vita sine labe/sine dolore: sine ãxie-
tate: sine coꝛruptione/sine ꝓturbatio-
ne/sine varietate/et mutatione: vita
totius elegantie et dignitatis plenissi-
ma: vbi nõ est aduersari⁹ impugnãs:

Universidad de Deusto
Biblioteca

vbi nulla peccati illecebra: vbi est amor
pfect⁹/et timor nullus: vbi dies et̄ nus/
et vnus oīum spirit⁹: vbi deus facie ad
faciē cernitur: et hoc vite cibo/mens si
ne deffectu satiatur. libet me tue inten
dere claritati: delectāt me bōa tua aui
do corde: quāto plus valeo mecum cō=
siderare/tāto plus amore lāgueo/tuo
vehemēti desiderio: tuaqꝫ dulci memo
ria ad modū delector. libet itaqꝫ libet
cordis inte oculos attollere: statū men
tis erigere: affectū animi cōformare/
libet sane d̄ te loq̄: de te audire: d̄ te scri
bere: de te cōferre: de tua beatitudine
et gl̄ia quotidie legere: et lecta sepius
sub corde reuoluere: vt vel sic possiꝫ ab
hui⁹ mortalis pitureqꝫ vite/ardorib⁹
piculis/et sudoribus sub tue vitalis au
re dulci refrigerio trāsire: et trāsiens
in sinu tuo fessum caput dormiturus

vel paululū reclinare/huius rei gratia
scripturaꝝ sanctaꝝ amena prata īgre=
dior: viridissimas sententiaꝝ herbas
exarādo carpo: legēdo comedo: frequē
tādo rumino: atqꝫ cōgregādo tādem
ī alta memorie sede repono: vt tali mo
do tua dulcedine degustata/min⁹ isti⁹
miserrime vite amaritudinis sentiaꝫ.
o tu vita felicissima: o regnū vere bea=
tū/carens morte/vacās fine: cui nulla
tēpora succedunt ꝑ euū/vbi cōtinuus
sine nocte dies nescit habere tēpus: vbi
victor miles illis hymnidicis angeloꝝ
sociat⁹ choris/cātat deo sine cessatiōe
cāticum de cāticis syon: nobile ꝑpetua
caput āplectente corona/vtinā cōcessa
mihi peccatoꝝ venia/moxqꝫ hac car=
nis sarcina deposita/in tua gaudia ve
rā req̄em habitur⁹ intrarem: ⁊ tue ci
uitatis ꝓclara atqꝫ speciosa menia/co

Universidad de Deusto
Biblioteca

ronā vite de manu dñi accepturus ingrederer: vt illis sanctissimis choris interessez: vt cū beatissimis spiritib⁹ glorie cōditoris assisterē: vt p̄sentem christi vultum cernerem: vt illud sumuz et ineffabile et incircunscriptum lumen semp aspicerem/sicqz nullo metu mortis affici/sed de incorruptionis ꝑpetue munere letari possem sine fine.

De felicitate anime sancte hinc exeuntis. Ca. xxiij.

HEliz aīa q̄ terreno resoluto corpore libera celum petit: secura est et trāquilla: nō timet hostē neqz mortez: habet enī semp p̄sentem: cernitqz indesinenť pulcherrimū dñm/cui seruiuit quē dilexit: et ad quē tādem leta et gloriosa ꝓuenit. hāc vero tāte beatitudinis gloriaz/nulla dies minuet/nullus

improbus poterit auferre viderūt eaz filie syon: et beatissimā p̄dicauerūt: et regine et cōcubine laudauerūt eā dicētes: q̄ est ista q̄ ascendit de deserto/delitijs affluēs/innixa sup̄ dilectuz suū? q̄ est ista q̄ ꝓgreditur sicut aurora cōsurgens: pulchra vt luna/electa vt sol/terribilis vt castroz̄ acies ordinata? cōplenda exit festinat/currit/cū dilectū suum sibi dicentez attonitis auribus audit: surge ꝓpera amica mea speciosa mea/et veni/iā/enī hyems trāsijt: imber abijt et recessit: flores apparuerūt ī terra nr̄a: tēpus putationis aduenit: vox turturis audita est in terra nr̄a: ficus ꝓtulit grossos suos: florētes vinee dederūt odorē suū surge et ꝓpera amica mea/formosa mea/colūba mea in foraminibus petre/in cauernis macerie: ostēde mihi faciē tuā: sonet vox tua in

Universidad de Deusto
Biblioteca

auribus meis. vox enī tua dulcis/et facies tua ōcora/veni electa mea/speciosa mea/colūba mea/immaculata mea/spōsa mea: veni et ponā in te thronum meum: qa cōcupiuī speciē tuā/veni vt leteris in cōspectu meo cum āgelis meis: quorum societas tibi ame repromissa est/veni post multa pericula et labores/intra ī gaudium domini tui quod nemo tollet ate.

Oratio ad sanctos vt nobis succurrant in piculis. Ca. xxiiij.

HElices sancti dei oēs q iā ptransistis huius mortalitatis pelagus: et puenire meruistis ad portū ppetue qeris securitatis et pacis: securi et trāquilli/sempqz festiui atqz gaudētes estis/obsecro vos p vestrā charitatez: q̄ securi estis de vobis/solliciti estote de

nobis: securi estis ō vestra inmarcessibili glia/solliciti estote de nr̄a multipli ci miseria. p ipm vos rogo/q̄ vos elegit: q̄ vos tales fecit: de cui⁹ pulchritudine iā satiamini: de cui⁹ īmortalitate iā īmortales facti estis: de cui⁹ beatissima visione semp gaudetis: estote iugiter memores nr̄i: subuenite nobis miseris q̄/adhuc in salo hui⁹ vite circūstātibus agitamur ꝓcellis. vos porte pulcherrime/q̄ in magnā surrexistis altitudinē: adiuuate nos vile pauimentū lōge inferius iacētes/date manū et erigite iacētes sup pedes/vt cōualescētes de infirmitate/fortes efficiamur ī bello. intercedite et orate cōstāter atqz indesinēter p nobis miseris multū negligētibus peccatoribus/vt p vr̄as orationes/vro sancto cōsortio cōiungamur: qr aliter salui esse nō possumus. sum⁹

nāq3 valde fragiles/et nullius vtutis homūtiones: aīalia ventris et carnis mācipia/in qbus vix aliquod virtutis vestigiū apparet/et tamē sub cristi cōfessione positi/ligno crucis ferimur: nauigātes p hoc mare magnū et spacioſum: vbi sunt reptilia quoꝝ non est numer9: vbi sunt. animalia pusilla cū magnis: vbi est draco seuissim9/semp paratus ad deuorandum: vbi sunt loca periculosa scylla/et charipdis/et alia innumerabilia/in quibus naufragantur incauti/et in fide dubij. orate dominum/orate pijssimi: orate omnia agmina sanctorum/et vniuersi cetus beatorum: vt vestris precibus meritis q3 adiuti/salua naue et integris mercibus/peruenire mereamur ad portum ꝑpetue salutis et quietis/et continue pacis/et nunc̄ finiendi securitatis.

¶ Anime desiderīū ad ciuitatem supernam hierusalem. Ca.xxv.

MAter hierusalē/ciuitas sancta/dī charissima/spōsa christi: te amat cor meū: pulchritudinē tuā nimiuz desiderat mēs mea. O q̄ decora/q̄ gl'iosa/q̄ generosa tu es/tota pulchra es/et macula nō est in te. exulta et letare formosa filia p̄cipis: q̄ cōcupiuit rex speciē tuā: et amauit decorem tuū/speciosus forma p̄ filijs hominū. sed qualis ē dilect9 tuus ex dilecto o pulcherrima: dilect9 meus cādidus et rubicundus/elect9 ex milibus. Sicut malus inter ligna siluaꝝ/sic dilect9 meus inter filios/subūbra illius quez desideraui/ecce leta sedeo/et fruct9 ei9 dulcis gutturi meo/dilect9 meus misit manū suam p̄foramē et vēter meus intremuit

ad tactū eius. in lectulo meo p̄ noctem
q̄siui quē diligit aīa mea: quesiui et in
ueni: teneo/nec dimittā illū donec in-
troducat me in domū suā/et in cubicu
lū suū/gl̄iosa genitrix mea. ibi enī da-
bis mihi dulcissima ubera tua abūdā-
tius: et p̄fectius: et satiabis me satie-
tate mirifica/ita ut nec esuriā/nec siti-
am in eternū/felix aīa mea/semperq̄
felix in secula/si intueri meruero glo-
riā tuā/beatitudinē tuā: pulchritudi-
nē tuā: portas et muros tuos/et plate
as tuas/et māsiones tuas multas: no
bilissimos ciues tuos/et fortissimum
regnū tuuz dn̄um n̄rum in decore suo.
muri nāq; tui ex lapidibus p̄ciosis:
porte tue/ex margaritis optimis/pla-
tee tue ex auro purissimo/in q̄bus jo-
cūdū alleluia sine intermissione cōcini
tur: māsiones tue multe quadris lapi

dibus fūdate: saphyris cōstructe: later
culis cooperte aureis in quas nullus
ingreditur nisi mūdus: nullus habitat
inq̄natus speciosa facta es/et suauis in
delitijs tuis/mr̄ hierusalez. nihil in te
tale q̄le hic patimur: qualia in hac mi-
sera vita cernim⁹ nō sunt in te tenebre/
aut nox aut q̄libet diuersitas tempoz
nō lucet in te lux lucerne/aut splendor
lune/vel iubar stellaz/sed deus de deo/
lux de luce/sol iustitie semp illuminat
te: agn⁹ cādidus et īmaculat⁹: luciduz
et pulcherrimū est lumē tuū sol tuus/
et claritas tua/et oē bonū tuuz/huius
pulcherrimi regis indeficiēs cōtēpla-
tio. ipe rex regū in medio tui: et pueri
eius in circuitu eius. ibi hymnidici an
gelor chori: ibi societas supernoz ciui
um. ibi dulcis solēnitas oīum ab hac
tristi peregrinatione ad tua gaudia re

Universidad de Deusto
Biblioteca

deuntiũ/ibi ꝓphetaꝝ puidus chorꝰ: ibi duodenꝰ apostolorꝝ numerꝰ: ibi innumerabiliũ martyꝝ victor exercitus: ibi sanctorꝝ cõfessorꝝ sacer cõuẽtus: ibi veri et ꝓfecti monachi: ibi sancte mulieres/q̃ voluptates seculi/et sexus infirmitatẽ vicerũt: ibi pueri et puelle/q̃ annos suos sanctis moribus trãscenderũt: ibi sunt oues et ágni/q̃ tã huius voluptatis laqꝰ euaserunt: exultant oẽs in ꝓprijs mansionibus: dispar est glia singulorꝝ/sed cõmunis est letitia oĩum/plena et ꝓfecta ibi regnat charitas: qa deus est ibi oĩa/in oĩbus/quez sine fine vidẽt: et semp videndo in eiꝰ amore ardẽt/amãt et laudãt: laudant et amãt oẽ opus eorꝝ laus dei sine fine/ sine defectione/sine labore/felix ego/t vere in ꝓpetuuz felix: si post resolutionez huius corpusculi/audire meruero

illa cãtica celestis melodie/q̃ cantãtur ad laudem regis eẽni ab illis supne patrie ciuibus/beatorũqz spirituũ agminibus. fortunatꝰ ego/nimiũqz beatꝰ/ si et ego ipe meruero cãtare ea: et assistere regi meo deo meo et duci meo: et cernere/eũ in glia sua: sicut ipe pollicerí dignatꝰ est dicẽs: paẽ volo vt quos ꝺ disti mihi/sint mecũ: vt videãt claritatẽ meã quã habui apud te ante cõstitutionẽ mũdi. et alibi: q̃ mihi ministrat/ me sequatur et vbi sum ego/illic et minister meus erit. et iterum/qui diligit me/diligetur apatreo meo: et ego diligam eum: et manifestabo ei me ipsuz.

¶ Hymnus de gloria paradisi. Ca. xxvj.

AD perennis vite fontem
mens sitiuit arida

Universidad de Deusto
Biblioteca

Diui Augustini

Claustra carnis presto frangi
clausa querit anima.
Bliscit/ambit/eluctatur/
exul frui patria
Dum pressuris ac erumnis
se gemit obnoxiam:
Quam amisit quum deliquit:
contemplatur gloriam.
Presens malum auget boni
perditi memoriam.
Nam quis promat summe pacis
quanta sit letitia?
Vbi viuis margaritis
surgunt edificia
Auro celsa micant tecta
radiant triclinia
Solis gemmis preciosis
hec structura nectitur
Auro mundo tanq̃ vitro
vrbis via sternitur.

Meditationes. Fo. XLI.

Abest limus deest fimus
lues nulla cernitur
Hyems horrens/estas torrens
illic nunq̃ seuiunt
Flos perpetuus rosarum
ver agit perpetuum
Candent lilia/rubescit
crocus sudat balsamum
Virent prata: vernant sata
riui mellis influunt
Pigmentorum spirat odor/
liquor/et aromatum
Pendent poma floridorum
non lapsura nemorum
Non alternat luna vices
sol vel cursus siderum
Agnus est felicis vrbis
lumen in occiduum
Nox et tempus desunt ei
diem fert continuum

Universidad de Deusto
Biblioteca

Nam et sancti quique velut
sol preclarus rutilant
Post triumphum coronati
mutuo connubilant
Et prostrati pugnas hostis
iam securi numerant
Omni labe defecati
carnis bella nesciunt
Caro facta spiritalis
et mens vnum sentiunt
Pace multa perfruentes
scandala non perferunt
Mutabilibus exuti
repetunt originem
Et presentem veritatis
contemplantur speciem
Hinc vitalem viui fontis
hauriunt dulcedinem
Inde statum semper idem
exeuntes capiunt

Clari viuidi/iocundi
nullis petant casibus
Absunt morbi semper sanis
senectus iuuenibus.
Hinc perenne tenent esse
nam transire transijt
Inde virent/vigent florent
corruptela corruit
Immortalitatis vigor
mortis ius absorbuit
Qui scientem cuncta sciunt
quid nescire nequeunt?
Nam et pectoris arcana
penetrant alterutrum
Unum volunt vnum nolunt
vnitas est mentium
Licet cuiqz sit diuersum
pro labore meritum
Charitas hec suum facit/
Q dum amat alterum:

Universidad de Deusto
Biblioteca

Diui Augustini

Proprium sic singulorum
commune fit omnium.
Vbi corpus illic iure
congregantur et aquile/
Quo cum angelis et sancte/
recreentur anime/
Vno pane viuunt ciues
vtriusq3 patrie/
Viuidi et semper pleni
quod habent desiderant
Non satietas fastidit
neq3 fames cruciat
Inhiantes semper edunt/
et edentes inhiant.
Nouas semper armonias
vox meloda concrepat
Et in iubilum prolata
mulcens aures organa.
Tigna perque sunt victores
regi dant preconia/

Felix celi que presentem
regem cernit anima
Et sub sede spectat alta
orbis volui machinam:
Solem lunam et globosa
cum planetis sidera/
Christe palma bellatorum/
hoc in municipium
Introduc me post solutum
militare cingulum/
Fac consortem donatiui
beatorum ciuium:
Probes vires in exausto
laboranti prelio.
Vt quietem post precinctum
debeas emerito:
Teq3 merear potiri
sine fine premio. Amen.

Claus cõtinua quam facit

Universidad de Deusto
Biblioteca

Diui Augustini

anima ex contemplatione superne diuinitatis. Ca. xxvij.

BEnedic aīa mea dño et oīa q̄ intra me sunt nomini sancto eius: benedic aīa mea dño/et noli obliuiscī oīes retributiões eiꝰ. benedicite dño oīa opa eius in oī loco dñationis eius/benedic aīa mea dño. laudemꝰ deū quem laudāt angeli/adorāt dñationes/tremūt potestates: cui cherubī et seraphī incessabili voce pclamāt: sanctꝰ/sctūs/sctūs. iūgamꝰ voces nr̄as vocibus angelorū sanctorū/et cōmunez dñum laudemus p modulo nr̄o. illi enī laudant dominū purissime et incessanter q̄ semp inherēt cōtemplationi diuine: nō per speculū in enigmate/sed facie ad faciē/sed ds dicere/vel cogitare sufficiat qualis sit in cōspectu dñi dei oīpotētis illa beatorū spirituū celestiūq; virtutum in-

numerabilis multitudo: q̄ sit in eis sine fine festiuitas visionis dei: q̄ letícia sine defectu: ds amoris ardor nō crucians sed delectās: quod sit in eis desiderīū visionis dei cū satietate/et satietas cū desiderio: in qbus nec desiderīū penā generat/nec satietas fastidiū parit. qūo inherēdo summe beatitudini sint beati. quo modo cōiuncti vero lumini facti sunt lux/quo modo semp aspicientes icōmutabilē trinitatē mutati sunt in incōmutabilitatē/sed quādo illā angelice dignitatis celsitudinē cōprehendere poterimꝰ/quando nec ipsius aīe nr̄e naturā inuestigare valemus: qualis ē ista q̄ carnē viuificare potest se autez in sanctis cogitationibus vt volet cōstrīgere nō potest: qualis est ista taz fortis tā infirma/tā parua/tā magna/q̄ rimatur secreta dei/et celestia cōtem

Universidad de Deusto
Biblioteca

platur/atq3 humanis cōmodis multa
rū artiū peritiā ꝑspicaci ingenio adin
uenisse ꝓbatur: q̄lis ergo ē ista q̄ tam
multa ꝺ ceteris nouit/et se qualit̄ fac=
ta sit prorsus ignorat: licet enī nō nul=
la ambigua/a q̄busdā sup eius origine
ꝓferātur/inuenim⁹ tamē eā esse quen
dā intellectualē spiritū ꝑ creatoris po=
tentiā factū īmortaliter iuxta modu3
suū viuentē mortale corp⁹ qꝺ sustinet
viuificantē mutabilitati subiectū obli
uioni deditū: quē timor sepe afficit/le=
ticia extollit/O res mira/oīq3 stupore
dignissima/de deo q̄dē creatore oīum q̄
est incōprehensibilis et inefabilis/ex=
celsa/et mirabilia nimis oī remota am
biguitate legimus/loq̄mur: et scribi=
mus: de angelis aūt et aīabus quicq̄d
dicim⁹/nō tā euidēter approbare pos=
sum⁹. sed trāseat ab his anim⁹/et trās

cēdat om̄e quod creatū est/currat et as
cēdat/volitet et ꝑtranseat/et in eum q̄
creauit oīa quātu3 potest oculos fidei
dirigat. faciā ergo gradus ascensionis
in corde meo: et ꝑ ip̄os ascendā animā
meā/et ꝑ ip̄am mentē meā ascendā ad
dn̄um meū q̄ capiti meo desup manet/
quicq̄d visibiliter cernitur/quicq̄d spi
ritalit̄ imaginatur/forti manu ab ītui
tu cordis et mentis ꝓcul remoueatur:
solus intellect⁹ purus et simplex ince=
dēs/rapido volatu/ad ipsum ꝑueniat
cōditore3 angeloꝝ et animaꝝ/et oīum
rerū/mēs illa beata q̄ ima deserit. sum
ma petit/q̄ ponit in arduis sedē habi=
tationis sue: et ꝺ summis rupibus cō=
tēplatur solē iustitie/aquilinis obtuti
bus: nihil enī tā pulchrū/atq3 iocūdu3
q̄ ipsum solū mētis intuitu et cordis a
uiditate cōtēplari deū: et miro modo

inuisibiliter cernere inuisibilē: sicqz alia nō istā gustare dulcedinē: et inspicere aliā nō istā lucem/lux enī ista q̄ loco clauditur/tēpore finitur/noctiū interruptione variatur: et quā communez cum vermibus et pecoribus habemus in comparatiōe illud summe lucis/nō est lux dicenda sed nox.

¶ Quid sit quodam modo dū um cernere et tenere et qualiter sit de deo sentiendum. Ca. xxviij.

QUamq̄ autez illa summa et incōmutabilis essentia lux vera/lux indeficiēs/lux angelorz/anemine cōspici valeat in hac vita/quod solum sanctis reseruatur in celesti glia: illud tamen credere/et intelligere/et sentire/et ardēter inhiare/quodā modo illū cernere ē atqz tenere. sonet itaqz vox super

angelos/et homo intēta mēte cōtēplet̄ deū verbis qbus potest suas illi dicat laudes. iustuz nāqz est vt creatura suū laudet creatorē: ipse enī ad laudandum se nos creauit: qui nr̄is non indiget laudibus. est autē virtus incōprehensibilis nullius indigens: ipe sibi sufficiens: magnus dn̄s deus nr̄/et magna virtus eius et sapientie eius nō est numerus: magnus dn̄s deus noster et laudabilis valde/hunc itaqz mens diligat. lingua canat/manus scribat/atqz in his sanctis studijs fidelis anima se totum exerceat. huius videlicet celestis theorice suauissimis dapibus/virō siderioꝝ/et celestiū cōtēplatoꝝ assidue reficiatur: vt hoc celesti pabulo saginat̄ clamet clamore magno clamet totis medullis cordis/clamet in iubilo et ardentissimo mētis desiderio/dicat.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Diui Augustini

Oratio explicãs plurimas dei proprietates. Ca. xxix.

O Sũme optime oĩpotẽtissime misericordissime/iustissime/secretissime p̃sentissime/pulcherrime/et fortissime/stabilis et incõprehẽsibilis/inuisibilis oĩa videns ĩmutabilis oĩa mutãs/ĩmortalis/illocalis/inẽmin⁹/incircũscriptus nusq̃ finit⁹/inestimabilis ineffabilis/inscrutabilis/ĩmotus oĩa mouẽs/inuestigabilis/indicibilis/metuẽdus atq; terribilis/honorãdus atq; timẽdus/venerãdus atq; reuerẽdus: nũq̃ nouus nũq̃ vet⁹/innouans oĩa/et in vetustatẽ pducens supbos et nesciũt: semp agẽs/semp quietus/colligens et nõ egens/oĩa portãs sine onere/oĩa implens sine ĩclusione/oĩa creans/ptegens nutriẽs/et pficiens: que

rẽs quũ nihil desit tibi/amãs nec estuas/celãs et secur⁹ es: penitet te et non doles: iraſceris et trãquillus es: operamutas sed nõ cõsiliũ/recipis qđ nõ inuenis/et nũq̃ amisisti/nunq̃ inops et gaudes lucris: nũq̃ auarus/et vsuras exigis: sup erogatur tibi vt debeas/et qs habet quicq̃ non tuũ? reddis debita nulli debẽs/donas debita nihil perdens. q̃ solus viuificas oĩa/qui creasti oĩa/q̃ vbiq; es/et vbiq; totus: q̃ sentiri potes/videri nõ potes/q̃ nusq̃/dees/et tamẽ ab iniquor cogitationibus lõge es. q̃ nec ibi dees vbi lõge es: q̃a vbi nõ es per gratiã/ades p vidictã. q̃ oĩa tãgis/nec tamẽ oĩa tãgis equalit: quedã enĩ tãgis vt sint: nõ tamẽ vt viuãt/sentiãt et discernãt/quedã vero tãgis vt sint et viuãt/nõ tamen vt sentiãt et discernãt/quedã vero tãgis vt sint/vi

Universidad de Deusto
Biblioteca

uāt et sentiāt nō tamen vt discernāt.
q̄dā vero tāgis vt sint/viuāt/sentiant/
et discernāt. et quū tibi metipsi nunq̄z
dissimulis sis: dissimiliter tamen tāgis
dissimilia/q̄ vbiqz semp̄ presens es et
inueniri vix potes: quē stātem seq̄mur
et apprehēdere nō valemus: qui tenes
oīa imples oīa/circūplecteris oīa/sup̄
excedis oīa/sustines oīa/ neqz ex alia
p̄te sustines atqz ex alia p̄te superaris
neqz ex alia p̄te implēs/et ex alia circū
plecteris: sed circūplectendo/et implē
do circūplecteris/sustinēdo super exce
dis/et sup̄excedendo sustines. q̄ doces
corda fideliū sine strepitu verboꝝ. qui
attīgis a fine vsqz ad finē fortit̄/et dis=
ponis oīa suauiter/q̄ locis nō distēde=
ris/nec tēporibus variaris. neqz ha=
bes accessus/et recessus/sed habitas lu
cē inaccessibilē/quā nullus hominū vi

dit nec videre potest. in te manens q̄e=
tus/vbiqz circuis totū/vbiqz ꝓsus to
tus nō enī scindi vel diuidi poteris/qz
vere vnꝰ es: nec in p̄tes efficeris/q̄a to
tus totū tenes totū imples/totū illus=
tras et possides. huiꝰ videlicet myste=
rij īmensam ꝓfunditatē mēs humana
cōcipere nō potest/nec oratoria līgua
enarrare/neqz diffusi sermones/nec bi
bliotecaꝝ volumina q̄unt explicare/si
totū mundū libri repleāt/tua scientia
inenarrabilis explicari nō potest/quo
niā vere indicibilis es: nullo modo scri
bi potes neqz concludi q̄ es fons lucis
diuine et sol claritatis eterne/magnus
enī es sine quātitate et ideo īmensus:
bonꝰ es sine qualitate/ideo ꝟe et sum
me bonꝰ: et nemo bonus nisi tu solus
cuius volūtas est opꝰ/cuius velle pos=
se est. q̄ oīa de nihilo creasti/q̄ sola vo=

lũtate tua feciſti/q oẽm creaturã tuaz
abſqz indigẽtia aliqua poſſides et ſine
labore gubernas/et abſqz tedio regis.
et nihil ẽ quod pturbet ordinẽ imperii
tui vel in ſummis vel in imis. qui in oi
bus locis ſine loco haberis/et oĩa cõti
nes ſine ambitu/et vbiqz p̃ſens es ſine
ſitu ⁊ motu. q nec mali auctor es: quod
qz facere nõ potes q nihil nõ potes/ne
qz vnq̃ te aliqd feciſſe penituit/nec vl-
lius cõmotionis animi tui tempeſtate
turbaris/nec totis terre picula dãnuz
tuũ eſt. nulla flagitia vel ſcelera ꝓbas
aut imperas. nũq̃ mẽtiris/qa eterna
vitas es. cuius vnis bonitate facti ſu-
mus/et iuſtitia penas luimus/et clemẽtia
liberamur. nã nihil celeſte/nihil igne-
um/nihil terrenũ/nihilqz qđ corporis
ſenſus attigat p te colendũ eſt/q vere
es quid es/et nõ mutaris. cui maxime

ſpiritalit cõuenit illud qđ greci dicunt
op/latine eſt/q ſemp idẽ ipe es/et anni
tui nõ deficiẽt. hec et alia multa docuit
me ſcta mat eccleſia/cuis fact⁹ ſuz mẽ-
brũ p gratiã tuã/docuit me ſane te ſõ-
lũ et vnũ et verũ deũ nõ eſſe corporeũ/
et paſſibilem/nihilqz de ſubſtãtia tua
vel natura vllo modo eſſe violabile aut
cõmutabile aut cõpoſitum vel factuz/
et ideo certũ eſt corporeis oculis te nõ
poſſe ſentiri/ſed nec ab vllo mortaliũ ĩ
ꝓpria eſſentia aliq̃ndo potuiſſe videri:
hic et enĩ patenꝫ datur ĩtelligi q vnde
ãgeli te ĩtuẽtur/ĩde et nos p hãc vitaz
te videbimus. Sed nec ipi pfecto te vi-
dere poſſũt ſicuti es: nulli õniqz alij to
ta niſi tibi ſoli nota ẽ oĩpotẽs trinitas.

De vnitate perſonaruz et pluralitate in deo. Ca. xxx.

Universidad de Deusto Biblioteca

Tu vero vnitas et diuinitatis/ꝑso
naꝝ pluritate multiplex/numera
bilis et ĩnumerabilis/ac idcirco mẽsu=
rabilit̃ ĩmensurabilis/et põderabiliter
impõderabilis. nõ enĩ summe bonita=
tis q̃ tu ipse es ꝓfitemur originez/ex q̃
oĩa/ꝑ quã oĩa/in qua oĩa/sed eius par
ticipatione dicim⁹ oĩa bona/nã tua di
uina essentia semꝑ caruit/ac caret ma
teria/licet nõ careat forma/forma sci=
licet informata/forma formaꝝ: forma
formosissima: quã dũ imprimis quasi
sigillũ rebus singulis/eas sine tui aug
mẽti/aut tui detrimẽti mutabilitate ꝓ
culdubio ate facis differri. quicq̃d aũt
in natura creaturaꝝ est/creatura tua
est/o vna trinitas et trina vnitas de⁹/
cuius oĩpotentia oĩa possidet et regit/
et implet q̃ creauit/nec ideo te implere
oĩa dicimus vt te cõtineãt/sed vt ipsa

potius ate cõtineãtur: nec ꝑticulatiz
imples oĩa: nec vllaten⁹ ita putãdum
est vt vna queqz creatura ꝓ magnitu=
dine portionis sue capiat te: idest ma=
xima mai⁹/et minima min⁹: dũ sis po
tius ip̃e in oĩbus siue oĩa in te. Cuius
oĩpotentia cõcludit vniuersa: nec eua
dẽdi potentiã tuã q̃s aditum inuenire
poterit/q̃ enĩ te nõ habet placatuz ne=
quaq̃ euadet iratũ: sicut scriptum est:
neqz ab oriẽte/neqz ab occidẽte/neqz a
desertis mõtibus: quoniã deus iudex
est: et alibi: quo ibo a/spũ tuo/et quo a
facie tua fugiã? ĩmensitas diuine mag
nitudinis tue ista est/vt intelligamus
te intra oĩa sed nõ inclusum: extra oĩa
sed nõ exclusuz/et ideo ĩterior es vt oĩa
cõtineas: et ideo exterior es vt incircũ
scripte magnitudinis tue ĩmensitate
oĩa cõcludas. ꝑ id ergo q̃d interiores/

Universidad de Deusto
Biblioteca

ostēderis esse creator: ꝑ id vero quod ex
terior es/gubernator oīum demōstra
ris: ac ne oīa q̄ creata sunt sine te/essēt
interiores: exterior ꝟo vt oīa includā-
tur a te: nō locali magnitudine/sed po
tētiali presentia/q̄ vbiqꝫ presens es/et
oīa tibi p̄sentia: q̄uis q̄dā hec intelli-
gāt/quidā vero nō ītelligāt. inseparā-
bilis ergo nature tue vnitas/separabi
les nō potest habere ꝑsonas: qꝛ sicut es
trinitas in vnitate et vnitas in trinita
te sic separationē nō potes habere ꝑso
naꝝ/nominātur quidem ille ꝑsone ali
quādo singule: sed ita te voluisti deus
trinitas inseparabilē ostēdere in ꝑso-
nis/vt nullū tibi nomen sit in qualibet
ꝑsona quod nō ad aliā secundū relatio
nis regulā referatur/sicut pr̄ ad filiū/
et filius ad patrē/sic ī ꝑūs sanctꝰ ad pa
trē et filiuꝫ verissime refertur/ea vero

noīa q̄ substantiā vel ꝑsonam vel potē
tiā vel essentiā tuā significāt/vel quic-
q̄d ꝓprie dicitur deus/oībus ꝑsonis e-
qualit̄ cōueniunt/vt deus magnus oī-
potens/et̄nus et oīa q̄ naturaliter de
te deo dicūtur. nō est ergo aliquod/na
ture nomē/quod sic tibi deo patri con
uenire debeat/vt aut filio tuo aut spi-
ritui sancto ꝯuenire neq̄at/dicimus te
patrē naturalit̄ esse deū/sed naturalit̄
est filius deus/naturalit̄ est et spiritus
sanctꝰ: nō tamē tres dij/sed vnus na-
turalit̄ deus. pr̄/et filius/et spiritꝰ san
ctus. id circo īseparabilis es sancta tri
nitas deus in ꝑsonis sensu intelligen-
da/q̄uis voce separabilia habeas no-
mina: q̄a pluralem numerū in nature
nominibus nulla tenꝰ recipis. in hoc
enī ostēditur ꝑsonas nō posse diuidi ī
sancta trinitate/q̄ vnus deus verus ē:

Universidad de Deusto
Biblioteca

qa cuiuslibet psone nomẽ semp ad alterã respicit personã. Si patrẽ dico filium ostẽdo: si filiũ nomino patrem pdico: si spiritũ sanctũ appello/alicui⁹ esse spiritũ necesse est intelligi: scilicz patris et/filij/hec est enī fides vera veniens ō sancta doctrina: hec certe ē fides catholica t ortodoxa/quā me docuit ō us in sinu matris ecclesie gratia sua.

¶ Oratio ad sanctam trinitatem. Ca. xxxj.

INuocat itaqz domīe te fides mea quā dediſti mihi ꝓpter bonitatez tuā ad saluationez meā/fidelis autem aīa ex fide viuit/tenet in spe qō videbit in re. inuocat te deus me⁹ casta conscientia mea/et suauis amor fidei mee: quā excussis ignorātie tenebris adverſitatis itelligentiā ꝓduxisti: et quā astu-

ta seculi/amaritudine eruisti/atqz adbibita tue dulcedinis charitate/iocundā mihi et mellifluā reddidisti. inuocat te trinitas beata/vox clara/et sincerus amor fidei mee/quā ab ipis enutriens cunabulis illuminasti semp ꝓ illustratiōnē gr̃ie tue/et quā adaugens cōfirmasti in me ꝓ documenta matris ecclesie/te inuoco. bēa et benedicta et gl̃iosa vna trinitas/p̃r/et filius et spūs sanctus/deus dñs/paracletus/charitas/gr̃a/cōmunicatio/genitor/genit⁹/regenerās/vex lumē/ex lumine vero/vera illuminatio/fons/flumē/irrigatio/ab vno oīa/ꝓ vnū oīa/ī vno oīa aquo/ꝓ quez/in quo oīa/viuēs/vita/vita viuēte viuētiū viuificator: vnus ase vn⁹ ab vno/vnus ab ābobus: op ase op/ab altero/op ab vtroqz/verax p̃r veritas filius/veritas spūs sctūs: vna ergo p̃r

Universidad de Deusto
Biblioteca

logos/paracletusq3 essentia: vna vtꝝ: vna bonitas/vna bẽitudo/aquo ꝑquẽ et ĩquo bẽa sunt oĩa quecũq3 bẽa sunt.

Quod deus vera et summa vita est. Ca. xxxij.

DEus vera et summa vita aquo ꝑ quẽ/et inquo viuũt oĩa quecunq3 vere et beate viuũt. deus bonũ et pulchrũ/aquo ꝑ quẽ et in quo bona et pulchra sunt oĩa q̃cunq3 bona et pulchra sunt. deus cuiꝰ nos fides excitat: spes erigit charitas iũgit. deus q̃ peti te iubes/et inueniri te facis: et pulsanti aperis. deus aquo auerti cadere est adquẽ cõuerti surgere est/in quo manere cõsistere est. deus quẽ nemo amittit nisi deceptꝰ: nemo q̃rit nisi admonitus. nemo ĩuenit nisi purgatꝰ. deus quem nosse viuere est: cui seruire regnare ẽ/

quẽ laudare salus et gaudiũ aĩe est. te labijs et corde oĩq3 qua valeo vtute laudo/benedico atq3 adoro/tueq3 clementie/et bonitati ꝑ vniuersis benificijs tuis gr̃as refero/et hymnũ gl̃ie tue cano/sctũs/sctũs/sctũs. te inuoco o beata trinitas vt venias in me. et templũ me facias dignũ gl̃ie tue/rogo patrem ꝑ filiũ: rogo filiũ ꝑ patrẽ: rogo spiritũ sanctũ ꝑ patrẽ et filiũ/vt oĩa vitia elõgentur ame/et oẽs sancte vtutes plantẽtur in me/deus ĩmense/aquo oĩa/ꝑ quẽ oĩa in quo oĩa facta sunt/visibilia et ĩuisibilia. q̃ opa tua extra circũdas/et ĩtra reples/supra tegis/et ĩfra fers: custodi me opus manuũ tuaꝝ inte spẽrãtẽ/et in tua solũ modo miserico:dia cõfidentẽ/custodi me q̃so hic et vbiq3/nũc et semꝑ/intꝰ et foris/ãte et retro/supra et infra/circũ circa/ita vt in me

nullus pateat locus insidijs inimicoꝝ. tu es deus oīpotens custos et ꝓtectoꝝ oīum in te sperātiū/sine quo nemo est tutus/nemo ꝺ̄ piculis liberatus. tu es deus/et nō est alius deus ꝓter te/neq; in celo sursum/neq; in terra deorsum/ qui facis magnalia et mirabilia et inscrutabilia quoꝝ nō est numerus: te decet laꝰ/te decet honoꝛ/te decet hymnꝰ: tibi oēs angeli/tibi celi et vniuerse potestates/hymnos dicūt et laudes inde sinēter cōcinūt: vt pote creatoꝛi creature: dño serui: regi milites: te sanctaꝫ et indiuiduam trinitatem oīs creatura magnificat/oīs spiritus laudat.

Laus angelorum et hominum. Ca. xxxiij.

Ubi sctī et humiles corde tibi spiritus et aīe iustoꝝ tibi oēs superni

ciues/et cūcti beatorū spirituum ordines/gloriā et honorē supplicit adorantes cōcinunt sine fine: laudāt te dñe illi supni ciues magnifice et honorabiliter: laudat te homo magna portio creature tue/sed et ego peccatoꝛ homūtio desiderio magno cupio te laudare/amare te opto amoꝛe ꝑcipuo/deus meus vita mea/fortitudo mea et laudatio mea/dignare me laudare te/da mihi lumē in coꝛde verbū in oꝛe/vt coꝛ meuꝫ meditetur gl̄iam tuā/et līgua mea tota die cātet laudes tuas/sed quia nō ē pulchra laus in oꝛe peccatoꝛis/et quia vir pollutis labijs ego sum/mūda obsecro coꝛ meū ab oī inq̄namento: sanctifica me sanctificatoꝛ oīpotens interiꝰ et exterius/et fac me dignū laudibꝰ tuis. suscipe benigne et acceptabiliter de manu coꝛdis/et ꝺ̄mētis amoꝛe/suscipe

Universidad de Deusto
Biblioteca

sacrificiū labioꝝ meoꝝ fiatqꝫ acceptabile ī ꝓspectu tuo/et ascendat ad te inodoꝛez suauitatis. memoꝛia tua sctā/et dulcedo tua beatissima possidet totam aīam meā/atqꝫ in inuisibiliū amoꝛem rapiat eā. trāseat ꝺ visibilibus ad īuisibilia de terrenis ad celestia/de tēpoꝛalibus ad eꝛna/trāseat et videat visionē mirabilē/o eꝛna veritas/o vera charitas/o chara eꝛnitas tu es deus meus: ad te suspiro nocte ac die/tibi inhio/tibi intēdo/ad te ꝓuenire desidero: q̄ nouit te: nouit vitatē/nouit eꝛnitatez. tu vitas super oīa pꝛesides: quē videbim⁹ sicuti es quū pertrāsierit hec vita/ceca et moꝛtalis: in qua dicitur nobis vbi ē deus tu⁹? et ego dico: deus me⁹ vbi es? respiro in te paululū quū effundo sup te aīam meā: in voce exultationis et cōfessionis soni epulātis et festiuitatem

celebꝛātis: et adhuc trīstis est q̄a relabitur et fit abyssus/vel quī potius sentit se adhuc esse/abyssum/dicit ei fides mea quā accēdisti in nocte ante pedes meos: q̄re trīstis es aīa mea/et quare cōturbas me? spera in deo/lucerna pedibus meus verbū eiꝰ. spera et ꝓseuera donec ꝓtrāseat noꝛ mater iniquoꝝ/donec ꝓtranseat ira dñi cuius fuimus aliquando filij: fuimus enī aliq̄n tenebꝛe/donec ꝓtranseat iste impetus aquarū: residua adhuc trahim⁹ in coꝛpoꝛe ꝓpter peccatū moꝛtuo/donec aspiret dies et īclinentur vmbꝛe/sperabo īdño mane astabo et cōtēplabo sempqꝫ confiteboꝛ ei/mane astabo et videbo salutare vultus mei deū meum: q̄ viuificabit moꝛtalia coꝛpoꝛa nr̄a/ꝓpter inhabitātē spiritū eius in nobis vt iā simus lux/dū adhuc spe salui facti sumus: et filij

Universidad de Deusto
Biblioteca

lucis et filij diei: nō noctis/neqz tene-
brarum/fuimus enī aliquādo tenebre/
nūc aūt lux/in te deus nr̄: et tamen ad
huc ꝑ fidez/nec dū ꝑ speciem/spes q̄ vi-
detur no est spes. laudēt te dn̄e illi po-
puli angeloꝝ tuoꝝ īmortales et glorifi
cāt nomen tuū celestes v̄tutes: que nō
habēt opus legere hāc scripturā nr̄az:
et cognoscere te sanctā et indiuiduam
trinitatē/vident enī faciē tuā semꝑ: et
ibi legūt sine syllabis temporꝝ q̄d velit
eterna volūtas tua: legunt: eligunt/et
diligūt/sempqz legunt/et nunq̄ ꝑterit
id quod legūt/eligēdo et diligendo: le-
gūt ipsam īmutabilitatez cōsilij tui/et
nō clauditur codex eoꝝ/nec plicabitur
liber eoꝝ/qm̄ tu ipse illis hoc es: et eris
in eternū/o beate nimiū ille celoꝝ v̄tu
tes q̄ laudare te possunt sancte et puris
sime cuz nimia dulcedine/et ineffabili

exultatione: inde laudāt vnde gaudēt/
q̄a semꝑ vidēt vnde gaudere valeāt et
laudare/nos vero mole carnis pressi/et
ꝓcul a vultu tuo in hac peregrinatiōe
positi: atqz ꝑ mūdanas varietates dis
tenti digne laudare neq̄mus: laudamꝰ
tamen ꝑ fidē/nō ꝑ speciez/illi vero an
gelici spiritus ꝑ speciē/nō ꝑ fidez/hoc
enī caro facit vt mlto aliter laudemꝰ/
q̄ illi: sed licet diuersis modis laudes
dicamus: tu tamē vnꝰ es deus creator
oīum/cui sacrificiū laudis in celo et in
terra offertur. ꝑ venturi tamē sumus
misericordia tua ad eoꝝ cōsortiū cum q̄
bus te semꝑ videbimus/et sine fine lau
dabimꝰ/tribue dn̄e vt donec in hoc fra
gili corpore positus sum/laudet te cor
meū: laudet te līgua mea/et om̄ia ossa
mea dicant: dn̄e quis similis tui? tu es
deus oīpotens: quē trinū in ꝑsonis/et

vnū in substātia deitatis colimus et adorāmus: patrē ingenitū: filiū de patre vnigenitū: spiritū sanctū de vtroq; pcedentē/et in vtroq; pmanentē: sanctā et indiuiduā trinitatē: vnū deū oīpotentē: q̄ quū nō essemus/potēter fecisti nos: et quū pditi fuissemus culpa nr̄a/pietate et bonitate tua mirabiliter recupasti nos: ne sinas nos esse ingratos obsecro tātis bñficijs et indignos tā multis miserationibus. te ōpto cor/supplico et rogo: auge fidez/auge spē/auge charitatē/fac nos p ip̄az gratiā tuā semp in fide stabiles/et in opere efficaces: vt p fidē rectā/et cōdigna fidei opa ad vitā te miserante puenīmus eternaz: vt ibi videntes gloriā tuam sicuti est/adorem⁹ maiestatē tuā: et dicamus pariē quos dignos feceris videre gl'iam tuā: gl'ia p̄ri qui creauit

nos: gl'ia filio q redemit nos: gl'ia spiritui sancto q sanctificauit nos: gl'ia summe et idiuidue trinitati/cuius opa insepabilia sunt: cuius ip̄erū sine fine manet. te decet laus: te decet hymnus: tibi debetur oīs honor: tibi benedictio et claritas/tibi gratiarum actio tibi honor v̄tus et fortitudo deo nostro in secula seculorum. Amen.

¶ Hic conqueritur homo q̄ nō compungitur in contemplatione: et quo angeli quoq; tremunt deum videntes. Ca. xxxiij.

IGnosce dñe/ignosce pie/ignosce et miserere: pce ignorātie mee: et multe impfectiōi mee. noli me tamq̄ temerariū reprobare/q̄ audiā seruus vtinā vel bonus et nō etiaz inutilis: et malus: et ideo valde malus/qui a te oī

Universidad de Deusto
Biblioteca

potentē deū nr̄um/terribilez et nimis
metuendū sine cordis cōtritione/et la
chrimaꝝ fonte/sine reuerentia debita
et tremore laudo/benedico atqz ado-
ro. si enī angeli te adorātes et laudātes
tremunt mira exultatione repleti: ego
peccator dū tibi assisto laudes dico. sa-
crificiū offero: cur nō corde paueo vul
tu palleo/labijs tremo/toto corpore i-
horresco: sicqz abortis lachrimis corā
te īdesinent̄ lugeo? volo/sed nō valeo:
qr nequeo qd̄ desidero. hinc enī mecuz
vehement̄ admiror. duz te nimis terri
bilē oculis fidei cerno. Sz qs hoc sine
ope gr̄e tue? vniuersa enī salus nostra/
magna mis̄icordia tua/miseꝝ me: quo
niaz sic insensata facta est aīa mea/vt
nō terreatur terro renimio dū stat an
te deū/et suas illi laudes decātat? mise
rū me qūo sic induruit cor meū: vt ocu

li mei indesinent̄ non ꝓducāt flumina
lachrimaꝝ dū cōseruus sermocinatur
corā dn̄o suo: homo cum deo: creatura
cū creatore: q̄ factꝰ est ex limo/cuz eo q̄
oīa fecit ex nihilo. ecce dn̄e pone me an
te te: et quid in sctīs de me sentio/fra-
ternis auribus nō taceo: tu diues ī mi
sericordia/et largus in p̄mijs. da mihi
de bonis tuis/vt ex eis seruiā tibi non
enī aliunde possumꝰ seruire/neqz tibi
placere nisi d̄ tuo munere: confige q̄so
timore tuo carnes meas: letetur cor me
um vt timeat nomē tuū/vtinam sic te
timeret peccatrix aīa / quomodo ille
vir santꝰ q̄ dixit/semꝑ enī quasi tumen
tes suꝑ me fluctꝰ timui deū/dator eniz
oīum bonoꝝ deus/da mihi int̄ laudes
tuas fontē lachrimaꝝ/simul cū cordis
puritate/et mētis iubilatione/vt ꝑfec
te te diligēs/et digne te laudās/ip̄o cor

dis palato/sentiã gustẽ/et sapiã/ꝙ dulcis et suauis es dñe/sicut scriptum est gustate et videte qm̃ suauis ẽ dñs: beatus vir q̃ sperat in eo: bt̃us populus q̃ stit iubilationẽ: bt̃us vir cuius est auxiliũ abste. ascensiones in corde suo disposuit in valle lachrymaꝝ in loco quẽ posuit/bñi mundo corde qm̃ ipsi deũvidebunt/beati q̃ habitant in domo tua dñe in secula seculoꝝ laudabunt te.

¶ Oratio cor multũ mouens ad deuotionẽ et diuinũ amorẽ. ca. xxxv.

IEsu nr̃a redemptio amor et desideriũ/deus ō deo adesto mihi famulo tuo: te iuoco: ad te clamo clamore magno in toto corde meo. te inuoco in aiam meã/intra in eã/et coapta eaꝫ tibi/vt possideas eam sine ruga et sine macula/mũdissimo nãqꝫ dño mundissima debetur habitatio/sanctifica ergo me vas tuũ quod fecisti: de malitia euacua/et imple de gr̃a/et plenũ cõserua/ita vt dignũ habitationis tue efficiar templũ: hic et in ppetuũ/dulcissime benignissime/amãtissime/charissime/potẽtissime/desideratissime/p̃ciosissime/amabilissime pulcherrime: tu melle dr̃cior/lacte et niue cãdidior/nectare suauior/gemmis et auro p̃siosior cũctisqꝫ terraꝝ diuitijs et honoribus mihi charior. q̃d dico deus meus vna spes mea/tã grãdis misericordia mea/q̃d dico dulcedo felix et secura? q̃d dico dũ talia dico? dico quod valeo/sed non dico quod debeo: vtinã possem talia dicere q̃lia illi hymnidici angeloꝝ chori. o ꝙ libenr̃ me in tuis laudibus totum effunderez o ꝙ deuotissime illa celestis melodie cãtica/ad laudẽ et gl̃iaꝫ nomi

Universidad de Deusto Biblioteca

nis tui in medio ecclesie infatigabilis
porarē. sed quia talia nō possum nūqd
tacebo: ve tacentibus de te/qm̄ ip̄i lo=
quaces muti sunt/quū nō tuas laudes
dicūt/quis digne te laudare potest: o
ineffabilis virtꝰ et sapiētia patris. et
qm̄ nulla inuenio v̄ba q̄bus te suffici=
enter valeā explicare cūctipotēs et oīs
cium v̄bum/ditā interī quod valeo: do
nec iubeas me venire ad te vbi possim
dicere quod te decet/et me oportet/et
ideo suppliciter rogo vt non respicias
tantū ad id quod modo dico/sed ad id
quod dicere opto. cupio enī desiderio
magno de te eloq̄ quod oportet et d̄cet:
qꝛ te decet laus/te decet hymnꝰ tibiqꝫ
debetur oīs honor. Scis ergo occulto
rū cognitor deus/qm̄ nō soluꝫ terra et
oībus q̄ in ea sunt tu mihi charior es/
sed etiā ip̄o celo et oībus q̄ in eo sunt tu

mihi acceptabilior tu mihi amabilior
es: diligo enī te sup celū et terrā/et ce=
tera oīa q̄ in eis sunt: immo nisi amore
nominis tui q̄ trāsitoria sunt ꝓculdu=
bio amāda nō sunt. amo te deus meus
amore magno/magisqꝫ te amare cu=
pio. da mihi vt amē te semp quātū vo=
lo/q̄tum debeo/vt tu solus sis tota in
tētio mea/et oīs meditatio mea/te me
dit̄ p dies sine cessatione: te sentiā p so
porē in nocte: te alloquatur spiritꝰ me
us: tecum fabuletur mēs mea/lumine
sancte visionis tue/illustretur cor me=
um/vt te rectore te duce/ambulē de vir
tute in v̄tutez: tandēqꝫ videā te deum
deoꝝ in siō/nunc q̄dem p speculū ī enig
mate/tunc autē facie ad faciē/vbi cog=
noscā te sicut et cognitꝰ sum. beati mū
do corde qm̄ ipsi deū videbunt. beati q̄
habitāt in domo tua dn̄e/in scl̄a scl̄oꝝ

Universidad de Deusto Biblioteca

laudabũt te/rogo itaqꝫ te dñe ꝑ om̃es
miserationes tuas q̃bus d̃ morte et̃na
liberati sum⁹ mollifica cor meum duꝝ
et lapideũ/saxeũ et ferreũ tua sacratis
sima et potẽti vnctione: et fac me ꝑ ig=
nẽ cõpunctionis corã te oĩ hora hostiã
viuã fieri fac me in tuo cõspectu cor cõ
tritũ/et humiliatũ semꝑ habere cũ la=
chrymaꝝ abundãtia. fac me ex tuo de=
siderio huic mũdo fundit⁹ extingui et
trãseuntiũ reꝝ obliuisci p̃ magnitudi=
ne timoris et amoris tui/vsqꝫ adeo vt
de tẽporalibus nec lugeã/nec gaudeã/
nec metuã aliquod temporale/nec dili
gã/nec blãdis corrũpar/nec aduersis
cõcutiar. et qꝛ tua valida/ẽ vt mors di
lectio/absorbeat q̃so mentẽ meã ab oĩ
bus q̃ sub celo sunt ignita et melliflua
vis amoris tui/vt tibi soli in hereã/so=
laqꝫ tue suauitatis memoria pascar.

descendat dñe/descendat p̃cor/descen=
dat in cor meũ odor tuus suauissimus
ingrediatur amor tu⁹ mellifluus. ve=
niat mihi tui saporis mira et inenar=
rabilis fragantia/q̃ sempit̃nas in me
suscitet cõcupiscentias et ex corde meo
ꝑducat venas salientis aq̃ in vitã eter
nã/ĩmensus es dñe/et ideo sine mensu
ra debes amari/et laudari ab his quos
tuo p̃cioso sanguine redimisti/amator
hominum benignissime/clemẽtissime
dñe et equissime iudex/cui om̃e iuditi=
um dedit pr̃ sapientissime tue eq̃tatis
iuditio. discernis hoc rectũ/et iustum
esse/vt filij hui⁹ scl̃i noctis/et tenebra
rũ p̃stantiori desiderio virtute atqꝫ stu
dio diligant et q̃rant ꝑituras diuitias
et fugitiuos honores q̃ꝫ nos serui tui
diligamus te deũ nr̃um ꝑ quez facti et
redẽpti sumus. Si enĩ homo/hominẽ

tāta diligit dilectione vt alter alterum
iux patiatur abesse: si spōsa spōse tāto
cōglutinatur mētis ardore vt p̄ mag-
nitudine amoris nulla pfrui valeat re
qe/chari sui absentiā non sine magno
merore ferēs: qua ergo dilectione quo
studio/quo feruore aīa quā despōsasti
tibi fide et miserationibus debet dilige
re te vey deū et pulcherrimū spōsum/
q̄ nos sic amasti et saluasti qui p̄ nobis
tot tāta et talia fecisti: q̄p̄ aūt hec in-
fima habeāt suas delectationes/suos-
qz amores: nō tamen tali modo delec-
tāt sicut tu dus nr̄/in te enī delectatur
iustus/q̄ amor tuꝰ suauis est et qetus:
nā pectora q̄ possides dulcedine et sua
uitate et trāquillitate reples. econtra
amor seculi et carnis anxiꝰ est et ptur
batꝰ: aias certe quas ingreditur quie
tas esse nō patitur: semp enī suspitiōi-

bus et pturbationibus varijsqz timo-
ribus sollicitat eas. tu itaqz es dlecta-
tio rectoy/et merito/qes enī valida est
apud te/et impturbabilis vita/qui in-
trat in te bone dñe/intrat in gaudium
dñi sui/et nō timebit amplius/sed ha-
bebit se optime in optimo loco dicens/
hec reqes mea in seculū seculi: hic ha-
bitabo qm̄ elegi eaz. et illud/dñs regit
me et nihil mihi deerit: in loco pascue
ibi me collocauit/dulcis xp̄e bone iesu/
reple semp q̄so cor meum inextīguibili
dilectione tua/cōtinua: recordatione
tua/adeo vt sicut flāma vrens totꝰ ar-
deā in tui amoris dulcedine: quē et aq̄
multe in me nunq̄ possint extīguere.
fac me dulcissime dñe amarete et desi-
derio tuo deponere pōdus oīuz carna
liū desideriox et terrenax cōcupiscen-
tiax grauissimā sarcinā q̄ impugnant

et aggrauāt miserā aīam meā/vt post te expedit⁹ in odore vnguentoꝝ tuorū currens vsq3 ad tue pulchritudinis visionē efficacit̄ satiādus q̄ tuti⁹ te quoq3 duce merear puenire/duo enī amores alt̄ bonus/alt̄ malus: alt̄ dulcis/alter amar⁹/nō se simul capiunt in vno pectore.et ideo siquis pret̄ te aliud diligit/nō est charitas tua de⁹ ī eo:amor dulcedinis/et dulcedo amoris:amor nō crucias/sed delectans:amor sincere et caste pmanēs in seculuz seculi: amor q̄ semp ardes et nūq̄ extigueris. dulcis christe bone iesu/charitas deus me⁹ accēde me totū igne tuo/amore tuo suauitate et dulcedine tua/iocunditate et exultatione tua.voluptate/et cōcupiscētia tua/q̄ sancta est et bona/casta est et mūda tranqlla et secura:vt tot⁹ dulcedine amoris tui plenus/tot⁹ flāma

charitatis tue succēsus/diligā te deuz meū ex toto corde meo totisq3 medullis precordioꝝ meoꝝ/habēs te ī corde/ī ore/et pre oculis meis semp/vt vbiq3 ita vt nullus pateat in me loc⁹ adulterinis amoribus.audi deus meus.audi lumen oculoꝝ meoꝝ/audi que peto/et da q̄ petam vt audias me/pie et miseri cordissime dñe ne efficiaris mihi inexorabilis ppt̄ peccata mea/sed ppt̄ bonitatē tuā suscipe pces serui tui/et da mihi effectuz petitionis mee/et desiderij mei:intēdente et orāte et impetrante gl'iosa v̄gine genitrice tua maria/dña mea/cum oībus sanctis tuis.Amen.

Oratio deuotissima ad laudes habendas. Ca.xxxvj.

Christe dñe verbū patris/q̄ venisti in hūc mundū peccatores saluos

Universidad de Deusto
Biblioteca

facere/rogo te p' indulgētissima misericordie tue/viscera/emēda vitā meā: meliora act⁹: cōpone mores: tolle ō me qō mihi nocet/et tibi displicet et da qō nosti tibi placere et mihi ꝓdesse. quis potest facere mundū de īmundo cōceptū semine nisi tu solus? tu es deus oīpotēs infinite pietatis/q̄ iustificas īpios/et viuificas mortuos ꝓpt̄ peccatū: q̄ mutas peccatores et nū sunt. tolle ergo de me q̄cq̄d tibi displicet in me: īmpfecta enī mea plurima vident oculi tui mitte q̄so manū pietatis tue in me/et tolle de me q̄cquid offendit oculos pietatis tue in me cor̄ā te dñe est sanitas: et infirmitas mea: illā p̄cor serua/istā sana/sana me dñe et sanabor: saluum me fac et salu⁹ ero: tu q̄ infirma sanas et sanata cōseruas: tu q̄ solo nutu tuo restauras diruta et collapsa/si enī dig-

naris ī agro tuo cordi meo serere bonū semen/necesse ē vt manu pietatis tue/ spinas p̄ius euellas vitioꝝ meoꝝ. dulcissīe/benignissīe/ amātissime/carissīe/ desideratissime amabilissime/ pulcherrime/infūde obsecro multitudinē dulcedinis tue/et charitatis tue pectori meo/vt nihil terrenū/nihil carnale desiderē vel cogitē/sed te solū amē/et solū habeā in corde et in ore meo. Scribe digito tuo in pectore meo dulcē memoriam tui melliflui nominis/nulla vnq̄ obliuione delendā/scribe in tabulis cordis mei volūtatē tuā/et iustificationes tuas/vt te īmense dulcedinis dñum/et p̄cepta tua semp̄ et vbiq̄ habeā p̄ oculis meis. succēde mentez meā igne illo tuo quē misisti in terrā/et voluisti/vehemēt accēdi/vt sacrificiū spiritꝰ cōtribulati/et cordis contriti aboꝝtis la-

chrimis quotidie offerã tibi. dulcis ꝓpe
bone iesu/sicut desidero/sicut tota mẽ
te mea peto/da mihi amorẽ tuũ sanctũ
et castũ/q̃ me repleat/teneat/totumq̃
possideat. ⁊ da mihi euidẽs signũ amo
ris tui irriguũ lachrimaꝝ fontes iugit
emanãtẽ: vt ipse quoq̃ lachryme tuus
in me testẽtur amorẽ/ipse ꝓdãt/ipẽlo
quãtur quãtũ te diligit aĩa mea dũ pre
nimia dulcedine amoris tui neq̃t se a
lachrimis cõtinere/reminiscor pie dñe
illiꝰ bone mulieris anne/q̃ ad taberna
culũ rogatura ꝓ filio venit/ꝺ qua scrip
tura refert/ꝙ vultus eius post lachry
mas et ꝓces nõ sunt amplius in diuer
sa mutati. sed memor tãte ꝺutis tan
teq̃ ꝓstãtie dolore torqueor/et verecũ
dia cõfundor: qr me miserũ nimis deor
sum iacere intueor. si enĩ ita fleuit et in
fletu ꝓseuerauit mulier q̃ q̃rebat filiuꝫ

quo modo plãgere/et in plãctu ꝓsiste=
re debet aĩa mea q̃ querit et amat deuꝫ
et adeũ ꝓuenire desiderat: quo modo
gemere ac flere ꝺbet. talis aĩa q̃ querit
deũ die ac nocte/q̃ ꝓpt̃ christũ nil vult/
amare: miꝝ ꝙppe est si iã nõ facte sunt
ei lachryme sue panes die ac nocte/res=
pice ergo et miserere mei quia dolores
cordis mei mꝝltiplicati sunt da mihi cõ
solationẽ tuã celestẽ/et noli spernere
peccatricẽ aĩam ꝓ qua mortuus es. da
mihi q̃so lachrymas ex toto affectu in
ternas q̃ peccatoꝝ meoꝝ possint solue
re vĩcula/et celesti iocũditate semp re=
pleãt aĩam meã: si nõ cũ veris/et ꝓfec=
tis monachis quoꝝ vestigia neq̃o imi=
tari/saltẽ cũ deuotis mulieribus quã=
tulãcũq̃ portionẽ in regno tuo mere=
ar adipisci. Venit quoq̃ mihi in mẽtẽ
alterius mulieris deuotio mira/q̃ te ĩ

sepulchro iacentē/pio amore q̄rebat/q̄
recedētibus discipulis de sepulchro/no
recedebat: que sedebat ibi tristis et me
rēs/et diu multumq3 flebat et surgēs
multis lachrymis/iterū/iterūq3 antra
deserti sepulchri vigilātibus oculis ex=
plorabat si forte alicubi te videre pos=
set/quē feruēti desiderio q̄rebat: iā cer
ta semel et iterū ingressa sepulchrū vi=
derat sed nimiū amāti nō satis est: vir
tus enī boni operis p̄seuerantia est. et
q3 pre ceteris dilexit/et diligēdo fleuit/
et flendo q̄siuit et q̄rendo p̄seuerauit:
ideo prima oīum te inuenire/te videre
te alloq̄ meruit. et nō solū hec sed etiaz
ipsis discipulis gl'iose resurrectiōis tue
prenūtia extitit/te p̄cipiente et clemē
ter monēte: vade dic fratribus meis vt
eant in galileaz ibi me videbūt/si ergo
ita fleuit et in fletu p̄seuerauit mulier

q̄ viuentē cū mortuis querebat q̄ te ma
nu fidei tāgebat: quo modo plangere/
et in plāctu p̄sistere debet aīa q̄ redēp=
torē suū iā in celo p̄sidentē et vbiq3 reg
nantē/corde credit/ore cōfitetur? quo
modo ergo gemere et flere debet talis
aīa q̄ te toto corde diligit/teq3 toto de
siderio videre cōcupiscit: solū confugi
uz/et vnica spes miserorū cui nūq̄ sine
spe misericordie supplicatur: p̄sta mi=
bi hāc gr̄am ꝑ p̄ te/et ꝑ p̄ nomen san
ctū tuū/vt quotiēs de te cogito/d̄ te lo=
quor/de te scribo/de te lego/de te cōfe
ror: quotiens tui reminiscor tibi assisto
laudes p̄ces et sacrifitiū offero: totiēs
abortis lachrymis in cōspectu tuo co=
piose et dulciter fleā/ita vt efficiātur mi=
bi lachryme mee panes die ac nocte/tu
q̄dem rex gl'ie et oīuz v̄tutū magister/
docuisti nos verbo et exēplo gemere/et

Universidad de Deusto
Biblioteca

flere/dicens bt̄i q̄ lugent qm̄ ipsi cōso-
labūtur. tu fleuisti defunctū amicū/et
lachrymat⁹ es valde sup̄ p̄iturā ciuita
tē/rogo te bone iesu p̄ illas preciosissi-
mas lachrymas tuas et p̄ oēs misera-
tiōes tuas q̄bus mirabilit̄ nobis p̄di-
tis subuenire dignat⁹ es/da mihi gr̄az
lachrymaꝝ quā multū desiderat et ap-
petit aīa mea/q̄r sine dono tuo nō pos
suz habere eā/sed p̄spiritū sct̄um tuū/
q̄ dura corda peccatoꝝ mollit et adfle-
tū cōpungit. da mihi gr̄am lachryma-
rū sicut dedisti patribus nr̄is quoꝝ ves
tigia debeo imitari/vt plangā me in oī
vita mea/sicut ip̄i se plāxerūt nocte ac
die ꝓpt̄ merita et or̄ones eorū qui tibi
placuerūt et deuotissime seruierūt: mi
serere mei mis̄rimi ⁊ indigni serui tui
et da mihi gr̄am lachrimarū/da mihi
irriguū sup̄ius et irriguū inferius/vt

sint mihi lachryme mee pāes die ac noc
te/effitiarqz in cōspectu tuo deus me⁹
p̄ ignē cōpunctionis holocaustum pin
gue et medullatū: mact̄ totus ī ara cor
dis mei/et tāq̄ p̄iguissimū holocaustū
assumar tibi in odorem suauitatis. da
mihi dulcissime fontē irriguū/fontēqz
p̄spicuuz in quo lauetur assidue istud
inq̄natū holocaustū/licet enī me totū
tibi obtulerī/opitulante gr̄a tua/īmul
tis tamē quotidie offendo ꝓpt̄ nimiaz
fragilitatē meā/da mihi ergo gratiaz
lachrymarū benedicte et amabilis de⁹
p̄cipue ex multa dulcedine amoris tui
et cōmemoratione misericordiarū tua
rū/p̄para hāc mensam famulo tuo in
cōspectu tuo/et da mihi eā in potesta-
tē/vt quotiēs volo satier ex ea/tribue
pro pietate ⁊ bonitate tua/vt iste calix
tuus inebriēs et p̄clar⁹ satiet sitī meā/

vt inhiet tibi spiritus meus/et ardeat mẽs mea in amore tuo oblit⁹ vanitatis et miserie audi de⁹ meus/audi lumen oculorũ meorũ: audi q̃ peto et da vt petã quod audias: pie et exorabilis dñe/ne efficiaris mihi inexorabilis ppt̃ peccata mea/sed ppt̃ bonitatẽ tuã suscipe p̃ces serui tui/et da mihi effectum petitionis mee et desiderij mei/precibus et meritis gl'iose virginis marie/domine mee/et oĩum sanctorum. Amen.

¶ In ista oratione mens humana copiosius compungitur si inquete dicatur. Ca. xxxvij.

IEsu dñe/iesu pie/iesu bone/q̃ mori dignatus es ppt̃ peccata nr̃a/et resurrexisti ppt̃ iustificationem nr̃am rogo te p̃ gl'iosam resurrectionez tuã/resuscita me ꝺ̃ sepulchro vitiorũ et peccatorũ meorũ oĩum/et da mihi quotidie ptẽ in resurrectione prima/vt in resurrectione tua merear veracit̃ pcipere portionẽ. dulcissime/benignissime/amãtissime/charissime/p̃ciosissime/desideratissime/amabilissime/pulcherrime/ascendisti in celũ cuz triũpho gl'ie tue/et sedes ad dexterã patris rex potẽtissime: trahe me sursuz ad te/vt curra post te in odore vnguentorũ tuorũ/curra et non deficiã/te trahente/te ducẽte/me currẽte/trahe os sitiẽtis te aie in supna fluenta ex̃ne satietatis immo trahe me ad te fontẽ viuũ/vt inde pro captu meo bibã vnde semp viuã/deus me⁹ vita mea/tu enĩ dixisti/ore tuo sancto et benedicto: si qs sitit vẽiat ad me et bibat. fons vite da sitiẽti anime sem p̃ bibere ex te vt secundũ sanctã/et veridicã p̃missionem tuã de ventre meo

fluāt aq̄ viue Fons vite reple mentez meam torrente voluptatis tue/ et inebria cor meum sobria ebrietate amoris tui/vt obliuiscar q̄ vana sunt et terrena/et te solū iugiṫ habeaz in memoria mea/sicut scriptū est: memor fui dei et delectat⁹ sum/da mihi spiritū sanctuz tuū quē significabant ille aq̄ quas sitientibus daturum te ꝓ miseras. da q̄so toto desiderio et oī studio tendere quo te ascēdisse post resurrectionē die quadragesimo credim⁹: vt in p̄senti q̄dem miseria/solo tenear corpore: tecū autē sim cogitatione semp et auiditate: vt ibi sit cor meū/ vbi tu es thesaur⁹ me⁹/ desiderabilis et incōparabilis multuz q3 amabilis. in hoc enī magno huius vite diluuio vbi circunstātibus agitamur ꝓcellis/et nō inuenitur fida statio et loc⁹ eminētior: vbi pes colūbe va

leat aliqaten⁹ requiescere: nusq̄ tuta par/nusq̄ secura q̄es: vbiq3 bella et lites/vbiq3 hostes: foris pugne/intus timores. et q̄a altera pars sum⁹ celi/altera tre: corp⁹ quod corrūpitur aggrauat aīam/id circo anim⁹ meus/sotius et amic⁹ meus fatigat⁹ de via veniēs/ lāguet et iacet diuisus atq3 laceratus ab his quas ptransierat vanitatibus: esurit et sitit valde et non habeo quid ponā ante illū/q⁹ paup sum et mendicus/tu dñe deus me⁹ diues oīuz bonorū et dapium/supne satietatis opulentissime largitor/da lasso cibum/collige dispsum/reintegra scissum/enstat ad ostiū et pulsat: obsecro te ꝑ viscera misericordie tue q̄bus visitasti nos oriēs ex alto/aperi pulsanti/misero manum pietatis tue porrige/et iube ꝓpitiabili dignatione vt ingrediatur ad te req̄s

cat in te: reficiatur de te vino celestiq3 pane / quo satiat9 resumptisq3 vibus ad supiora cõscendat / et de hac valle lachrymaꝝ pẽna sancti desiderij rapt9 / ad celestia regna volitet assumat dñe / assumat rogo spirit9 meus pennas vt aqle et volitet et nõ deficiat / volet et p ueniat vsq3 ad decorẽ domus tue / et locũ habitationis gl'ie tue / vt ibi sup mẽsam refectionis ciuium supnoꝝ pascatur de occultis tuis / in loco pascue tue iuxta fluenta plenissima: reqescat in te deus me9 cor meũ / cor mare magnum tumẽs fluctibus tu q imperasti ventis et mari / et facta est trãquillitas magna / veni / et gradere / sup fluct9 mei / vt tranqlla et serena fiãt oĩa mea: quatenus vnum bonũ meũ / amplectar te / et dulce lumẽ oculoꝝ meoꝝ cõtempler te sine tumultuãtiũ cogitationũ ceca ca

ligine / cõfugiat dñe mẽs mea sub vmbra alaꝝ tuaꝝ ab estibus cogitationuꝫ huius seculi / vt in tui refrigerij tempa mẽto / absc̃sa letabunda cantet et dicat: in pace in idipsum dormiã et reqescam / dormiat obsecro dñs deus meus / dormiat memoria mea ab oĩbus malis: iniqtatẽ odiat / iustitiaꝫ diligat / qd enĩ pulchrius / qd ve dulcius / q̃p̃ inf tenebras huius vite / multasq3 amaritudines diuine dulcedini inhiare / et ei ne bfitudini suspirare: illucq3 teneri mẽte vbi vera habere gaudia certissimuꝫ est / dulcissime / amãtissime / benignissime / charissime / p̃ciosissime / desideratissime / amabilissime / pulcherrime / q̃ndo te videbo? quãdo apparebo ante faciẽ tuã? quãdo satiabor de pulchritudine tua? quãdo educes me de hoc carcere tenebroso vt confitear nomini tuo /

ita vt deiceps nō cōpūgar: quādo trā-
sibo in illā. admirabilē et pulcherrimā
domuz tuā: vbi pſonat vox letitie et ē-
xultationis in tabernaculis iuſtoruz.
beati q̄ habitant in domo tua dñe in ſe
cula ſeculoꝝ laudabūt te. beati et vere
beati quos elegiſti & aſſumpſiſti in illā
celeſtē hereditatem. ecce ſancti tui dñe
floꝛent ante te ſicut liliū/replentur eni
abvbertate domꝰ tue: et toꝛrēte volup
tatis tue potas eos/quoniā tu es fonꝫ
vite: et in lumine tuo vidēt lumē: vſqz
adeo vt ipi videlicet lumē illuminatuz
p̄ te deū illuminantē ſicut ſol effulgeāt
in ꝓſpectu tuo. o q̄ mira q̄ pulchꝛa q̄
acceptabilia ſunt domꝰ tue habitacu-
la dñe virtutū: cōcupiſcit intrare in ea
hec peccatrix aīa mea/dñe dilexi deco-
rē domꝰ tue/et locū habitaciōis gloꝛie
tue. vnā petij a dño & hanc requram: vt

inhabitē in domo dñi oībus diebus vi
te mee/quemadmodū ceruꝰ deſiderat
ad fontes aquaꝝ/ita deſiderat anima
mea ad te deus: quādo veniaz et appa
rebo ante faciē tuā? quādo videbo deū
meū quē ſitit aīa mea? quando videbo
euz in terra viuetium? in iſta enī terra
moꝛientiū videri non pōt moꝛtalibus
oculis. q̄d faciam miſer ego grauedine
compedis moꝛtalitatis mee cōſtrictꝰ?
q̄d faciā? dū ſumꝰ in coꝛpoꝛe pegrina-
mur a dño. nō habemꝰ hic manentē ci
uitatē/ſed futurā inquirimꝰ: nr̄ autez
municipatꝰ in celis eſt. heu mihi quia
incolatꝰ meus ꝓlongatus eſt: habita-
ui cū habitātibus cedar/multū incola
fuit aīa mea. quis dabit mihi pēnas ſi
cut colūbe: et volabo et requieſcā? ni-
hil mihi tā dulce/q̄ cū dño meo eſſe mi
hi aūt adherere deo bonuz eſt. da mihi

Universidad de Deusto Biblioteca

dñe donec his fragilib⁹ assisto mēbris
tibi adherere/sicut scriptū est: qui ad-
heret dño//vnus spirit⁹ est cuz eo. pre
be mihi rogo contēplatiōis pēnas qui
bus indut⁹/ad te volitē sursuz. et quia
oē sinistrū/deorsum iacet: tene mētem
meā/ne ad ima tenebrose vallis corru-
at: ne interueniēte vmbra terre/a te ve
ro iusticie sole separetur: et obducta te
nebris nebula ꝓhibeatur alta respice-
re. idcirco sursum tēdo/ad pacis gau-
dia/lucisqz delectabilē et serenissimuz
statū/tene cor meū manu tua: quia si-
ne te ad altiora nō rapitur illuc festino
vbi summa pax regnat/et iugis tranq̄l
litas rutilat. tene et rege spiritū meū:
et assume illū secundū volūtatē tuā: vt
te duce ascendat in illā regionē vberta
tis vbi pascis israel in eternū pabulo ve-
ritatis: vt ibi vel rapida cogitatiōe at-

tīgat te summā sapientiā sup oīa ma-
nentē/cuncta trāseuntem et oīa guber
nantem. Sed volitāti ad te aīe multa
sunt q̄ obstrepunt: iussu tuo dñe conti
cescāt mihi oīa: ipsa sibi aīa si leat: oīa
ꝑtrāseat: oīa q̄ creata sunt trāscendat
a se/et ꝑueniat ad te/atqz ī te solo crea-
tore oīum oculos fidei figat: tibi inhi-
et: tibi intēdat: te meditetur: te contē-
pletur: te sibi ante oculos pōat: te sub
corde reuoluat verū et summū bonuz/
et gaudiū sine fine māsuruz. multe de
niqz sunt contēplationes/q̄bus aīa de
uota tibi mirabilit̄ pascitur: sed in nul
la earꝝ ita delectatur et req̄escit anima
mea sicut in te: et quādo te solum cogi
tat et contēplatur. q̄ magna multitu-
do dulcedinis tue dñe: quā mirabiliter
inspiras cordibus amatorꝝ tuorꝝ: q̄ mi
ra suauitas amoris tui quo ꝑfruūtur

Universidad de Deusto
Biblioteca

illi q̄ nihil pret̄ te diligūt: nihil q̄runt:
nihil etiā cogitare concupiscūt. felices
illi q̄bus tu solus spes es: et om̄e opus
eoꝝ or̄o. bt̄us q̄ sedet solitarius et ta=
cet: et stat sup custodiā suā iugit̄ die ac
nocte: vt adhuc in hoc fragili corpuscu
lo positꝰ/p̄libare valeat aliquatenus
dulcedinē tuā=rogo te ꝑ illa salutifera
vulnera tua/q̄ passus es in cruce ꝓ sa
lute nr̄a/equibus emanauit ille p̄cio=
sus sanguis quo sumus redēpti: vulne
ra hanc aīam meā peccatricē/pro qua
etiā mori dignatꝰ es: vulnera eā igneo
et potētissimo telo tue nimie charita=
tis. viuus est enī sermo dei et efficax et
penetrabilior oī gladio ancipiti. tu sa=
gitta electa/et gladiꝰ acutissimus/qui
durū scutū humani cordis penetrare
tua potētia vales. cōfige cor meū iacu
lo tui amoris: vt dicat tibi anima mea:

charitate tua vulnerata sum: ita vt ex
ip̄o vulnere amoris tui vberrime fluāt
lachryme die ac nocte. ꝑcute dn̄e ꝑcute
obsecro/hāc durissimā mentē meā pia
et valida cuspide dilectionis tue: et al=
tius ad ītima penetra potetnti v̄tute.
et sic d̄ capite meo educ aquā īmensaꝫ/
et de oculis meis verū fontē lachryma
rū iugit̄ manantē ex nimio affectu et d̄
siderio visionis pulchritudinis tue: vt
lugeā die ac nocte nullā in p̄senti vita
recipiens cōsolationē/donec te in celes
ti thalamo merear videre dilectū ⁊ pul
cherrimū spōsum meū: deum et dn̄um
meū/vt ibi vidēs gl̄iosam admirabilē
et pulcherrimā faciē tuā/oī dulcedine
plenā/cū his quos elegisti/maiestateꝫ
tuā supplex adorē et illic tandē celesti ⁊
ineffabili repletꝰ iubilo et̄ne exultatio
nis: exclamē cū diligentibus te/dicens

Universidad de Deusto
Biblioteca

ecce quod cõcupiui iã video: quod speraui iã teneo: quod desideraui iam habeo/illi nãqz in celis iũctꝰ sum quez in fris positꝰ tota ẏtute dilexi/tota charitate amplexus sum/cui toto amore inhesi. ipsum laudo benedico atqz adoro qui viuit et regnat deus in secula seculoꝝ. Amen.

Oratio in tribulatione. Ca. xxxviij.

Miserere dñe/miserere pie miserere mihi miserrimo peccatori indigna agẽti et digna patienti/ assidue peccãti et tua flagella quotidie sustinẽti. si penso malũ quotidie quod feci/nõ est tantũ quod patior: grauiꝰ est quod cõmisi/leuius est quod tolero: iustꝰ est dñe et rectũ iuditium tuũ: oĩa iuditia tua iusta sunt et vera: iustꝰ et rectꝰ tu

es dñe deus nr̃/et nõ est vlla iniqtas in te. nõ enĩ iniuste neqz crudeliter affligis nos peccatoꝝ oĩpotens et misericorꝫ dñe/q̃ quum nõ essemus potenter fecisti nos: et quũ p̃diti fuissemus culpa nr̃a: pietate et bonitate tua mirabiliter repa rasti nos. Scio et certꝰ sum q̃ vita nr̃a nõ temerarijs motibus agitur/sed a te dño deo nr̃o disponitur/et guberna tur. vnde tibi cura est de oĩbus: p̃cipue de seruis tuis/q̃ totã spẽ suã posuer ũt in sola misericordia tua: idcirco obsecro et supplicit̃ rogo/vt nõ facias mihi secundũ peccata mea/qbus irã tuaz merui/sed secunduz magnã misericordiã tuã/q̃ supat etiã peccata totiꝰ mũdi. tu dñe q̃ exterius flagella irrogas/ da semp̃ interius indefficientẽ patientiam/ita vt laus tua nõ recedat de ore meo. miserere mei dñe miserere mei et

adiuua me/sicut tu nosti quod mihi ne cesse est in corpore et in aia: scis oia/po tes omnia qui viuis in secula.

¶ Oratio multuz deuota ad filium. Ca.xxxix.

Domine ieschriste fili di viui qui expāsis in cruce manibus propter mortaliū oium redemptionez hausisti calicē passionis/mihi hodie p̄bere dig neris auxiliū. ecce paup venio ad te di uitē/miser ad misericordē/ne recedam vacuus vel cōtempt⁹:esuriēs. incipio/ ne desinā de te ieiunus famelicus acce do/ne recedā impastus.et si anteq̄ co medam suspiro/da vel post suspiria vt comedā. in primis dulcissime iesu coā magnificētia tue suauitatis confiteor aduersum me in iustitiā meā/ecce dñe qa in peccatis fui cōceptus: et nat⁹/et

tu me abluisti et sctificasti/et ego pos tea me maioribus sordidaui peccatis. fui enim in necessarijs nat⁹. postea in spōtaneis volutat⁹/sed tue dñe misera tionis nō īmemor/tulisti me de domo patris mei carnalis/et ō tabernaculis peccatoz et inspirasti mihi vt sequerer te/cū generatione q̄rentiū faciē tuaz/ ambulantiū semitā rectā/cōmorātiuz inf lilia castitatis/et tecū discūbentiuz in cenaculo altissime pauptatis:et ego tot beneficioz ingrat⁹ post religionis ingressuz multa cōmisa illicita/multa ppetraui nefanda:et vbi peccata emē dare ōbui/peccata peccatis addidi. hec sunt mala mea dñe qbus exhonoraui te/et maculaui me/quē ad imaginez et similitudinē tuā creasti/supbia/vana gloria/ꝛ ceta multa alia mala/qbus ve xatur/et affligitur/lacerat/et destrui-

tur infelix aia mea. ecce dñe iniqtates mee supgresse sunt caput meū/et sicut onus graue grauate sunt sup me: et ni si tu cui ppriū est misereri semp et par cere/dexterā tue maiestatis suppona/ mergi cogor miserabilit in pfundū. at tende dñe deus et vide qñ sanctus: et ecce insultat aduersum me inimic⁹ me us dicēs: deus dereliqt eum/psequar et cōprehendā eū/quia nō est q eripiat: t tu dñe vsq quo: cōuertere et eripe ani mā meā saluū me fac ppē misericor dī am tuā: miserere filio tuo quē in dolo re nō modico peperisti/et noli attende re malū meū vt obliuiscaris bonū tuū. quis est pat q filiū nō liberet: aut quis filius quē pat pietatis baculo nō co rripiat: ergo pat et dñe licet peccator sim/ nō possum nō esse filius tuus: quia tu me fecisti et refecisti. sicut peccauī emē

da me/et prius flagello emendatū tra de me filio tuo. nūquid obliuisci potest mat ifantē vti sui: et certe si illa oblita fuerit/ tu pat pmisisti te nō obliuisci/ ecce clamo/et non exaudis me/dolor e crucior: et nō cōsolaris me. qd dicā vel qd faciā miserrim⁹: ego tāto destitut⁹ solatio: piect⁹ sum a facie oculor tuo rū. heu me de quāto bono in quātum malū cecidi/quo tendebā/et quo deue ni: vbi sum et vbi nō sum: ad quē aspi raui et nunc in qbus suspiro: qsiui bo na et ecce turbatio. ecce iā morior/et ie sus nō est mecū/et certe melius est mi bi nō esse q̄ sine iesu esse/melius est nō viuere q̄ viuere/sine vita/et tu dñe ie su vbi sunt misericordie tue antiq̄: nū qd irasceris mihi in finē: placare obse cro et miserere mei/et nō auertas faci em tuā ame: q p me redimēdo nō auer

tisti faciē tuā ab increpātibus et cons-
puentibus in te. Fateor qr peccaui et
cōscientia mea mereretur dānationē:
et penitētia nō sufficit ad satisfationē:
sed certū ē ꝙ misericordia tua supat om
nē offentionē/noli q̄so pijssime dñe scri
bere aduersum me amaritudines me-
as: vt ītres in iuditiū cū seruo tuo: sed
secundū multitudinē misationū tuaꝝ
dele iniq̄tatē meā. ve mihi misero quū
venerit dies iuditij: et apti fuerīt libri
cōscientiaꝝ: quū dicetur de me ecce ho
mo et opa eius: q̄d faciā tunc dñe deus
meꝰ/quū celi reuelabunt iniquitatem
meā/et aduersum me terra cōsurget?
ecce nihil respōdere poto/sed demisso
capite pre cōfusione corā te stabo trepi
dus et cōfusus. Heu me miserū q̄d di-
cā? clamabo ad te dñe deus meꝰ: qua-
re tacens cōsumor? verūtamē si loquu

tus fuero/nō q̄escet dolor meꝰ: et si ta-
cuero amarissima amaritudine cruci-
or intius/plāge aīa mea sicut vidua su
per viꝝ pubertatis tue: vlula misera ⁊
plora: qm̄ dimisit te spōsus tuus/idest
christus. Ira oīpotentis ne irruas su-
per me qr nunq̄ capi posses in me. Cer
te nō est in toto me quod posset tolera
re te. miserere ne desperē: sed desperan
do respirē/et si ego cōmisi vnde me dā
nare potes/tu nō amisisti vnde salua-
re soles. tu dñe nō vis mortē peccatoꝝ:
nec letaris in ꝑditione morientiū: im-
mo vt mortui viuerēt tu mortuus es: ⁊
mors tua peccatoꝝ mortē occidit. et si
ipi te moriēte vixerūt: obsecro dñe/vt
ego te viuēte nō moriar. mitte manuz
tuā de alto/et libera me d̄ manu inimi
coꝝ meoꝝ: ne sup gaudeant mihi et di
cāt: deuorabimus eū. q̄s vnq̄ bone ie-

Universidad de Deusto Biblioteca

su de tua misericordia diffidat: q̄ quuz
inimici tui essem⁹/redemisti nos ī san-
guine tuo et reconciliasti nos deo. ecce
sub tue mis̄icordie vmbra ꝓtectus ad
thronum glorie veniā postulās/curro
clamans et pulsans/donec miserearis
mihi. si enī aduenīā nos vocasti/veniā
nō q̄rentes: quāto magis veniā impe-
trabim⁹ postulātes ne memineris dul
cissime iesu tue iustitie aduersus pecca
torē tuū: sed esto memor benignitatis
tue aduersus creaturā tuā. ne memine
ris ire aduersus reum: sed memor esto
miseratiōis tue aduersus miserū/obli
uiscere suꝑbum ꝓuocantez/et respice
miseꝝ inuocantem/q̄d enī est iesus nisi
saluator? ergo iesu ꝑ te metip̄um exur
ge in adiutoriū mihi/et dic aīe mee sa-
lus tua ego sum. multū dn̄e de tua bo-
nitate presumo: qm̄ tu ip̄e doces pet̄e/

q̄rere/et pulsare: et ideo tua or̄one ad-
monit⁹/peto/q̄ro et pulso/et tu dn̄e q̄
iubes pet̄e/fac accipere: cōsulis q̄rere/
da et inuenire: doces pulsare/ap̄i pul-
santi: et cōfirma me infirmū/restaura
me ꝑditum: suscita me mortuū: et om-
nes sensus meos/cogitatus et act⁹ di-
rigere et gubernare digneris in bene-
placito tuo: vt de cetero tibi seruiaz/ti
bi viuam/tibiqz me tradam/scio domi
ne mi quia ex hoc ꝙ me fecisti/debeo ti
bi me ipsuz: et quia me redemisti: et ꝓ
me homo factus es/deberem tibi plus
q̄ me si haberem/quanto tu maior es
pro quo dedisti te ipsum ecce nec plus
habeo: nec qd̄ habeo dare tibi possum
sine te sed accipe me tu: et trahe me ad
te/vt tuus sim imitatione et dilectiōe:
sicut tuus sum conditione/et creatiōe
qui viuis et regnas in secula.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Diui Augustini Oratio vtilis .Ca.rl.

DOmine deus oīpotēs q es trin⁹ et vn⁹: q es semp in oībus: et eras ante oīa/et eris semp in oībus ds benedict⁹ in secula tibi cōmendo hodie t oī tēpore aīam meā/corpus meum/visum/auditū/gustū/odoratuz/et tactatū/oēs cogitationes meas/affectiōes/loquutiones/actiones: oīa exteriora et īteriora: sensum et intellectū: memoriā meā: fidē et credulitatē meā: et pseuerantiā meā in manus potentie tue/vt custodias ea diebus ac noctibus/horis atq3 momētis/exaudi me trinitas sancta/et cōserua me ab oī malo/ab omni scādalo: et ab oī mortali peccato: ab oībus insidijs et infestationibus demonū et inimicoz visibiliū et inuisibiliū: p oīones patriarcaz p merita ꝓphetaz: per suffragia apostoloz/p cōstantiā martirū: per fidē confessoz: p castitatē virginuz: et per intercessionē oīum sanctoz̄um q tibi placuerunt ab initio mūdi: expelle ame iactantiā mentis/t auge cōpunctionē cordis: minue supbiā meā et pfice in me humilitatem verā: suscita in me fletū: mollifica cor meum durū/et lapideū/libera me dñe/et aīam meā ab oībus insidijs inimici et cōserua me in tua voluntate/doce me dñe voluntatē tuā facere/qa deus meus es tu/da mihi dñe sensum pfectuz/et intellectuz/vt suscipere valeā ꝓfundā benignitatē tuā/illud da mihi petere qō te audire delectet et mihi expediat. da mihi lachrymas ex toto affectu q̄ peccatoz meoz possint dissoluere vincula/audi dñs meus et deus me⁹: audi q̄ peto: et da vt qō peto exaudias/si des

picis pereo: si respicis viuo: si iustitiaz
mea reqris/mortuus feteo: si cū miseri-
cordia respexeris/fetentē resuscitas
de sepulchro/quod odis in me/lōge fac
ame: et castitatis ac cōtinentie spiritū
insere in me: vt quodcunqz petiero in
ipa petitione/te nō offendā/tolle ame
quod nocet t prebe quod iuuet. presta
mihi dñe medicinaz vnde mea possint
curari vulnera/da mihi dñe timorē tu
um/cordis cōpunctionē/mentis humi
litatē: et conscientiā purā. presta mihi
dñe vt frafnam semp tenere valeā cha
ritatē: et mala mea nō obliuiscar: alie-
na nō requiram. parce aie mee: parce
malis meis: pce peccatis meis: pce cri
minibus meis. visita me infirmuz: cu-
rame egrū: sana me lāguentē: et susci-
ta me mortuū. da mihi dñe cor quod te
timeat: mentē q̄ te diligat: sensum q̄ te

intelligat: aures q̄ te audiāt: oculos q̄
te videāt. miserere mei dē miſere mei
et respice me de sede sancta maiestatis
tue: et tenebras cordis mei radio splē-
doris tui illumina/da mihi dñe discre-
tionē discernendi inē bonū et malū: et
cōcede vt sensuz habeā vigilē/peto ate
dñe remissionē oīum peccatoꝝ meorū/
aquo et pquē mihi fiat ppitiatio in tē
pore necessitatis/et angustie mee. san-
cta et imaculata virgo dei genitrix ma
ria/et mr dñi nri iesuchristi infuenire
p me digneris apud illuz cuius meru-
isti effici tēpluz. sancte michael/sancte
gabriel/sancte raphael. sancti chori ā-
gelorū atqz archangelorū patriarchaꝝ
atqz prophetaꝝ/apostolorū/euangeli-
staꝝ/martiꝝ/confessoꝝ/sacerdotuz/le
uitarū/monachorū/virginuz/oīumqz
iustorū: et p illum q̄ vos elegit/et de cu

ius contēplatione gaudetis: vos roga
re p̄sumo: vt ꝓ me culpabili ipsi d̄o sup
plicare dignemini: quatenus de fauci
bus diaboli/et de morte ꝑpetua mere=
ar liberari. largiri mihi digneris dñe
ꝑpetuam vitā secundū clementiam ac
benignissimā mis̄icordiā tuaz/da dñe
iesu christe sacerdotibus concordiā: re
gibus episcopis et prīcipibus/iuste iu
dicātibus/trāquillitatē/et pacē. Oro
dñe ꝓ vniuersa sancta ecclesia catholi=
ca/ꝓ viris et feminis: pro religiosis et
secularibus: ꝓ oībus rectoribus christi
anorū: cunctisqz in te credētibus: q̄ ꝓ
tuo amore sancto laborāt: vt ꝑseuerā=
tiā boni operis obtineāt. p̄sta dñe rex
et̄ne virginibus castitatez: deo dicatis
cōtinentiā: coniugatis sanctimoniaz:
penitētibus indulgentiā: viduis et or
phanis sustentationē: pauperibus ꝓ=

tectionē: peregrinantibus redituz: lu
gentibus consolationē: defunctis fide
libus requiē sempit̄nam: nauigātibus
in portuz venire salutis: optimis vt in
bonitate semꝑ cōsistant: bonis et medi
ocribus vt meliores fiāt: praue agenti
bus et delīquētibus vt cito se corrigāt/
O dulcissime et misericordissime dñe
iesu christe fili dei viui/redēptor mūdi/
int̄ oēs et ꝑ oīa me miserū pecatorē cō
fiteor: sed tu clementissime pat̄ et sum
me q̄ oīum misereris/nō me patiaris
a tua misericordia fieri alienum/et tu
dñe rex regū q̄ inducias viuendi p̄stas/
corrigendi mihi deuotionē tribue: exci
ta in me mentem q̄ te req̄rat: te deside
ret: et te q̄ es/vbiqz tot⁹ trinus et vn⁹
semꝑ pre oībus amet: te timeat/tuāqz
voluntatem faciat. p̄cipue ergo te dñe
sancte pat̄ deprecor/q̄ es benedictus et

glorioſus p oĩa ſecula/et oĩes qui mei memoriã faciũt in ſuis oſonibus: et q̃ indignis oſonibus meis ſe cõmendauerunt/et qui mihi aliquod charitatis offitiũ/et pietatis ſtudiũ impenderũt: ſeu et illos q̃ cõſanguinitate/ac cognationis affectu ſunt mihi ꝓpinq̃: taz et illos q̃ nunc cõſiſtunt in corpore/q̃ et illos q̃ tegũtur funere/miſericorditer gubernare digneris ne pereant/oĩbus etiã chriſtianis viuis adiutoriũ preſtare digneris:et defũctis fidelibus abſolutionẽ et requem ſempiternam p eẽna ſecula. Hec nõ et illud magnopere ſupplico dñe q̃ es alpha et o: vt quũ extrema dies mea finiſqz vite mee aduenerit/tu ipe mihi ſis miſericors iudex contra malignũ accuſatorẽ diabolũ: et ſis mihi ꝓpetuus defenſor aduerſus inſidias hoſtis antiq̃:et in ſocietatẽ ange-

lorũz omniumqz ſanctorũ in ſancto paradiſo tuo me ꝓſeuerare facias/qui es benedictus in ſcła ſcłorum. Amen.

Oratio deuota de recordatione paſſionis chriſti. Ca. xlj.

Domie ieſuchriſte/redẽptio mea/miſericordia mea/ſaluſ mea/te laudo:tibi gr̃as ago: q̃uis valde imparer tuis beneficijs/q̃uis multũ exptes deuotionis/q̃uis macras a deſiderata pigredine/dulciſſimi tui affectꝰ: tamẽ qualeſcũqz gr̃as:nõ quales ſcio me debere ſed ſicut poteſt conari/tibi perſoluit aĩa mea/ſpes cordis mei:virtuſ aie mee:cõpleat tua potẽtiſſima dignitas quod conatur mea tepidiſſima imbecillitas:vita mea:tu finis intentionis mee/et ſi nondũ merui tantũ/q̃tuz debitor ſum amare:vtiqz ſaltẽ deſidero te

Universidad de Deusto Biblioteca

amare quantũ ꝺbeo: illuminatio mea
tu vides cõscientiã meã: qꝛ dñe ante te
est oẽ desideriũ meũ/et tu dñe siquid be
ne vult cõscientia mea. si bonũ est dñe
qꝺ inspiras ĩmo q̃a bonũ est vt te veliz
amare da quod me facis velle. davt q̃n
tũ iubes/tantũ te merear amare: lau=
des et gr̃as effero nesit mihi donuz tu=
um infructuosum/quod tua spõtanea
dedisti voluntate: ꝑfice qꝺ incepisti/et
dona quod me benigne p̃ueniendo im
meritũ desiderare fecisti. Cõuerte be=
nignissime meũ torporez inferuertissi=
mũ tui amorẽ. ad hoc clemẽtissime ten
dit hec or̃o mea/hec memoria benefici
oꝝ tuoꝝ/vt accẽdas in me tuũ amorẽ.
tua me dñe bonitas creauit/tua misi=
cordia creatũ ab originali peccato mũ
dauit/ tua patiẽtia/post illã emũdatio
nẽ babtismi in alijs peccatoꝝ sordibus

inuolutũ hacten⁹ tolerauit nutriuit ⁊
expectauit. expectas tu bõe dñe correc
tionẽ/expectat aĩa mea ad penitẽduz/
ad bene viuẽdũ tue gr̃e ĩspirationẽ. de⁹
me⁹/creator me⁹: tolerator ⁊ nutritor
me⁹/te sitio/te esurio/te ꝺsidero/ad te
suspiro et ꝯcupisco/et sicut pupill⁹ be=
nignissimi pr̃is orbat⁹ p̃sentia flens ⁊
eiulãs ĩcessant̃ ei⁹ dilectã faciẽ toto cor
de ãplectitur: sic ego nõ quantũ ꝺbeo/
sed q̃ntũ q̃o. memor passionis tue/me=
mor alapaꝝ tuaꝝ/memor flagelloruz/
memor vulneꝝ tuoꝝ/memor q̃lit̃ ꝓme
occisus es/q̃lit̃ ꝯdit⁹/q̃lit̃ sepult⁹: simt̃
memor tue gl̃iose resurrectionis/⁊ ad
mirabilis ascẽsiõis: hec ĩdubitata fide
teneo exilij mei erũnas defleo/sp̃o tui
aduẽt⁹ solã ꝯsolationẽ/ ardẽt̃ ꝺsidero
tui vult⁹ gl̃iosaz ꝯtẽplationẽ. Heu mi
hi qꝛ videre nõ potui dñum ãgeloꝝ hu

Universidad de Deusto
Biblioteca

miliatū ad ꝙuersationē hominū vt ho
miēs exaltaret ad ꝙuersationē ageloꝝ/
quū deꝰ offēsus moꝛiebat vt pcoꝛ viue
ret. ¶Heu ꝙ tā admirabili/tā iestimabi
li pietati p̄sens obstupescere nō mꝛui.
cur o aīa mea te p̄serti nō trāsfigit gla
diꝰ doloꝛis/acutissimi quū ferre nō pos
ses vl̄nerari lācea latꝰ tui saluatoꝛis:
quū videre nequres violari clauis pedes
ꝛ manꝰ tui plasmatoꝛis: cū hoꝛrore ef
fūdi sanguinē tui redēptoꝛis: cur nō es
iebꝛiata lachꝛymarū amaritudīe quuz
ille potaret amaritudie fellis? ¶Cur nō
es cōpassa castissīe ṽgini: dignissīe mꝛi
eiꝰ/dignissīe dñe tue/dña mea mirꝛicoꝛ
dissima quos fōtes dicā erupisse ō tuis
pudicissimis oculis/quū attēderes vni
cū filiū tuuz īnocētez coꝛā te ligari/fla
gellari ꝛ mactari. quos fletꝰ credā pfu
disse pijssimū tuū vultū quū suspiceres

eundē filiū tuū deuz ꝛ dñuz tuū in cru
ce sine culpa extendi/et carnē de carne
tua ab īpijs crudelit ōsecari? qbus sin
gultibꝰ extimabo purissimū pectꝰ tuū
vexatū esse quū tu audires: mulier ecce
filiꝰ tuꝰ: ꝛ discipulus ecce mꝛ tua: quū
acciperes discipulū ꝑ magistro: ꝑnum
ꝑ dño? vtinā cū felice ioseph dñum meū
ꝺ cruce ꝺposuissem/aromatibus ꝙdi-
dissem/ī sepulchꝛo collocassez/vt saltez
ꝑsecutꝰ vel ꝙsecutꝰ essem/vt tāto fune
rī nō defuisset aliq̄d mei obseq̄j. vtinaz
cuz bt̄is mulieribus coꝛusca visiōe an-
geloꝝ essem territꝰ et audissez nūtiuz
dñice resurrectionis/nuntiuz mee ꝙso
latiōis/nuntiū tā expectatuz/nuntiuz
tā desideratū. Vtinā inꝙ audissem ex
oꝛe angeli: nolite timere: vos iesuz q̄ri
tis crucifixū: surrexit/nō est hic. benig
nissime/ suauissime/ serenissime/q̄ndo

instaurabilis mihi/qꝛ nõ vidi illã beate carnis incoꝛruptionẽ:qꝛ non fui deosculatꝰ loca vulnerũ/fixurã clauoꝛũ: qꝛ non resꝑsi lachꝛymis gaudij cicatrices coꝛporis ꝟi:admirabilis/inestimabilis/incõparabilis/quãdo ꝯsolaberis et cõpesces me a doloꝛe meo? nõ enĩ capit in me doloꝛ meꝰ ꝙ̃ diu ꝑegrinꝰ sum a dño meo. Heu mihi dñe/heu anime mee/recesisti ꝯsolatoꝛ aĩe mee/nec vale dixisti ĩgrediens vias tuas benedixisti tuis nec affui. eleuatis manibꝰ anube susceptꝰ es in celũ/nec vidi ãgeli ꝓmiserũt te rediturũ/nec audiui. q̃d dicã? q̃d faciã? quo vadã? vbi euꝫ q̃ram? vel quãdo ĩueniã? quẽ rogabo? q̃s nuntiabit dilecto/quia amoꝛe lãgueo? defecit gaudiũ coꝛdis mei. ꝟsus est in luctũ risus meꝰ: defecit caro mea et coꝛ meũ: ꝺus coꝛdis mei/et parꝰ mea deꝰ in eꝛnũ.

rẽuit ꝯsolari aĩa mea nisi ꝺ te dulcedo mea/q̃d enĩ mihi est in celo/ꝛ ate quid volui suꝑ te terraã? te volo/te sꝑo/te q̃ro/tibi dixit coꝛ meũ: q̃siui vultũ tuuꝫ: vultũ tuũ dñe req̃rã/ne auertas faciez tuã ame amatoꝛ hominum benignissime/tibi ꝺrelictꝰ est pauꝑ: oꝛphano tu eris adiutoꝛ. Mi aduocate tutissime/miſere mei oꝛphani ꝺrelicti/pupillus factꝰ sum absqꝫ patre/aĩa mea q̃si vidua. respice oꝛbitatis et viduitatis m̃e lachꝛymas quas tibi offero donec redeas. eia iã dñe eia/appare mihi et ꝯsolatus ero. exhibe ꝑsentiã tuã/et consecutus ero desideriũ meũ. reuela gloꝛiam tuã/et eris ꝑfectũ gaudiuꝫ meũ. Sitiuit in te aĩa mea/ꝙ̃ multipliciter tibi caro mea. Sitiuit aĩa mea ad deũ fontem viuũ: quando veniã et apparebo ante faciez domini? quando venies cõ

Universidad de Deusto
Biblioteca

solator meus: quem expectabo: O si quando videbo gaudium meum quod desidero. O si satiabor quum apparuerit gloria mea quam esurio. O si inebriabor ab vbertate domus tue ad quā suspiro. si potabis me torrente voluptatis tue quem sitio. sint mihi domine interim lachrγme mee panes die ac nocte/donec dicatur mihi: ecce deus tuus: donec audiat anima mea: ecce spōsus tuus. pasce interiz me singultibus meis: refocilla me doloribus meis: veniet fortasse redemptor meus quia bonus est nectar dabit quia pius est ipsi gloria in secula seculorum. Amen.

¶ Finis meditationuz beati Augustini epi hypponensis.

¶ Diui aurelij augustini hipponensis episcopi soliloquioruz aīe ad deum liber incipit.

¶ De inefabili dulcedine dei. Ca. j.

OGnoscam te dñe cognitor meus: cognoscā te virtus aīe mee. ostende te mihi cōsolator meus: videā te lumē oculorū meoγ. Veni gaudiū spiritus mei: videā te letitia cordis mei. diligā te vita aīe mee. appare mihi dilectatio mea magna/solatiū meū dulce/dñe dus meus: vita mea: et gloria tota aīe mee. inueniā te desideriū cordis mei: teneā te amor aīe mee. amplectar te spōse celestis. exultatio mea summa intus/et extra: possideaz te beatitudo sempiterna:

Universidad de Deusto
Biblioteca

possideaz te in medio cordis mei: vita beata: dulcedo summa aïe mee. diligaz te dñe fortitudo mea: dñs firmamẽtuz meũ/et refugiũ meũ/et liberator meꝰ. amẽ te deus meus/adiutor meus: turris fortitudinis mihi: et spes mea dulcis in oĩ tribulatione mea. Amplectar te bonũ/sine quo nihil bonũ: fruar te optimũ sine quo nihil est optimũ. aperi penetralia auriũ meaz/verbũ penetrabilius oĩ gladio ancipiti: vt audiaz vocẽ tuã. intona dñe desup voce grãdi et forti. tonet mare et plenitudo eius: cõmoueatur terra et oĩa q̃ in eis sunt. illustra oculos meos lux incõprehensibilis: fulgura coruscationez/et dissipa eos vt nõ videant vanitatẽ. Flumina multiplica et cũturba eos: vt appareant fontes aquaz: et reuelentur fundamẽta orbis terrarum: tribue visum

lux inuisibilis: q̃ te videat. crea nouuz olfactum odor vite: q̃ post te currat in odorẽ vnguentorũ tuorũ. gustũ sana q̃ sapiat et cognoscat et discernat: q̃ magna multitudo dulcedinis tue dñe: quã abscõdisti timẽtibus te/siue his q̃ plenĩ sunt charitatis tue. da cor qõ te cogitet: animũ q̃ te diligat: mentẽ q̃ te recolat: intellectũ q̃ te intelligat: rationem q̃ tibi semp summo delectabili fortiter adhereat. te semper amor sapiens diligat. o vita cui oĩa viuũt: vita q̃ das mihi vitã: vita q̃es mea vita/pquã viuo: sine qua/morior: vita p quã resuscitor: sine qua pereo: vita p quã gaudeo/sine qua tribulor: vita vitalis/dulcis et amabilis/semp memorialis. vbi queso es: vbi te inuenĩã: vt in me deficiã et in te subsistã: ppe esto in aĩo: ppe in corde: ppe in ore: ppe in auribus: ppe in

auxilio: q̃ amore langueo: quia sine te morior: quia te recolẽs suscitor: odor tu us me recreat: memoria tua me sanat: sed satiabor quũ apparuerit gl̃ia tua vita aĩe mee. concupiscit et deficit aĩa mea de memoria tua: qñ veniã et appa rebo tibi letícia mea? quare faciẽ tuaz auertis gaudiũ meuz p̃ quod gaudeo? vbi est abscõditus pulcher quẽ desidero? odorẽ tuũ haurio/viuo et gaudeo/ te aũt nõ video: vocẽ audio et reuiuis co. sed cur faciẽ tuã abscondis? forte dí cis: non videbit me homo et viuet. eia dñe moriar vt te videã: videã vt hic mo riar/nolo viuere/volo mori dissolui cu pio et esse cuz christo/mori desidero/vt videã christũ: viuere renuo/vt viuã cũ christo. o dñe iesu accipe spiritũ meuz: vita mea suscipe aĩam meã/gaudiũme um attrahe cor meũ/dulcis cibus me?

comedã te/caput meuz dirige me lumẽ oculoz meoz illumina me/melos me? tẽperame odor meus viuifica me: ver bũ dei recreame/laus mea letifica aĩaz seruí tui. intra in eã gaudiũ meũ/vt in te gaudeat. ĩtra in eã dulcedo summa vt dulcia sapiat. lumen eternũ illustra sup̃ eã vt te intelligat/cognoscat et di ligat. ob hoc enĩ nõ te diligit dñe/si nõ diligit: q̃ nõ te cognoscit: et ideo non cognoscit/q̃ non intelligit. et id circo nõ intelligit quia lumẽ tuũ non cõpre hendit: et lux in tenebris lucet et tene bre eã non cõprehenderũt/o lux men tis: o lucẽs vitas/o vera claritas/q̃ il lumina omnẽ homiuẽ venientẽ in hũc mundũ: venientẽ quidẽ sed nõ diligen tẽ: quia q̃ diligit munduz inimicus dei cõstituitur/expelle tenebras desup̃ fa ciẽ abyssy mẽtis mee: vt videat te intelli

gēdo: vt cognoscat te cōprehendendo/ vt diligat te cognoscēdo. qsquis enī cognoscit te: diligit te: se obliuiscitur: amat te plusq̄ se: reliquit se et/ venit ad te/ vt gaudeat ō te/ hinc est ergo dñe q̄ nō tantū diligo quātū debeo: quia non plene cognosco te. sed q̄ parū cognosco/ parū diligo: et quia parū diligo/ parū in te gaudeo: sed a tevero gaudio interiori/ p exteriora recedēs: duz te solo careo/ adulterinas amititias in his exteriorib⁹ q̄ro. et sic miser ego cor meū quod tibi soli ōbui toto amore/ totoq̄ affectu īpendere/ vanis dedi: et ideo vanus effect⁹ sum dū vanitatē dilexi. hīc etiā est dñe q̄ in te non gaudeo: et tibi nō adhereo: qa ego in exterioribus: tu in interioribus: ego in tēporalibus/ tu in spiritalibus: ego in trāsitoriis aīo diffundor: cogitatiōe vers or: loqutiōe

implicor: et tu domine in eternis habitas: et eternitas es: tu in celo/ ego ī terra: tu diligis alta/ ego infima: tu celestia/ ego terrestria. et quādo poterunt hec contraria conuenire?

De miseria et fragilitate hominis. Ca. ij.

QIser ego/ qñ posit obliq̄tas mea tue rectitudini adequari? tu dñe diligis solitudinē ego multitudinē: tu silentiz ego clamorē: tu veritatē/ ego vanitatē: tu munditiā/ ego īmundiciā sequor/ quid plura dñe? tu vero bonus/ ego malus: tu pi⁹/ ego īpius tu sctūs: ego miser: tu iust⁹ ego iniustus: tu lux: ego cecus: tu vita ego mortu⁹: tu medicina: ego eger: tu gaudium/ ego tristitia: tu summa veritas: ego vniuersa vanitas vt oēs homo viuēs. heu quid ig-

Universidad de Deusto Biblioteca

tur o creator dicā: audi o creator: crea
tura tua sum: iam perij: creatura tua
snm/iā morior. factura tua sum/iā ad
nihilū redigor plasma tuū sum: manꝰ
tue dñe fecerunt me/et plasmauerunt
me: manus inq̄ ille q̄ affixe clauis sunt
ꝓ me. opus manuū tuaꝝ dñe ne despi=
cias. vulnera manuum tuaꝝ precor vt
aspicias. ecce in manibus tuis dñe de=
us descripsisti me: lege ipsam scriptu=
rā/et salua me. en ad te suspiro creatu
ra tua. creator es/recrea me. en ad te
clamo factura tua: vita es. viuifica m̄/
en ad te respicio tuuz plasma: plasma=
tor es/restaura me/ꝑce mihi dñe: nihil
enī sunt dies mei. quid ē homo vt pos=
sit alloqui deū factorē suū: parce mihi
colloquēti tibi. ignosce seruo tuo q̄ pre
sumit loqui tāto dño. legē nō habet ne
cessitas. dolor me cōpellit dicere: cala=

mitas quā patior: cogit me exclamare.
egrotꝰ sum ad medicum clamo: cecus
sum ad lucē ꝓpero. mortuus suz ad vi
tā suspiro/tu es medicus/tu lux/tu vi=
ta iesu nazarene miſere mei fili dauid.
miserere mei fons misericordie/audi/
q̄ ad te clamat infirmuz/lux que trāsis
expecta cecū: prebe ei manū/vt ad teve
niat/et in lumine tue videat lumē. Vi
ta viuēs reuoca mortuū. q̄d sum ego q̄
loquor tecuz: ve mihi dñe: parce mihi
dñe: ego cadauer putridū escauermiū/
vas fetidū/cibus igniuz. q̄d sum ego q̄
loquor tecuz: ve mihi domīe: ꝑce mihi
dñe: infelix ego homo: homo inq̄ natꝰ
de muliere breui viuēs tepore repletus
multis miserijs: homo inq̄ vanitati si
milis factꝰ: cōparatus iumētis insipi
entibus et iā similis factus illis. quid
iteꝝ ego: abyssus tenebrosa: terra mi=

sera: filius ire: vas aptũ in cõtumeliã: genitus p̃ immunditiã: viuens in miseria: moriturus in angustia. Heu miser q̃d sum: heu quid futur⁹ sum: vas sterquilinij: cõcha putredinis: plenus fetore et horrore: cecus/pauper/nudus: plurimis necessitatibus subdit⁹/ignorans introitũ et exitus meus: miser et mortalis/cuius dies sicut vmbra p̃terierunt: cui⁹ vita sicut vmbra lunatica eua nescit: sicut flos in arbore crescit/et statĩ marcescit: nunc floret/et statiz aret. vita inq̃ mea vita fragilis: vita caduca: vita q̃ quanto magis crescit/tanto magis decrescit: quanto magis p̃cedit tãto magis ad mortẽ accedit. vita fallax/et vmbratica/plena laq̃is mortis. nũc gaudeo: statiz tristor: nunc vigeo/ sepe ifirmor: nunc viuo/statiz morior: nunc felix appareo semp miser: nũc rideo/tã fleo: sicqz oĩa mutabilitati subiacẽt/vt nihil vix vna hora in vno statu p̃maneat. hĩc timor: hĩc tremor/hĩc fames: hĩc sitis: hĩc calor: hĩc frigus: hĩc lãguor: inde dolor exuberat. subsequtur his ĩportuna mors/q̃ mille modis quotidie miseros homines rapit hunc necat febribus/illũ opp̃imit doloribus: hunc p̃sumit fames/illũ sitis extĩguit: hunc suffocat aq̃s/illũ interimit laq̃o: illuz p̃imit flãmis/aliũ dentibus bestiaruz ferociũ vorat: hunc trucidat ferro/illũ veneno corrũpit: alteq̃ tantuz repẽtino terrore miserã vitã finire cõpellit. et nunc sup hec oĩa magna miseria: q̃ quũ nihil sit certius mortẽ/ignorat tamẽ homo finẽ suuz/et cum stare putat/colliditur et perit spes eius. nescit enĩ homo quãdo vel vbi/vel quomodo moriatur: et tamẽ certũ ẽ q̃ euz mo

ri oporteat ecce dñe q̃ magna miseria hominis in qua sum/nec timeo: q̃ grã dis calamitas quã patior nec doleo: et ad te non clamo. clamabo dñe ante q̃ transeã: si forte nõ transeã/sed ĩ te maneã. dicã ergo/dicã miseriã meã: cõfitear nec erubescam ante te vilitatez meam. adiuua me fortitudo mea perquã subleuor. succurre virtus perquã sustẽtor. veni lux per quã video: appare gloria per quã gaudeo. appare vita ĩ qua viuã o domine deus meus.

De mirabili lumine dei. Ca. iij.

O Lux quã videbat tobias quando oculis clausis docebat filiũ suum viã vite. lux quã videbat ysaac interiꝰ/quãdo caligãtibus oculis exteriꝰ filio futura narrabat. lux inq̃ inuisibilis/

cui oĩs abyssus humani cordis est visibilis. lux quã iacob videbat/quãdo sicut tu intꝰ docebas: filijs exterius ventura p̃dicebat. ecce tenebre sunt sup faciẽ abyssi mẽtis mee: tu es lumẽ. ecce caligo tenebrosa sup aquas cordis mei: tu es veritas. O verbuz p̃ quod facta sunt oĩa: et sine quo factũ est nihil. verbũ quod es ante oĩa/ante quod nihil: verbũ creãs oĩs/sine quo oĩa nihil: verbuz regens oĩa/sine quo nihil sunt oĩa: verbuz quod dixisti in p̃cipio: fiat lux et facta ẽ lux. dic etiaz mihi: fiat lux/et facta sit lux/et videã lumẽ/et cognoscã quicqd nõ est lumẽ: q̃ sine te mihi tenebre lumẽ/et lumẽ tenebre ponuntur. et sic sine tua luce non est vitas/adest error/adest vanitas: nõ ẽ discretio/adest confusio: adest ignorãtia/nõ est scientia: adest cecitas/nõ est visio: adest ĩui

um/nō ē via adest mors nō est vita.

De mortalitate humane nature. Ca. iiij.

Ece dñe: quia lux nō est mors est/ imo nō est mors: qr nihil est mors: nā p ipsam ad nihilū tēdimus/dū nos nihil facere p peccatū nō formidam⁹. et iuste quidē hoc dñe: nā digna factis recipim⁹/dū ad nihilū deuenimus tanq̄ aqua decurrēs: qr sine te factum est nihil: et nos faciēdo nihil/facti sumus nihil: qr sine te sumus nihil/pquez facta sunt oīa: sine quo factū est nihil. O dñe verbū/o deus verbū/pquod facta sunt oīa: sine quo factū est nihil. ve mihi misero totiēs obcecato qa tu lux/et ego sine te/ve mihi misero totiens vulnerato: qr tu salus et ego sine te. vemihi misero totiēs infatuato: qr tu es ve

ritas/et ego sine te/ve mihi misero totiens oberrato: qr tu via et ego sine te. ve mihi misero/et sine te totiens mortuo: qr tu vita et ego sine te/ve misero totiēs an nihilato/qr tu verbū/pquod facta sunt oīa: et ego sine te: sine quo factū est nihil. o dñe verbū: o deus verbū: qes lux/pquē facta ē lux: qui es via veritas/r vita: in quo nō sunt tenebre/ error vanitas/neqz mors. lux sine qua tenebre/via sine qua error: veritas sine qua vanitas: vita sine qua mors. dic verbū dñe: fiat lux: vt videā lucē/et vitē tenebras: videā viā/et vitē inuium: videā veritatē/et vitē vanitatē: videaz vitā/et vitē mortē/illuminare dñe lux mea/illumiatio mea/et salus mea quē timebo/dñs meus quē laudabo: deus meus quē honorabo: paſ meus quem amabo: spōsus meus/cui me seruabo.

illuminare inq̃ illuminare lux huic ce
co tuo: q̃ in tenebris et in vmbra mor-
tis sedet: et dirige pedes eius in viã pa
cis/p quã ingrediar in locũ tabernacu
li admirabilis vsq3 ad domũ dei in vo=
ce exultationis et cõfessionis. vera enĩ
cõfessio est via p quam ingrediar ad te
viã: per quã egrediar ab inuio et reuer
tar ad te viã: quia tu es vera via vite.

¶ Quid sit nihil fieri. Ca. v.

COnfitear ergo confitear tibi pater
dñe celi et terre miseriã meam. vt
me venire liceat ad misericordiã tuaz.
miser qppe factꝰ sum et ad nihilum re
dactꝰ sum et nesciui: q̃ tu es veritas et
ego nõ erã tecũ. vulnerauerũt me ini=
quitates mee/et nõ dolui: q̃ tu es vita:
et ego nõ erã tecũ. ad nihilũ duxerunt
me: q̃ tu es verbũ/et ego nõ erã tecuz

p quẽ facta sunt oĩa: sine quo factũ est
nihil: et ideo sine te factꝰ sum nihil: q̃
est nihil qð ad nihilũ ducit. oĩa p ipm
facta sunt/q̃cunqz facta sunt et qualia
facta sunt: vidit deus cũcta q̃ fecerat/
et erãt valde bona. oĩa q̃cunqz sunt p
verbũ facta sunt: et q̃cunqz p v̄buz fac
ta sunt/valde bona sunt. quare bona
sunt: qa oĩa p v̄bum facta sunt: et sine
ipo factũ est nihil: q̃ nihil bonum sine
summo bono ẽ. sed malũ est vbi nõ est
illud bonũ: qð vtiqz nihil est q̃ nihil a
liud est malũ/q̃ priuatio boni: sicut ni
hil aliud est cecitas/q̃ priuatio lumi=
nis. malũ itaqz nihil ẽ: q̃ sine v̄bo fac=
tũ est: sine quo factũ est nihil. illud aũt
malũ est/q̃ priuatur illo bono p quod
oĩa facta sunt quecũqz sunt. at q̃ non
sunt p ipsum/facta nõ sunt: et ideo ni=
hil sunt. et ideo mala sunt q̃ facta non

sunt: quia oīa q̄cunq; facta sunt/ p̄ verbū facta sunt: et oīa p̄ verbū bona facta sunt. quū igitur oīa p̄ verbuz facta sunt mala p̄ ipm nō sunt/ restat igitur q̄ oīa q̄ facta nō sunt/ bona non sunt: q; oīa q̄ facta suut bōa sunt/ ⁊ ideo mala sunt que facta nō sunt/ et ideo nihil sunt q; sine verbo factū ē nihil. malum igitur nihil ē: q; factū nō est. sed qualiter maluz est. si factū nō est: qa maluz p;iuatio boni est: p̄ quod factū bonuz est. esse ergo sine verbo malum ē: quod esse nō est: quia sine ipo nihil est. sed qd ē separari a verbo: si hoc queris scire/ audi qd est v̄bū. verū dei dicit: ego suz via veritas/ et vita/ separari ergo a verbo/ est esse sine via/ sine veritate sine vita: et ideo sine ipo nihil: et ideo malū: q; separatur a v̄bo/ p̄ quod facta sunt oīa/ valde bona/ separari aūt a verbo/

p̄ quod oīa facta sunt/ nihil aliud est q̄ deficere/ ⁊ a facto trāsire in defectū: q; sine ipo est nihil/ quotiēs ergo a bono deuias/ a verbo te separas/ quia ipm ē bonū: et ideo nihil efficeris: q; sine verbo es/ sine quo/ factū est nihil/ nunc igitur dñe illumina sti me lux/ vt videre mte: vidi/ ⁊ cognoui me: quia totiens nihil fact⁹ sum/ quotiens ate separatus sum: qa bonū quod tu es oblit⁹ sum: et ideo malus effect⁹ suz. ve mihi misero: vt quid hoc nō cognosebā quia te desereṡ nihil fiebā: sed quid hoc q̄ro: si nihil erā/ quomodo cognoscere nolebā: scim⁹ q; nihil est: et quod nihil ē nō est: et qō non ē/ bonū nō ē quia nihil ē. si ergo nihil fui quū sine te fui: quasi nihil fui: et velut idolū quod nihil ē: qō quidē aures habet et nō audit: nares habet et nō odorat: oculos habet et non

videt: os habet et nō loquitur: manus habet et nō palpat: pedes habet et nō ambulat: et oīa liniamēta habet membrorum sine sensu eorum.

De casu anime in pēccatis. Ca. vj.

QUū igitur fui sine te: nō fui sed nihil fui: et ideo cecus eraz/ surdus/ et insensibilis: qz nec bonū discernebā/ nec maluz fugiebā: nec dolorē vulnerū sentiebā: nec tenebras meas videbam quia erā sine te vera luce: q̄ illuminas omnē hominē venientez in hunc mūdū. ve mihi vulnerauerunt me et non doluī: traxerūt me et nō sensī: quia nihil erā: qz sine vita erā: que ē ꝺbuz ꝓ quod facta sunt oīa. ideo dñe lux mea inimici mei ꝺ me fecerūt quecūqz voluerūt/ percusserūt/ nudauerunt/ polluerūt/

corruperūt/ vulnerauerunt/ et occiderunt me: qz recessi ate/ et factus sum nihil sine te. heu dñe vita mea/ qui fecisti me: lux mea/ q̄ direxisti me. defensor vite mee miserere mei/ z resuscita me: domine deus meꝰ/ spes mea/ virtus mea/ fortitudo mea/ ꝓsolatio mea/ in die tribulatiōis mee: respice inimicos meos/ et eripe me: fugiāt a facie mea qui oderūt me: et egoviuā in te ꝓte/ ipi emī dñe considerauerūt me: et vidētes me sine te despexerunt me: diuiseruut sibi vestimēta mea virtutum/ qbus ornaueras me: fecerunt sibi viā ꝓ me: sub pedibus suis cōculcauerunt me: fecibus peccatorꝝ polluerunt tēplum sanctū tuū: posuerunt me desolatuz/ et merore cōfectum. ibā post eos cecꝰ et nudus et illaqueatꝰ funibus peccatoruz: trahebāt me post se in circuitu de vitio in vitiuz/

et de luto in lutū: et ibā absq; fortitudine ante faciē subsequētis. seruus erā seruitutē amabā/cecus erā et cecitatē desiderabā. vinctꝰ erā et vicula nō horrebā. amaꝝ dulce/et dulce amaꝝ credebā/miser erā nec cognoscebā: et hoc q̄ sine verbo erā: sine quo factū ē nihil/p quod oīa conseruātur/sine quo oīa annihilantur. sicut em̄ oīa p ipsum facta sunt/et sine ipso factuz ē nihil: sic p ipsum oīa conseruantur q̄cunq; sunt/siue in celo siue in terra/siue in mari/et in oībus abyssis. nec parꝫ pti in lapide adheret/nec ī aliquo creatoꝝ/nisi q̄ p v̄bū ꝓseruātur p quod oīa facta sunt. adhereā ergo tibi v̄bū vt ꝓserues me: quia vbi ate recessi perij in me/nisi da/tu qui me feceras refeciſti me. ego peccaui/tu me visitasti. ego cecidi tu me erexisti. ego ignorauī/tu me docuisti. ego non vidi tu me illuminasti.

De multiplicibus beneficijs dei. Ca. vij.

MIser ego/deus meꝰ quātum tenebor diligere te ostēde mihi: quātuz debeo laudare te demōstra mihi: quantū debeo placere tibi īnotesce mihi. intona dñe desup voce grādi et forti in interiorē aurē cordis mei: doce me et salua me/et collaudabo te/qui creasti me quū nihil essem: q̄ illuminasti me quuz in tenebris essem/q̄ resuscitasti me quū mortuus essem: q̄ pauisti me aiuuētute mea oībus bonis tuis. Hunc inutilē v̄mez fetentē peccatis/nutris oībus optimis donis tuis. aperi mihi clauis dauid/q̄ aperis et nemo claudit illi cui tu aperis: claudis et nemo aperit illi cui tu claudis: aperi mihi ostiuz lumi-

Universidad de Deusto
Biblioteca

mis tui vt ingrediar/ꝛ videã et cognoscã/et confitear tibi in toto corde meo: qꝛ misericordia tua magna ẽ sup me: ꝛ eruisti aiam meaz ex inferno inferiori dñe deus nr̃ q̃ admirabile/et laudabile ẽ nomen tuũ in vniuersa terra. et q̃d est homo q̃ memor es eius: aut filius hominis qm̃ visitas eũ: dñe spes sanctoꝝ et turris fortitudinis eoruz/deus vita aĩe mee p quã viuo: sine qua mori or: lumẽ oculoꝝ meoꝝ: p quod video: sine quo orbor: gaudiũ cordis mei/et letícia spiritꝰ mei diligam te toto corde meo/et toto animo meo: et totis medullis et visceribus meis/qꝛ tu prior dilexisti me. et vnde hoc mihi o creator celi et terre/et abyssi q̃ bonoꝝ meoꝝ non indiges: vnde hoc mihi qꝛ dilexisti me: o sapientia q̃ aperis os mutoꝝ: o verbuz p quod facta sunt oĩa/aperi os me

um: da mihi vocẽ laudis/vt enarrẽ oĩa beneficia tua q̃ mihi dñe a prĩcipio cõtulisti. ecce enĩ sum qꝛ tu creasti me: et quod me creares/et in numero creaturaꝝ tuaꝝ numerares/ab eꝛno tu prẽordinasti anteq̃ quicq̃ faceres a prĩcipio: anteq̃ extenderes celos: nec dum erãt abyssi: adhuc terram nõ feceras: nec mõtes fundaueras: nec dum fontes eruperãt/anteq̃ hec oĩa q̃ fecisti p verbũ faceres/me creaturã tuam fore certissima vitatis tue ꝓuidentia preuidisti/ꝛ esse me creaturã tuã voluisti. et hoc vnde mihi dñe benignissime/deus altissime/pr̃ misericordissime/creator potẽtissime/et semp mitissime: que mea merita? q̃ mea gr̃a: vt cõplaceret ante ꝓspectum tue magnifice maiestatis creare me? non erã et creasti me: nihil fueraz/et de nihilo me aliq̃d fecisti.

quale autē aliquid: nō stillā aq̄/non ignē nō auē/vel piscē: nō serpentē/vel aliquid ex brutis aīalibus: nō lapidē/vel lignū/nō ex eoꝝ genere q̄ tantū habēt esse/vel ex eoꝝ que tantū esse possunt et crescere: nō ex eoꝝ genere/que tantuz esse et crescere et sentire possunt: sed sp/oīa hec voluisti me esse/ex his q̄ tantū habēt esse qꝝ sum/et ex his q̄ tantuz habēt esse/et crescere/qꝝ sum et cresco/et ex his/que sunt crescunt/z sentiunt/qꝝ sum/cresco/et sentio. et paulominꝰ parē me creasti angelis: qꝝ rationez te cognoscēdi cū ipis ate cōmunē accepi/sed paulominꝰ vtiqz dixi: nā illi tuā felicē noticiā tā habēt p speciē: ego autez p spē. illi facie ad faciem: ego p speculuz in enigmate. illi plene/ego aūt ex pte.

¶ De dignitate hominis fu/

tura. Ca. viij.

Sed quū venerit quod pfectuz est/ euacuabitur quod ex pte est: quādo tā reuelata facie/tuā faciem videbimꝰ. quid tā phibebit nos nō esse minores paulominꝰ ab angelisꝰ: quosꝰ tu dñe coronа spei q̄ ornata est gl'ia et honore coronaueris: quosꝰ tu nimis quasi amicos tuos honorificaueris: immo p oīa pares et equales angelis. nēpe et hoc veritas tua dicit: equales enī sunt angelis: et filij dei sunt. quid nisi filij dei sunt si pares fient angelis? vere quidē erunt filij dei: qꝝ filius hominis factusꝰ est filius dei. hoc vtiqz considerāti mihi: fiducia est dicere: nō homo minor/paulominus ē ab angelis: nō vtiqz tātum equalis angelis sed superior angelis: qꝝ homo deus et deusꝰ homo/nō angelus et dicā ppt hoc hominē esse crea

Universidad de Deusto Biblioteca

turā dignissimā: qꝛ v̄bum quod erat in
p̄ricipio deus apud deū/verbū ꝑ quod
deus dixit: fiat lux et facta ē lux: ange=
lica. s. natura/verbū ꝑ qd̄ deus creauit
oīa in p̄ricipio/idest verbū caro factuꝫ
est/et habitauit in nobis: et vidimus
gloriaꝫ eius. ecce gloria ꝑ quā glorior/
quādo sane glorior. ecce gaudium per
quod gaudeo/quādo sane gaudeo. do
mine deus meꝰ. vita et tota gloria aīe
mee: cōfiteor ergo tibi dñe deus meus
quū me creasti rationis capacē: ange=
lis quodā modo parē creasti qꝛ perfici
possum ꝑ verbū tuū vt veniā ad equa=
litatē angeloꝝ: vt habeā adoptionē fi=
lioꝝ ꝑ vnigenitū v̄buꝫ tuū dñe: per fili
um tuū dilectū/in quo tibi bene cōpla=
cuit: ꝑ vnicuꝫ coheredē/et cōsubstātia
lē tibi et coeternū iesum christū/vnicū
dñum et redēptoreꝫ nr̄um/illuminato

rē/et cōsolatorē nr̄um/aduocatuꝫ nos
trū apud te/et lumē oculoꝝ nr̄oꝝ: qui
ē vita nr̄a et saluator noster et spes vni
ca nr̄a/q̄ nos dilexit magis q̄ꝫ se: ꝑ quē
habemus fiduciā repositā/et firmam
apud te spē/ꝛ accessum veniendi ad te:
qm̄ dedit potestatē filios dei fieri his q̄
credunt in noīe eius. laudē tribuā no=
mini tuo dñe q̄ me ad imaginē et simi=
litudinē tuā creando tāte glorie fecisti
me fore susceptibilē vt possim filius d̄i
fieri. hoc vtiqꝫ nō possunt arbores: nō
possunt lapides: nō generalit̄ oīa q̄ mo
uentur vel crescūt/in aere vel in mari
vel in terra qꝛ nō dedit eis potestatē ꝑ
verbū tuū filios dei fieri: qꝛ racionem
nō habēt: nā et hec potestas in rōne cō
sistit/ꝑ quā cognoscimus deū/d̄dit au
tē hāc potestatē hominibus quos crea
uit rationabiles ad imaginē/et simili=

tudinē suā. et ego vtiqz dñe p tuā gratiā homo sum/et filius tuꝰ esse possuz p gratiā: qđ illi non possunt. vnde hoc mihi dñe veritas summa veraqz summitas/et pncipiū oīum creaturaruz? vnde hoc mihi dñe/vt possim fieri filius dei/quod/illi nō possunt? tu es qui manes in eternū: q oīa creasti simul/simul creasti homines et iumenta: lapides et virētia terre/nō enī precesserūt merita: nulla eoꝝ antecessit gra qꝛ oīa tua tantum bonitate creasti: et pares creature fuere in meritis qꝛ oīum nulla fuere merita. ꝛ vnde ergo magis tua bonitas in hac tua creatura quā fecisti rationalē/q̄ in oībus alijs q̄ sunt sine ratione apparuit? quare nō ego sicut oēs ille: aut cur nō oēs ille sicut ego: aut ego solus sicut sicut ille? q̄ mea merita/ q̄ mea gra/vt me filiū dei posse fieri sus

ceptibilē creares: quod illis oībus dne gares? ablit dñe vt hoc sentiā. tua enī gra: tua bonitas hoc fecit/vt esses particeps dulcedinis eius. illa igitur gra qua me ō nihilo creasti/illā q̄so dñe da mihi gram: vt tibi ō hoc referā gram.

De oīpotētia dei. Ca.ir.

OOmnipotēs manus tua sempvna et eadē/creauit in celo angelos/et in terra vermiculos: nō superior in illis nō inferior in istis. sicut enī nulla alia manꝰ angeluz/ita nulla posset creare vermiculū: sicut nulla celum/ita nulla posset creare minimū arboris foliuz: sicut nulla corpus/ita nulla vllū capillū albū posset facere aut nigruz/sed oī potens manus tua cui oīa pari modo sunt possibilia. nec enīz possibilius est ei creare vermiculū q̄ angelū: nec im-

possibilius ē extendere celū q̄ folium: nec leuius formare capilluz q̄ corpus nec difficiliꝰ fundare terrā sup aquas/ q̄ aquas sup terrā: sed oia q̄cunqz voluit fecit: sicut voluit in celo/et ī terra: et in mari et in oībus abyssis: et me inter oia sicut voluit/potuit et sciuit. potuit q̄dē manus tua dñe me lapidē vel auē/vel serpentē vel beluā aliquā creare/et sciuit/sed noluit ꝓpter suā bonitatē. quare ergo ego nō sum lapis/vel arboꝛ/vel aliqua belua? quia sic ordinauit bonitas tua/et vt hoc ordinaret non preceſſerunt merita mea.

¶ De incomprehensibili laude dei. Ca. x.

Unde hoc mihi dñe/vnde mihi laudes ad laudāduz te? sicut enī feciſti me sine me. sicut complacuit ante te:

ita laꝰ tibi est sine me sicut cōplacet ante te. laus tua dñe tu ipse es. laudēt te opa tua secundū multitudinē magnitudinis tue/laus tua dñe incōprehensibilis est. corde nō cōprehenditur: ore nō mēsuratur: aure nō ꝓcipitur: quia ista trāseunt/et laus tua dñe manet in eternuz/cogitatio incipit/et cogitatio finitur: voꝛ sonat et voꝛ transit: auris audit/et auditꝰ desinit: laus vero tua in eternum stat. quis ergo est q̄ te laudet? quis homo annunciet laudē tuā? laus tua perpetua ē/trāsitoꝛia nō est. hic te laudat q̄ te ipm laudē tuā credit. hic te laudat q̄ se ipm noscit in tuā laudē nō posse ptingere. laus tua ꝓpetua est q̄ nunq̄ trāsit. in te est laus nra: in te laudabitur aīa mea. non nos laudamꝰ te/sed tu te/et p te/et in te/et nobis etiā ē laus in te. tunc verā habemꝰ lau

Universidad de Deusto
Biblioteca

dē/quādo ate habemus laudē/quando lux approbat lucē: q; tu vera laus/tribuis verā laudē. quotiens aūt ab alio q̄ ate q̄rimus laudē/totiens tuā amittimus laudem: q; illa trāsitoria est: sed tua eterna. si transitoriā querim⁹ eternaz amittimus laudē. si eternā volumus/transitoriā non amem⁹. laus eterna dñe deus me⁹: aquo oīs laus: sine quo nulla est laus: nō valeo laudare te/sine te: habeam te et laudabo te. quis enī ego sum dñe p me vt laudē te: puluis et cinis ego sum: canis mortu⁹ et fetēs ego sum: vmis et putredo ego sum. ds ego sum vt laudē te dñe deus fortissime/spiritus vniuerse carnis/q inhabitas eternitatē: nunqd tenebre laudabūt lucē: aut mors vitā: tu lux ego tenebre: tu vita/ego mors nunqd vanitas vitatem laudabit: tu es veritas: ego vo homo

similis factus vanitati. quid ergo domine laudabo te: nunqd miseria mea laudabit te: nunquid fetor laudabit odorem: nunqd mortalitas hominis q̄ hodie est et cras tollitur laudabit te: nūqd laudabit te homo putredo/et filius hominis vmis: nunqd laudabit te dñe q in peccatis conceptus ē et nat⁹/et nutritus: laudet te dñe deus meus incōprehensibilis potentia tua/incircūscriptibilis sapiētia tua/et ineffabilis bonitas tua. laudet te supeminens clemētia tua/supabundās misericordia tua/sempiterna quoqz vt⁹ et diuinitas tua. laudet te oīpotētissia fortitudo tua: sūma quoqz bēignitas et charitas tua: p quā creasti nos dñe d⁹ vita aie mee.

De spe erigenda ad deum. Ca. xj.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Ego aũt creatura tua sub vmbra alaꝝ tuaꝝ sperabo ī bonitate tua qua creasti me/adiuua creaturā tuam quā creauit benignitas tua/nō pereat in malicia mea quod opata ē bonitas tua. nō pereat in miseria mea quod fecit summa clemētia tua/que ē enī vtilitas in creatione tua si descendā in corruptionē meā: nunqd enīz vane/deus constituisti oēs filios hominū: creasti me dñe: rege quod creasti. opa manuū tuaꝝ ne despicias deus. me fecisti de nihilo: sime nō regis dñe/iterū reuertar ad nihilū/sicut enī dñe non erā/et ō nihilo fecisti me: sic si me nō regis/ad huc ad nihilū redigar in me/adiuua me domine vita mea/ne peā in malicia mea/si nō creasses me dñe nō essem: qz creasti me/iā sum/si nō regis iam non sum: nō enī mea merita/non mea gra te coegerūt vt creares me/sed benignissima bonitas tua/et clemētia tua. illa charitas tua dñe deus meꝰ que te adcreationē coegit: ipa queso modo cogat ad regendum. quid enī prodest q te cōpulit charitas tua ad creandū/si pereā ī miseria mea/et nō me regat dextera tua: hec te cogat dñe deus meꝰ clemētia ad saluādū quod creatū est/q cōpulit creare quod creatū nō est. ipa te vicat charitas ad saluādū q te vicit ad creandū: qꝛ nec nunc minor est: quia ipa charitas tu ipe es/q semper idem es. nō est abbreuiata manus tua dñe vt saluare neqat: neqz aggrauata est auris tua/vt non audiat/sed peccata mea diuiserunt inter me et te/et inter tenebras et lucē: inꝛ imaginez mortis et vitā: inter vanitatē et vitatē/inter lunaticā hanc vitā meā/et sempiternam tuam.

Universidad de Deusto
Biblioteca

De laqueis concupiscentiarum. Ca. xij.

HE sunt vmbre tenebraꝝ quibus opior in hac abysso caliginosi carceris huius: in qua ꝓstratꝰ iaceo donec aspiret dies/et inclinētur vmbre: fiatqz lux in firmamēto virtutis tue: vox dñi in virtute: vox dñi in magnificentia: dicatqz: fiat lux et effugentur tenebre/et appareat arida: germinetqz terra herbā virentē: et facientē semen et fructū bonū iustitie regni tui. dñe pat et deus: vita per quā oīa viuūt: et sine qua oīa mortua cōputantur: ne derelīquas me in cogitatu maligno: et extollentiaz oculoꝝ meoꝝ ne dederis mihi. aufer ame cōcupiscentias: et aīo irreuerenti et infrunito ne tradas me: sed posside cor meuz vt te cogitet semper.

illumina oculos meos vt te videant: et nō extollātur ante te gloria sempiterna/ sed humiliē sentiāt: nō in mirabilibus sup se/et q̄ adextris sunt videāt/et non q̄ a sinistris abste: et palpebre tue p̄cedāt gressus meos. nā et palpebre tue interrogāt filios hominū. allide concupiscentiā meā/dulcedine tua quā abscōdisti timentibus te: vt concupiscā te cōcupiscētijs sempiternis: ne vanis illectus et decepti interior gustꝰ ponat amaꝝ dulce: et dulce amaꝝ: tenebras lucē/et lucez tenebras: vt liberari in medio tot decipulaꝝ possim ab inimico super facie vie huius positaꝝ ad capiendas aīas peccatoꝝ/qbus plenus est totꝰ mūdus: quod is qui vidit sub silentio nō trāsiuit inquiens. quicqd enī est in mūdo/aut est cōcupiscentia carnis/ aut ꝓcupiscentia oculoꝝ aut supbia vi

Universidad de Deusto
Biblioteca

te. ecce dñe deus meus/mũdus totꝰ ple
nus est cõcupiscentiarũ laqueis/quos
parauerũt pedibus meis. et quis effu=
giet hos laqueos? ꝓfecto aquo tu abs=
tuleris extollentiã oculoꝝ suoꝝ/vt nõ
eũ capiat ꝯcupiscentia oculoꝝ: ⁊ aquo
tu abstuleris carnis cõcupiscentiam/
ne eũ capiat carnis cõcupiscentia: et a
quo tu abstuleris animũ irreuerentez
et infrunitũ: ne eũ callide decipiat sup
bia vite. o q̃ felix cui hec tu facies: q̃p=
pe trãsibit ĩmunis. nũc redẽptor te pre
cor ꝑ te: adiuua me ne corruã in cõspec
tu aduersarioꝝ meoꝝ/captus laqueis
eoꝝ: quos parauerũt pedibus meis/vt
incuruent aĩam meã. sed erue me v̄tus
salutis mee/ne sibi risum exhibeant de
me inimici mei q̃ oderũt te. exurge dñe
deus meꝰ/fortis meus/et dissipentur
inimici tui: et fugiãt q̃ oderũt te a facie

tua: sicut fluit cera/a facie ignis: sic pe
reãt peccatores a facie tua. et ego abs=
cõdar in abscondito faciei tue: et gau=
deã cũ filijs tuis ĩatiatꝰ oĩbus bonis.
et tu dñe deus pr̃ orphanoꝝ/et tu mat̃
pupilloꝝ tuoꝝ/audi eiulatuz filiorum
tuorũ: et extende alas tuas vt fugiamꝰ
sub eis a facie inimici. turris fortitudi
nis israel/q̃ non dormitas/neqz dormi
es custodiẽs israel: qr non dormit neqz
dormitat hostis/q̃ ĩpugnat israel.

¶ De miseria hominis et beneficijs dei. Ca. xiij.

O Lux quã nõ videt alia lux lumen
quod nõ videt aliud lumen: lux q̃
obtenebrat omnẽ lucẽ: et lumen quod
execat oẽ extraneuz: lux aquo oĩs lux:
lumen aquo oẽ lumen: lumen ad quod
om̃e lumen et tenebra: ad quod oĩs lux

obscuritas: lux cui oēs tenebre lumen: cui ois obscuritas lux: lux supma quā cecitas nō obnubilat: quā caligo nō hebetat: quā tenebre nō obscurāt: quā nulla obstātia claudit: quā nunq̄ separat aliqua vmbra: lux q̄ illuminas oīa tota simul/semel/et semp: absorbe me in claritatis abyssum/vt videā vndiq̄ te in te/et me in te et cūcta sub te. ne dere linquas me ne accrescāt vmbre ignorātie mee/et multiplicētur delicta mea. sine te enī oīa sunt mihi tenebre: omnia mala: q̄ nihil bonū sine te vero/solo/et summo bono. hoc ꝓfiteor: hoc scio dñe deus meus: q̄ vbicunq̄ sine te/male est mihi p̄ter te/nō solū extra me/sed etiā in me: q̄ ois copia q̄ non est deus meus/mihi est egestas. satiabor tunc quū apparuerit gl'ia tua. et tu dñe vita mea beata/facvt miseriā meā confitear ti-

bi/ex quo ab vnitate bonitatis tue summo/et vno bono tēporalīū rerū multiformitas lapsum me ꝑ carnales sensus dissipauit/et ab vno in multa diuisit: et facta est mihi abundātia laboriosa/et egestas copiosa/duz aliud/et aliud seq̄ bar: et anullo implebar: dū non in me inuenieba te incōmutabile et singulare/et indiuisum vnū bonū: quod cōsequt̄ non egeo: quod cōsequt̄ non doleo: quod possidēs satiatur totū desiderīū meū/heu miseria supr miseriā/quū misera aīa mea ate refugit/cū quo semper abundat et gaudet et seqtur mundū cū quo semp eget et dolet. nundus clamat defício: tu dñe clamas reficio/et miseria mea prauа: magis seqtur deficientē q̄ reficientē/plane infirmitas mea hec est: medice spīrituū sana illā/vt cōfitear tibi salus aīe mee toto cor-

de meo sup oĩbus benificijs tuis q̃bus pascis me a iuuentute mea et vsq3 in senectã et senũ: te deprecor p te ipm ne derelĩquas me: fecisti me quũ nõ essez: redemisti me quũ perissem: perieram/ mortuꝰ fuerã/ad mortuũ descendisti: mortalitatẽ suscepisti: ad seruũ rex descendisti: vt seruũ redimeres te ipm tradidisti: vt ego viuerẽ tu mortẽ suscepisti: mortẽ vicisti: me instauraſti quũ te humiliasti: perierã/abierã in peccatis: venundatꝰ erã/venisti p me vt redimeres me: et tantũ me dilexisti/vt sanguinẽ tuuz in p̃cium dares p me: dilexisti me dñe plus q̃ te: q3 mori voluisti pro me. tali pacto taz charo p̃cio reduxisti me/de exilio: redemisti me de seruitio: retraxisti me de supplicio: vocasti me nomine tuo: signasti me sanguĩe tuo: vt memoriale tuũ semp esset apud me/

et nunq3 recederet acorde meo q̃ p me nõ recessit a cruce/vnxisti me oleo tuo quo tu vnctꝰ fuisti/vt ate christo dicerer christianus. en in mãibus tuis descripsisti me: vt semp sit memoria mea apud te: si tamẽ memoria tua iugiſ fuerit apud me. sic igitur gr̃a tua semp et misericordia p̃uenerunt me. de multis nãq3/et magnis p̃iculis sepe liberasti me liberator meus: quando errauí ad viam reduxisti me: quando ignorauí/ docuisti me/quando peccauí/corripuisti me/quando fui tristis: consolatus es me: quando desperauí confortasti me: quãdo cecidi/erexisti me/quando steti: tenuisti me: quando iui/deduxisti me: quando veni suscepisti me: quando dormiui custodisti me: quando clamauí exaudisti me.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Cp deus perpetua intentione considerat opera et intentiones hominum. Ca. xiiij.

HEc enīz et multa alia benificia fecisti mihi dñe deus meus vita aīe mee: de qbus dulce esset mihi semp loq: semp cogitare: semp tibi gras agere: vt possim te semp p oībus bonis tuis laudare et amare te toto coꝛde meo/et tota aīa mea et tota mēte mea: et tota foꝛtitudine mea: simul ex oībus medullis/et intimis coꝛdis mei: et oīum compagū meaꝝ: beata dulcedo dñe deꝰ meus oīum q delectātur inte. sed impfectū meum viderunt oculi tui: oculi inꝯ tui multo lucidioꝛes sunt sole: circunspiciētes oēs vias hominū et profundū abyssi: et in oī loco contēplantur semp bonos et malos. quū enī cunctis presi

deas singula īplens/totus semp vbiqz pꝛesens: cunctoꝛūqz curā agens q̄ creasti quia nihil odisti eoꝝ que fecisti: sic gressus meos semitasqz consideras/et die noctuqz sup custodiā meā vigilas: oīes semitas meas diligēter: specula toꝛ ppetuꝰ: veluti si totiꝰ creature tue celi et terre oblitus/tm̄ me soluz considereres: et nihil sit tibi cure ꝺ alijs. neqz enī tibi cꝛescit lux incōmutabilis visionis tue si tantū vnū aspicias: neqz minuitur/si innumera videas et diuersa: qꝛ sicut vnū totū simul pfecte. considerās/sic singula q̄libet/licet diuersa pfecte simꝫ/totaqz totꝰ ꝓspicit visus tuus. sed sicut sic oīa vnū: et sicut vnū sic singula: totus simul sine diuisiōe/vel cōmutatione vel diminutione ꝓsideras. itaqz totꝰ in toto tempoꝛe sine tēpoꝛe/totū me simul sempqz cōsideras ac si ni

hil aluid considerare habeas: sic igitur sup custodiã meã stas. sicut si omniuz oblitus sis/et mihi soli intẽdere velis. semp ꝺppe te p̃sentez exhibes: semp te paratũ offers/si me paratuz inuenis. quocũqz iero tu me dñe nõ deseris/nisi prior ego te deserã: vbicũqz fuero non recedis: qm̃ vbiqz es/et quocũqz iero ũeniã te ꝓquẽ possiz eẽ ne peã sine te: quũ sine te essẽ nõ possiz/fateor quidẽ: qz quicꝺ facio/et quecũqz facio ante te facio: et illud quicꝺ est quod facio/meliꝰ tu vides q̃ ego qui facio. quicꝺ em̃ semp operor/tu parit semp presens assistis: vt pote ꝓpetuꝰ inspector oium cogitationũ/intentionũ/õlectationũ/ et oium. opationũ mearũ. dñe ante te est semper om̃e desideriuz meũ: ante te tota cogitatio mea. tu dñe vides vnde veniat spiritus: vbi sit: et quo vadat/

quia tu es oium spirituũ põderator: et vtrũ radix sit dulcis/an amara/de qua foris pulcra folia emittũtur. tu iudex interiꝰ melius ipe nosti: et etiã medullas radicũ subtiliꝰ pscrutaris: et nõ solũ intentionẽ sed radicis eius medullã intimã disertissima tue lucis veritate. colligis/numeras/cõtueris et consignas: vt reddas vnicuiqz: nõ solum modo secũdũ opa/vel intentionẽ/sed etiã secundũ ipsam interiorẽ abscõditã medullã radicis: de qua ꝓcedit intẽtio opantis. ad quod tendo quũ/opor: quicꝺ cogito/et in quocũqz delector/tu vides: aures tue audiũt: oculi tui vident et cõsiderãt: signas/attendis/notas/t scribis in libro tuo/siue bonũ fuerit siue malũ: vt reddas postea ꝓ bono premia/et pro malo supplicia: quãdo aperientur libri iudicabũtur secundũ hec

Universidad de Deusto
Biblioteca

q̄ fuerūt scripta in libris tuis. hoc ē forte quod iā dixisti nobis: cōsiderabo nouissima eor̄: et quod de te dñe dicitur: vniuersor̄ finē ipe cōsiderat: quoniaz tu quidē in oīb⁹ que agim⁹ finē intētionis magis q̄ actū opationis attendis. cūqz hec diligēter considero dñe deus meus/terribilis et fortis/timore pariter/et ingēti ruboze cōfundor: qm̄ nobis magna est indita necessitaz iuste recteqz viuendi/qui cuncta facimus ante oculos iudicis cuncta cernentis.

Quod homo p se nihil potest sine diuina gratia. Ca. xv.

Hortissime magnipotēs deus/spirituz vniuerse carnis/cui⁹ oculi sunt sup oēs vias filiorū adā: a die natiuitatis eor̄ vsqz in diē exitus eorū: vt reddas vnicuiqz secudū opa eor̄ bona

vel mala: ostende mihi vt cōfitear tibi pauptatē meā: quoniā dixi q̄ diues essem/et nullius egerez/et nesciebā quoniā paup erā cecus/nudus/mis̄/et miserabilis/credebaz em̄ me fore aliquid quū nihil essem. dixi sapiens efficiar: et stult⁹ factus suz. cogitabā. me esse prudentē/et decept⁹ suz. et video nūc quia donū tuū est: sine quo nihil possum⁹ facere: q̄ nisi tu dñe custodieris ciuitatez frustra vigilat q̄ custodit eā. sicdocuisti me vt cognoscerē me: quia dereliquisti me et pbasti me: nō ppter te q̄ cognoscerez me/sed propt̄ me vt cognoscerez me. naz vt dixi dñe credebā me aliquid fore ex me: existimabā me sufficere per me/nec percipiebā quoniā tu regebas me: donec aliquātulū te elōgasti a me: et cecidi statiz in me: et vidi et cognoui quoniā tu regebas me: et q̄ cecidi fuit

ex me/et q surrexi fuit ex te: aperuisti mihi oculos lux et excitasti/et illuminasti me: et vidi quonia temptatio est homis vita sup terrā: et q gloriari nō valeat ante te oīs caro: nec iustificatur oīs viuēs: quonia si quid boni est parui vel magni/donū tuū est: t nostrū nō nisi malū est. vnde igitur gloriabitur oīs caro: nūqd de malo: hec non est gloria sed miseria/sed nūqd gloriabitur de bono: nunqd ō alieno: tuū dñe est bonū: tua est gloria/q eī de bono tuo gloriā sibi q̄rit et nō tibi querit: hic fur est et latro/et similis est diabolo q voluit furari gloriā tuā. qui enī laudari vult de tuo dono/et nō q̄rit in illo gloriā tuā/sed suā: hic licet propter donū tuū laudetur ab hominibus/ate tamē vitupatur q de dono tuo nō tuā/sed suā gloriam q̄ siuit. q aūt ab hominibus laudatur vitupante te/nō defēdetur ab hominib⁹ iudicāte te: nec liberabitur cōdemnāte te. at tu dñe formator me⁹ ex vtero matris mee: nō me sinas cadere in illam exprobationez vt exprobretur mihi furari voluisse gloriā tuā. tibi enī sit gloria cui est oīe bonū: nobis autē cōfusio faciei et miseria/quoz est oē malū/nisi tu volueris miseri. misereris/quippe dñe/miseris oīuz: t nihil odisti eoz ū que fecisti: et das nobis de bonis tuis: et ditas nos dñe deus inopes optimis donis tuis. qñ diligis pauperes et diuites facis eos diuitijs tuis. ecce nūc dñe paupes nos filij tui sumus: et pusillus grex tuus aperi nobis ianuas tuas: et edēt paupes et satiabūtur: et laudabūt te q requirūt. te scio etiā dñe et confiteor docente te: qñ illi soli qui cognoscūt se paupes/et cōfitētur tibi

Universidad de Deusto
Biblioteca

pauptatez suã: ditabũtur ate: qm̃ qui se diuites existimãt quũ sint paupes/a tuis diuitijs ũeniẽtur/excluſi. ego igi tur cõfiteor tibi dñe deus me⁹ paupta tẽ meã: et sit tibi tua gloria tota: qm̃ tu um ẽ oẽ bonũ p̃ me gestuz/dñe cõfiteor vt docuisti me: nihil aliud sum q̃ vni uersa vanitas et vmbra mortis/t abyſ sus quedam tenebrosa: et terra inanis et vacua: q̃ sine tua benedictiõe nil ger minat: fructũ quoqz nõ facit nisi con fusionẽ/peccatũ/et mortẽ/si quid boni vnq̃ habui ate recepi: quicqd boni ha beo tuũ est vel ate habeo. si quãdo steti p̃ te steti: sed qm̃ cecidi per me cecidi: et sem p̃ in luto iacuissem nisi tu me erexiſ ses: semp̃ cec⁹ fuissem nisi tu me illumi nasses. quãdo cecidi nũq̃ surrexissem nisi tu mihi manuz porrexisses. postq̃ me etiã erexisti semp̃ cecidissem nisi tu

me sustinuisses. sepius perissez nisi me gubernases. Sic semp̃ dñe sic semp̃ gra tia tua/et misericordia tua p̃uenit me: liberans me ab oñibus malis: saluãs apreteritis: suscitans apresentibus: et muniens a futuris: precidens etiã an te me laqueos peccatorum: tollens oc casiones et causas: quia nisi tu hoc mi hi fecisses/ego omnia peccata mundi fecissem: quoniam scio dñe q̃ nullum peccatum est quod vnq̃ fecerit homo/ quod non possit facere alter homo: si creator desit aquo factus est homo. sed q̃ non facerem tu fecisti: q̃ abstinerez tu iussisti: et q̃ tibi crederem/gratiam tu infudisti. tu namqz domine rege bas me tibi: seruabas me tibi: et mihi vt adulterium/et omne aliud pecca tum non committerem gratiam et lu men donasti.

Diui Augustini

De diabolo ⁊ multiplicib⁹ temptationibus eius. Ca. xvj.

TEmptator defuit: et vt de esset tu fecisti: locus et tēpus defuit/et vt hec deessent tu fecisti: affuit tēptator: nō defuit locus: nō defuit tēpus/sed vt non ꝑsentirē/tu me tenuisti. venit tēptator tenebrosus/vt est: et vt euz despicerē tu me ꝑfortasti. venit tēptator armat⁹/et fortis: et vt me non vīceret tu eū refrenasti/et me roborasti. venit tēptator trāfiguratus in angelū lucis: et vt me nō deciperet tu eū increpasti: et vt eū cognoscerē tu me illuminasti: ipe enī est draco/ille magnus et rufus: ser pēs antiquus: vocatus diabolus et sathanas: habēs capita septez et cornua decē: quē creasti ad illudendū huic mari magno: ⁊ spacioso in quo reptāt aiā

lia/quoꝝ nō est numer⁹: et aīalia pusilla/et magna/idest diuersa demoniorū genera: q nihil aliud die/noctuqz operātur nisi q circūeunt querentes quē deuorēt: nisi tu eripias. ipe enī est antiquus ille draco: q ort⁹ est in padiso voluptatis: q cauda sua trahit tertiam ꝑtē stellaꝝ celi/et eas mittit in terraz: q veneno suo corrūpit aquas terre/vt bibentes homines moriātur: et q sternit sibi aurū q̄si lutū: et habet fiduciam q̄ influat iordanis in os suū: q factus est vt nullū timeat. et quis defendet a morsibus eius: quis eruet ab ore eius: nisi tu dñe qui confregisti capita draconis magni. adiuua nos: ꝓtende dñe super nos alas tuas/vt fugiamus sub eis/a facie draconis huius q nos ꝑsequitur: et scuto tuo libera nos/acornibus eiꝰ. hoc enī est cōtinuū studiū eius/hoc vni

Universidad de Deusto
Biblioteca

cum desideriũ suuz/vt aĩas quas creas
ti deuoret. et ideo deus meus ad te cla=
mamus: libera nos ab aduersario nr̃o
quotidiano: q̃ siue dormiamus/siue vi
gilemꝰ/siue comedamus siue bibamꝰ/
siue quodcunqz opus opemur: oĩbus
modis instat die ac nocte/fraudibus/ꝛ
artibus: nũc palã/nunc occulte sagit=
tas venenatas ꝯtra nos dirigẽs: vt in
terficiat aĩas nr̃as. et tamen dñe pessi=
ma insania nr̃a/qꝛ quũ continue videa
mꝰ contra nos draconẽ ore apto para
tum ad deuorandũ/nihilominus/dor=
mimꝰ et lasciuimus in pigritijs nr̃is/
tanq̃ securi ante eũ: q̃ nihil aliud desi=
derat q̃ vt nos ꝑdat. inimicus vt occi=
dat semꝑ vigilat sine somno: et nos vt
custodiamꝰ nos nolumus euigilare a
somno. ecce tetẽdit ante pedes nr̃os la
queos infinitos: et oẽs vias nr̃as vari

is repleuit decipulis adcapiẽdas aĩas
nr̃as. et quis effugiet? laqueos posuit
indiuitijs: laq̃os posuit in pauꝑtate:
laq̃os tetẽdit in cibo/in potu in volup
tate/in somno et in vigilia: laq̃os po=
suit in v̄bo/et in ope/et in oĩ vita nr̃a.
sed tu dñe libera nos de laq̃o venantiũ
et a verbo aspo vt cõfiteamur tibi dicẽ
tes/benedictus dñs q̃ non dedit nos in
captionez dentibus eoꝝ. aĩa nr̃a sicut
passer erepta est de laq̃o venantium la
q̃us contritus est et nos liberati sumꝰ.

¶ Quod deus est lux iusto=rum. Ca. xvij.

ET tu q̃dem dñe lux mea illumina
oculos meos/vt videã lumẽ: ꝛ am
bulẽ in lumine tuo/et non impĩgar in
laq̃os eius. quis enĩ euadet laq̃os istos
multos/nisi videat eos? et quis videbit

Universidad de Deusto Biblioteca

eos nisi quē illuminaueris lumīe tuo:
ip̄e enī pat̄ tenebraꝝ laq̄os suos abscō
dit in tenebris suis: vt capiātur in eis
oēs q̄ sunt in tenebris suis: q̄ sunt filij
tenebraꝝ haꝝ/non vidētes lumē tuuz:
in quo q̄ ambulat non timebit: q̄ enim
ambulat in die nō offendit: q̄ autez in
nocte ambulat/offendit: qꝛ lux non est
in eo. tu lux dn̄e tu lux filioꝝ lucis: tu di
es q̄ nescis occasuz in q̄ ambulant filij
tui sine offensione: et sine qua omnes q̄
ambulāt in tenebris sunt: qꝛ te lucē mū
di non habēt. ecce quotidie cernimus:
qꝛ quo magis ate vero lumīe quis elon
gatur/eo magis peccatoꝝ inuoluitur
tenebris: et quo magis ē in tenebris: eo
minus videt laq̄os ī via sua et ideo mi
nus cognoscit: et id circo sepius capi-
tur/et cadit in eis: et quod est horribili
us/etiā se cecidisse ignorat. q̄ v̄o suum

casum ignorat/eo minus curat surge-
re: quanto se existimat adhuc stare. tu
v̄o lux mētis dn̄e deus meus nunc illu-
mina oculos meos/vt videā et cognos
cā: ne corruā in conspectu aduersario-
rū tuoꝝ. et enī in ext̄minium nr̄m labo
rat inimicus nr̄: quē petimꝰ vt facias
liq̄fieri a facie nr̄a sicut cera liquescit
a facie ignis. qm̄ dn̄e ipse est latro/pri-
mus est et vltimus/q̄ consiliuz fecit vt
raperet gloriā tuā: qm̄ inflatꝰ et elatꝰ
crepuit et cecidit in faciē suā: et deiecis
ti eū de mōte sancto tuo: et de medio la
pidū ignitoꝝ: in quorū medio ambula
uit. et nūc vita mea dn̄e deus meus/ex
quo cecidit nō cessat ꝑseq̄ filios tuos.
et in odiū tuuz/o rex magne cupit ꝑde
re hanc creaturā tuam quā creauit oī
potēs bonitas tua/ad imaginē tuā/vt
possideat gloriā tuam/quā ip̄e ꝑdidit

p superbiã suã. sed eõtere eũ fortis nos
ter añ nos agnos tuos deuoret: et il=
lumina nos vt videam⁹ laqos quos ip
se parauit: et euadamus ad te/o letitia
israel/et hec oia tu dñe melius nosti: q̃
nosti ꝓtentionẽ eius/et ceruicẽ eius du
rissimã. nec hoc dico vt ostendã tibi: q̃
omnia vides/et nulla te latet cogitatio:
sed ante pedes tue maiestatis de inimi
co meo q̃rimonia3 facio: iudex esne vt
et ipm dãnes/et nos filios tuos saues/
quorũ fortitudo tu es vsutus est enim
dñe iste hostis/et tortuosus: nec facile
deprehendi possunt circuit⁹ vie eius: nec
cognosci species vult⁹ eius nisi tu illu=
mines. Nã nunc hic nũc illic: nunc ag
nũ nunc lupũ/nunc tenebras: nũc lucẽ
se ostẽdit: et singulis qbus libet q̃libeti
bus locis et tẽporibus secundũ varias
rerũ mutationes/varias exhibet tẽp=

tationes. nã vt tristes decipiat trista=
tur et ipe vt gaudẽtes illudat/fingit se
et ipe gaudere: vt spiritales ofraudet/
in angelũ lucis se trãsfigurat: vt fortes
cõprimat apparet agn⁹: vt mites duo
ret apparet lup⁹. hec qdem oia secũdũ
similitudinẽ variarũ tẽptationũ effici
habet: sicut alios atimore nocturno/a
lios asagitta volãte in die/alios anego
cio pambulãte in tenebris/alios vero
ab incursu/alios a demonio meridia=
no. et adhec quis idone⁹ vt cognoscat:
et astucias ei⁹ quis cognouit: quis re=
uelabit speciẽ indumẽti eius? et gy⁹um
dentiũ eius quis agnoscet: en abscon=
dit sagittas suas in pharetra: et laqos
suos abscõdit subspecie lucis: et hoc dif
ficilius perpenditur/nisi ate dñe spes
nra lumẽ assumamus/vt videam⁹ oia
nã non solũ in carnis operibus q̃ de fa

cili cognoscũtur/nec tãtum in ipsis vitijs/sed in ipis spiritalibus exercitijs laqos abscondit subtiles: et sub virtutũ colore ipa vitia induit/et trãsmutat se in angelũ lucis. hec et multa alia nititur cõtra nos ipe filius belial/ipe satã/dñe deus nr̃: et nunc vt leo/nunc vt draco/manifeste et occulte intus et extra/die ac nocte insidiatur vt rapiat animas nr̃as. et tu eripe nos dñe q̃ saluas sperãtes in te: vt ipe de nobis doleat/et tu lauderis in nobis dñe deus noster.

ITerum de beneficijs dei. Ca. xviij.

BOna aũt filius ancille tue q̃ me cõmẽdauit manui tue: iam his meis paupculis cõfessionibus confitear tibi liberatori meo toto corde meo: et recolã ad mentẽ meam oia bona q̃ fecisti

mihi adiuuẽtute mea/in oĩ vita mea/ scio nãqz q̃ ingratitudo multũ tibi displiceat: q̃ est radix totius mali spiritalis/et vent⁹ quidã desiccãs et vrens oẽ bonũ/obstruens fontez diuine misericordie tue sup hominẽ: q̃ et mala mortua iã oriuntur/et viua iã opera moriuntur et vltra nõ adipiscuntur. et ego dñe gr̃as tibi agã/ne sim ingratus tibi liberator meus: qm̃ liberasti me. quotiens me iã absorbuerat ille draco: et tu dñe ab ore ei⁹ extraxisti me? quotiens ego peccaui/et ipe parat⁹ fuit deglutire me: sed tu dñe dñe deus meus defendisti me/cõtra te/iniq̃ agebã/quũ tua mãdata frangebã: stabat ipe paratus vt me raperet ad infernũ: sed tu phibebas. ego te offendebã/et tu ẽ defendebas. ego te nõ timebã/et tu me custodiebas ate recedebã/et inimico meo me exhi-

bebaz: tu ipm ne me acciperet deterrebas/ hec mihi tu dñe deus meꝰ beneficia cõferebas: et ego miser nõ cognoscebã/ sic enĩ me multotiens a faucibus diaboli liberasti: ỗ ore leonis eripuisti: et ab inferno licet nescientẽ me multis vicibus reduxisti/ descendi enĩ vsqz ad portas iferni: et ne illuc intrarẽ tu me tenuisti appropiquabã vsqz ad portas mortis: et ne me ipe caperent tu fecisti de morte etiã corporis sepius eripuisti me saluator meus: quũ graues morbi tenerẽt me quũ fui in piculis multis/ p mare p terras ab igne et gladio/ ꝛ ab oĩ piculo liberans/ semp mihi astans ꝛ misericordiẽ saluans. sciebas tu qdem dñe: qz si tunc moꝛs me occupasset: infernus aiam meã suscepisset: et perpetuo dãnatꝰ fuissem: sed tua misericordia et tua gra ꝓuenit me: eripiens me

de morte corporis/ et de morte aĩe dñe deus meus. hec et multa alia mihi tua beneficia exhibuisti: et ego erã cecus ꝛ nõ cognoui donec illuminasti me/ nũc igitur lux aĩe mee dñe deus meus/ vita mea/ per quã viuo/ lumẽ oculoꝝ meoꝝ p quod video: en illuminasti me et cognosco te: qz viuo p te: et gras ago tibi licet viles/ et exiles: et impares beneficiis tuis: qles habet mea fragilitas offero. qm̃ tu es solus deus meus/ creator meus benignꝰ: q amas nras aias et nihil odisti eoꝝ q̃ fecisti. en ego primus inter peccatores quos saluasti: vt exemplũ aliis tribuã benignissime pietatis tue. cõfitear tibi beneficia tua magna: quoniaz eripuisti me de inferno inferiori semel et secũdo/ et tertio/ et centies et millies: et ego semp ad infernum tẽdebam/ et tu me semp reducebas: et

Universidad de Deusto Biblioteca

iuste millies dānasses me si voluisses:
noluisti/quia amas aīas/et dissimulas
peccata hominū ꝓpt̄ penitētiam/dñe
deus meꝰ multe miſicordie in oībus vi
is tuis. nūc ergo video hec dñe deꝰ me=
us/et cognosco ꝑ lumen tuū: et deficit
aīa mea in misericordia tua magna q̄
est sup̄ me quoniā eripuisti aīam meaꝫ
ex inferno inferiori: et me ad vitam re
duxisti. totꝰ enī erā in morte: totuꝫ me
resuscitasti. tuū igitur sit totū id quod
viuo: et totꝰ totū me tibi offero. totus
spiritꝰ/totū cor: totū corpus: tota vita
mea viuat tibi/vita mea dulcis: quoni
am totū me liberasti/vt totū me possi=
deres: totū me refecisti vt totuꝫ me re=
haberes. diligā te igitur dñe v̄tus mea:
diligā te ineffabilis exultatio mea: et vi
uat iā nō mihi/sed tibi tota vita mea:
q̄ perierat miseria mea/resuscitata est

in misericordia tua: q̄ es deus miseri=
cors et miserator: ⁊ multe misericordie
in milia/his q̄ diligunt nomē tuum. id
circo dñe deus meꝰ sanctificator meus
iussisti mihi lege tua: vt diligaꝫ te toto
corde meo/tota anima mea tota mēte
mea/tota fortitudine mea: et totis vi=
ribus meis/et etiā ex intimis medullis
cordis mei: oībus horis et momentis
q̄bus fruor bonis misericordie tue: quo
niā semp̄ perirē/nisi qꝛ semp̄ regis me:
semp̄ morerer nisi qꝛ semper me viuifi
cas: et oī momēto me tibi obligas/duꝫ
oī momēto mihi tua magna benificia
prestas. sicut ergo nulla est hora vel pū
ctus in oī vita mea/quo tuo benificio/
nō vtar: sic nullū debet esse momentū/
quo te nō habeam ante oculos in mea
memoria: et te nō diligā ex oī fortitudi
ne mea. sed nec hoc valeo nisi tu dede=

Universidad de Deusto Biblioteca

ris mihi: cuius est oē donū bonū/et oē
datū obtimū descendens a patre lumi=
num: apud quem nō est transmutatio
nec vicissitudinis obūbratio. non eniz
est volentis neqz currētis/sed tui mise
rētis/vt diligam⁹ te. tuum est dñe hoc
donum/cuius ē oē bonū. iube te diligi:
da quod iubes/et iube quod vis.

¶ De feruore dilectionis vel charitatis. Ca.xx.

AMo te deus me⁹/magisqz semꝑ
amare cupio: quia tu es reuera oī
melle dulcior: oī lacte nutribilior: et oī
luce clarior/id circo suꝑ oē aurū/et ar=
gentū et lapidē p̄ciosum es mihi chari
or: displicebat enī mihi quicq̄d agebaz
in seculo pre dulcedine tua/et d̄core do
mus tue quā dilexi. O ignis q̄ semꝑ ar
des et nūq̄ extingueris o amor q̄ semꝑ

ferues et nūq̄ tepescis/accende me. ac
cendar inq̄ tot⁹ ate/vt totus diligam
te. minus enī te amat q̄ tecū aliquid a=
mat quod non ꝓpt̄ te amat. diligaz te
dñe/qm̄ tu prior dilexisti me/ꝛ vnde mi
hi verbum vt explicē signa dilectionis
tue/maxime ergo me propt̄ innumera
benificia tua/q̄bus a p̄ricipio educasti
me post beneficiū nēpe creationis quā
do in p̄ricipio de nihilo ad imaginē tu=
am creasti me honorificās et exaltans
me int̄ eas creaturas quas fecisti: et no
bilitās lumine vultus tui quo signasti
suꝑliminare cordis mei/quo ab insen=
sibilibus parit̄ et sensibilibus brutis dis
creuisti me/et paulominus ab angelis
minuisti. paꝝ et hoc fuit ante conspec=
tū diuinitatis tue: quoniā quotidiāis:
et singularibus maximisqz donarijs
tuoꝝ beneficioruz me sine int̄missione

nutriuisti: et quasi filiũ tuũ paruulum tenellũ vberibus tue cõsolationis lactasti/et cõfortasti me. vt enĩ tibi totus seruirem/oĩa quecunqz fecisti in meuz seruitium tradidisti.

¶ Quod deus subiecit omnia seruituti hominum. Ca. xx.

OMnia sub pedibus hominis subiecisti: vt solus homo totus tibi subijceretur et vt tuus totꝰ homo esset sup oĩa opa tua dominatus est homo. exteriora nẽpe ꝓ corpore cũcta creasti: ipsum vero corpꝰ pro aĩa aĩam vero ꝓ te vt tibi soli vacaret: et te solum amaret/possidens te adsolatiũ: inferiora vero ad seruitiuz quicq̃d enĩ celi ambitu cõtinetur inferius ab aĩa humana est: q̃ facta ẽ vt summũ bonũ superius possideret/cuius possesione bt̃a fieret: cui

si adheserit cunctoꝝ mutabiliũ inferiorum necessitudines supgrediens illius summe maiestatis cuius emulatur speciem/et̃ne ĩmortalitatis faciẽ cuz serenitate videbit. tunc v̄o illis bonis optimis fruetur in domo dñi/quoꝝ comparatione cuncta q̃ hic cernimꝰ velut nihil cõputantur. illa sunt q̃ oculus nõ vidit/nec auris audiuit nec in cor hominis ascẽderunt q̃ p̃parauit deus diligẽtibus se/et hec q̃dez dñe daturꝰ es aĩe/his etiã quotidie letificas aĩas seruoꝝ tuoꝝ/q̃ amas aĩas: quid miror hec dñe deu meꝰ: imaginẽ q̃ppe tuã honorificas: et similitudinẽ tuã ad quã create sunt: nam et corpore nr̃o licet adhuc corruptibili et ignobili/vt videret dedisti celi claritatẽ ꝑ manũ ministroruz tuoꝝ indefessorum solis ⁊ lune: q̃ p̃cepto tuo iugit̃ die ac nocte d̃seruiũt filijs

Universidad de Deusto
Biblioteca

tuis: vt spiraret/largit⁹ es aeris puri-
tatē: vt audiret sonoꝝ varietates: vt o
doraret odoꝝ suauitates: vt gustaret
sapoꝝ q̄litates: vt cōtrectaret d̄disti cor
pulētiū oīum grossitates. adiuuamēta
suis necessitatibus dedisti iumēta/vo-
lucres quoqz celi/et pisces maris/ꝛ fru
ct⁹ t̄re ad reficiendū īpendisti. medici-
nas de t̄ra ꝓpt̄ singulas q̄sqz suas cor
ruptelas creasti: singula solatia. singu
lis malis obuiantia preparasti: quoni
am es misericors/et mis̄ator: et nouisti
figmentuz nr̄uz/figulus noster: et nos
oēs quasi lutum in manu tua.

¶ Quod ex consideratiōe bo-
noruz temporalium colligitur magni-
tudo celestis consilij. Ca. xxj.

EN aperiatur mihi misericordia
tua magna lumine tuo illustra q̄

so magis adhuc vt mihi magis aperia
tur. Naz ex his minimis tua magna/
et ex his visibilibus tua inuisibilia cō-
prehendimus dn̄e deus sancte/et bone
creator nr̄. si eniz mi dn̄e ꝓ hoc corpore
ignobili et corruptibili tā magna et in
numera benificia p̄stas a celo et aere/
a terra et mari/aluce et tenebris/aca-
lore et vmbra/rore et imbre vētis et plu
uijs: volucribus et piscibus: bestijs et
arboribus: et multiplicitate herbaꝝ et
germinū t̄re: et cunctaꝝ creaturarum
tuaꝝ ministerio nobis successiue ꝑ sua
tēpora ministrantiū/vt alleues fastidi
um nr̄um: q̄lia q̄so/et q̄ꝫ magna est īnu
merabilia erunt illa bona q̄ preparasti
diligētibus te/in illa celesti patria vbi
te videbim⁹ facie ad faciē si tanta facis
nobis in carcere quid ages in palacio?
magna ꝛ innumerabilia sunt opa tua

dñe rex celoꝝ. quũ enĩ sint hec oĩa valde bona/et delectabilia: q̃ bonis pariꝫ et malis cõmunia tradidisti: qualia futura sunt illa q̃ solis bonis recõdisti: si tã ĩnumera et varia dona tua/q̃ nunc amicis pariꝫ tribuis et inimicis: quaꝫ magna et ĩnumerabilia/q̃ dulcia et delectabilia q̃ solis tuis es largiturus amicis. si tãta solatia in hac die lachrymarũ/quãta cõferes in die nuptiarũ? si tãta delectabilia cõtinet carcer: quãta queso cõtinet patria? oculus nõ vidit/deus absq̃ te q̃ preparasti diligentibus te. secundũ enĩ magnã multitudinẽ magnificẽtie tue/est etiã multitudo magna dulcedinis tue/quã abscondisti timẽtibus te: magnꝰ/enĩ tu es dñe deus meꝰ et ĩmensus: nec ẽ finis magnitudinis tue: nec est numerus sapientie: nec ẽ mẽsura benignitatis tue/nec

ẽ finis/nec numerus nec mẽsura retributionis tue: sed sicut magnus es tu/ita magna sunt donaria tua: quoniaꝫ tu ipse premium et donum omniuꝫ legitimoruꝫ tuoruꝫ pugnatoruꝫ.

¶Quod diuina dulcedo omnem presentem mundi amaritudinẽ tollit. Ca.xxij.

HEc sunt beneficia magna tua dñe deus sanctificatoꝛ sanctoꝝ tuoꝝ/q̃bus repleturus es inopiã esurientiũ filioꝝ tuoruꝫ: quoniã tu es spes desperatoꝝ/et cõsolatio desolatoꝝ: tu coꝛona spei q̃ oꝛnata ẽ gloria preparata vicẽtibus. tu famelicoꝝ satietas ẽterna dãda esuriẽtibus/tu cõsolatio sempiterna: q̃ solis illis te tribuis q̃ cõsolationem huius mũdi p̃tua ꝓpetua consolatiõe cõtẽnunt nã q̃ hic consolãtur indigni

Universidad de Deusto
Biblioteca

tua cõsolatione habẽtur sed q̃ hic cruciantur ate cõsolãtur: et q̃ participãt passionibus/participãt et cõsolationibus/nemo enĩz potest in vtroqz seculo cõsolari: nec potest q̃s hic et in futuro gaudere: sed vnũ necesse est vt ꝑdat qui alterũ voluerit possidere/hec vbi cõsidero dñe cõsolator meꝰ in hac vita renuit cõsolari aĩa mea vt digna habeatur tuis cõsolationibus eẽnis: qr iustũ est vt amittat te q̃cunqz in aliquo alio magis ꝓsolari eligit q̃ in te. et obsecro summa veritas te ꝑte/nõ ꝑmittas me in aliqua cõsolatione vanã cõsolari q̃ in te: sed peto vt oĩa mihi amarescãt: vt tu solus dulcis appareas aĩe mee q̃ es dulcedo inestimabilis/ꝑ quã cuncta amara dulcorãtur. tua enĩ dulcedo stephano lapides torrẽtis dulcorauit: tua dulcedo craticulã beato laurentio dul

cẽ fecit: ꝑ tua dulcedine ibant apostoli gaudẽtes a cõspectu cõsilij: quoniam digni habiti sunt ꝑ nomine tuo cõtumeliã pati. ibat andreas securꝰ ad crucẽ/et gaudẽs/quoniã ad tuã dulcedinẽ ꝑperabat/hec enĩ tua dulcedo ipos apostolorꝫ prĩcipes sic repleuit/vt ꝑ ipa crucis patibulũ vnꝰ eligeret: alĩ quoqz caput feriẽti gladio supponere non timeret. ꝑ hac emẽda bartholomeus ꝑpriã pellẽ dedit/ꝑ hac quoqz gustanda veneni poculũ intrepidus ioannes potauit. hanc vero vt gustauit petrus/ oĩum inferiorꝫ oblitus clamauit quasi ebrius dicẽs: dñe bonũ est nos hic esse: faciamus hic tria tabernacula: hic moremur/te cõtẽplemur qr nullo alio indigemus: sufficit nobis dñe videre te: sufficit inqt tãta dulcedine satiari vnã enĩ stillam dulcedinis/ille gustauit/et

omnē aliā fastidiuit dulcedinem. quid putas dixisses si magnā illā multitudinē dulcedinis diuinitatis tue gustasset/ quā abscōdisti timētibus te? hanc tuā dulcedinē ineffabilē/et illa gustauerat virgo/de qua legim⁹ q̄ letissima et gloriant ibat ad carcerē/q̄si ad epulas inuitata. hāc vt reor et ipe gustauerat q̄ dicebat: q̄ magna multitudo/dulcedinis tue dñe quā abscōdisti timētib⁹ te: q̄q̄ monebat: gustate ⁊ videte/qm̄ suauis ē dñs. hec ē enī illa beatitudo dñe deus nr̄ quā expectam⁹ daturū te nobis: p̄ qua tibi dñe cōtinue militamus: p̄ro q̄ tibi mortificamur tota die/vt in tua vita tibi viuamus.

¶ Quod tota spes nostra et desiderium cordis nostri debeat esse in deum. Ca. xxiii.

Quātur dñe expectatio israel: desiderīū ad quod suspirat cor nr̄um quotidie/festina ne tardaueris. surge ppera et veni/vt educas nos ō isto carcere ad cōfitenduz nomini tuo: vt gloriemur in lumine tuo. api aures tuas damoribus lachrymarū pupillorū tuorū: q̄ clamāt ad te: pat nr̄: da nobis hodie panē nostrū quotidianuz: in cuius fortitudine ambulemus die/ac nocte/ vsq̄z quo ꝓueniam⁹ ad montē sanctuz tuuz oreb. et ego puulus int̄ paruulos familie tue/deus pat et virt⁹ mea/quādo veniā et apparebo āte faciē tuā: vt q̄ nunc tibi cōfiteor ad tempus/ex tūc cōfitear tibi in eternuz: beat⁹ ero si fuero admissus ad videndū claritatē tuā/ quis mihi hoc tribuat vt adhoc venire ꝓmittas me? scio dñe scio et confiteor me indignū vt intrē sub tectuz tuū: sed

fac ppt honorē tuū: et ne cōfundas in te sperātē seruū tuuz. et qs intrabit in sanctuariū tuū ad ꝓsiderādas potētias tuas/nisi tu apias: quis aūt aperiet si tu clauseris: si enī destruxeris/nemo ē q edificet. et si īcluseris hominē/nemo ē q aperiat. si cōtinueris aqs oīa siccabūtur: et si emiseris eas subuertēt terrā: si oīa que fecisti ad nihilū redigas: quis ꝓtradicet tibi: porro sempiterna bonitas misericordie tue qua fecisti oīa quecūqz voluisti: tu nos fecisti/fabricator mundi/rege nos: tu nos creasti/ne sperna nos/qr opa tua sum⁹. et qdem dñe de⁹ nr̄: nos lutū et vmiculi nō valemus in tuas ecclitates intrare nisi tu induxeris/q de nihilo cūcta creasti.

¶Quod salus nostra ex deo est. Ca. xxiiij.

Ego aūt opus manuū tuarū confitebor tibi in timore tuo qr nō in arcu meo sperabo: et gladius me⁹ non saluabit me: sed dextera tua et brachiū tuū/et illuminatio vult⁹ tui: alioquin desperarē: qm̄ spes mea tu es q creasti me: qm̄ non dereliquis sperātes in te. tu qppe es dñs deus nr̄ suauis et patiens in misericordia disponēs oīa/nam si peccauerim⁹ tui sumus: si nō peccauerim⁹ tui sumus: qm̄ apud te sumus cōputati. nos enī foliū vniuersi: et vanitas est oīs homo viuēs: et ventus est vita nr̄a sup terrā. ne irascaris si cadimus pupilli tui: qm̄ tu nosti figmentū nr̄um dñe deus nr̄. nū deus inextimabilis fortitudinis contra foliū quod a vēto rapitur ostēdere vis potentiā tuam: et stipulā siccā ꝓsequeris: nū damnabis rex israel ecclne canē vnū: nū dam

nabis puliçē vnū: audiuim⁹ de miseri
cordia tuā dñe: qñ tu mortē non facis
nec letaris in pditione morientiū. ppt
hoc dñe oramus te: ne ꝓmittas domi-
nari quod nō fecisti/huic creature tue
quā fecisti. si enī doles de pditione: qd
te ꝓhibet dñe/qui oīa potes/ne semple
teris ō nra saluatione: siuis potes me
saluare: ego aūt et si vellē non possem/
magna est multitudo miseriaꝝ mearū
mecū. velle ꝺppe mihi adiacet: pficere
aūt nō inuenio. velle qō bonū ē nō pos
sum/nisi tu velis: nec quod volo possuꝫ
nisi tua potētia me confortet/et quod
possum aliquādo nolo/nisi tua volun-
tas fiat sicut in celo et in tra/et quod
volo et possum ignoro: nisi tua sapien-
tia me illustret. et si etiā sciā quandoqꝫ
volens/qñqꝫ valēs/impfecta et vacua
trāsit sapiētia mea/nisi adiuuetur ave

ra sapiētia tua. in tua aūt volūtate cū
cta sunt posita: et nō est ꝙ possit resiste-
re volūtati tue/dñe vniuersorū/prīci-
patū tenens oīs carnis: et quecūqꝫ vis
facis in celo et in tra: in mari/et in oī-
bus abyssis. in nobis igitur fiat volun
tas tua: sup ꝙbus inuocatū est nomen
tuū: ne peat hoc nobile plasma tuū qō
creasti ꝓpt honorē tuū. et quis homo
natus de muliere viuet/et non videbit
mortē? et eripiat aīam suam de manu
inferi: nisi tu solus eripias vita vitalis
omnis vite/per quem omnia viuunt?

¶ Quod voluntas humana ineficax sit ad bona opera sine diuina gratia. Ca.xxv.

ET enī iā tibi cōfessus sum laus vi
te mee dñe deus me⁹ virt⁹ salutis
mee. sperabā aliquādo in virtute mea/

Universidad de Deusto Biblioteca

q̄ tamē non erat virtꝰ. et quū sic volui
currere: vbi magis stare credebam/ibi
magis cecidi: factusqꝫ suꝫ magis retro
et nō ante: et quod credebā conseq̄/ma
gis elongatū est a me/sic ꝑ multa simi-
lia virēs meas ꝓbans/cognosco nunc
qꝛ illuminasti me: qm̄ quod magis cre
didi posse ꝑ me/minus semꝑ potui. di-
cebā enī hoc faciā/illud ꝑficiā: nec hoc
illud faciebā/aderat volūtas/non erat
facultas. aderat facultas non aderat
volūtas: qm̄ de meis viribus confide-
bā. nunc aūt confiteor tibi dn̄e deꝰ me-
us pat̄ celi ~~celi~~ et terre: qꝛ nō in fortitu
dine sua roborabitur vir: vt glorietur
ante te stulta p̄sumptio oīs carnis. nō
est/enī hominis velle qđ possit: aut pos
se qđ velit: vel scire qđ velit/et possit: sꝫ
potius a te gressus hominis dirigūtur:
illoꝝ inq̄ qui non a se/sed a te dirigi/se

confitētur. obsecramꝰ itaqꝫ ꝑ viscera
miſicordie tue: velis dn̄e saluare qđ cre
asti: qm̄ si vis potes nos saluare: et in
tua voluntate virtus est nr̄e salutis.

¶ De antiquis beneficijs dei. Ca. xxvj.

BEcordare miſicordie tue ātique:
qua nos a prīcipio in benedictiōi-
bus tue dulcedinis preuenisti. anteq̄/
enī nascerer ego filius ancille tue/dn̄e
spes mea ab vberibus/matris mee: tu
me p̄uenisti p̄parans mihi semitas q̄-
bus incederē et venirē ad gloriā domꝰ
tue: priusq̄ me formares in vtero no-
uisti me: et anteq̄ exirē de vulua q̄cq̄d
tibi placuit p̄ordinasti de me. q̄ et q̄lia
sint in libro tuo scripta de me in secre-
to cōsistorij tui: ego quidē ignoro/vn-
de et valde timeo: tu vero nosti: qm̄ qđ

ego psuccessus dieꝝ et temporꝝ hinc ad mille annos huiꝰ tēporalitatis expecto/in cōspectu eternitatis tue iā factum est:et qđ futurū est iā factū est.ego aūt stans in hac nocte tenebrosa hec ignorās/timor et tremor venerūt sup me: duz video mihi vndiqz īminere multa pricula:amultis quoqz hostibus venari:multitudineqz innumeraꝝ miseriarū in hac vita me circūdari.et nisi in tātis malis affoꝛet mihi tuū adminiculū desperarē/sed spes mihi magna subest de te mitissime prīceps deus meꝰ: et cōsideratio multitudinis miserationum tuarū/q̄ apud te sunt/subleuat mentē meā/et precedentia signa misericordie tue/q̄ me anteq̄ nascerer p̄uenerunt: et nunc specialit in me effulserunt/de futuris benignitatis tue melioꝛibus t pfectioꝛibus muneribus/q̄ amicis tuis reseruas/spē meā admonet/vt in te letetur dñe deꝰ meꝰ leticia scā et viua: qua semp letificas iuuentutem meaz.

De angelis deputatis ad custodiam hominum. Ca.xxvij.

DIlexisti enī me vnice/amoꝛ meus anteq̄ diligerē te: et ad imaginez tuā creasti me:oībus creaturis tuis p̄ posuisti me: quā dignitatē tunc quidē seruo quum noueri te/ppt̄ quē fecisti me.insup facis angelos tuos spiritus ppt̄ me:qbus mādasti vt custodiāt me in oībus vijs meis:ne forte offendā ad lapidez pedē meū. hi enī sunt custodes sup muꝝos ciuitatis tue noue hierusalē:et mōtes in circuitu eius vigilātes et custodiētes vigilias noctis sup gregez tuuz: nequādo rapiat vt leo aīas nr̄as dū nō esset q̄ eriperet:ille antiquus ser

pens aduersarius nr diabolus q quasi leo rugiēs semp circuit q̄rens quē deuoret. Hi sunt ciues beate ciuitatis supne hierusalē q̄ sursum est mat nra/in ministeriū missi ppt eos q hereditatez capiūt salutis: vt eos liberēt ab inimicis suis/et custodiāt in oībus vijs suis: cōfortent quoqz et moneāt: et orationes filioꝝ tuoꝝ offerāt in cōspectu glorie maiestatis tue. diligūt nēpe conciues suos/p quos sue ruine scissuras instaurari expectāt. ideoqz magna cura et vigilanti studio assunt nobis oībus horis et locis/succurrētes et puidētes necessitatibus nris: et sollicīti discurrētes int nos et te dne: gemitꝰ nros atqz suspiria referētes ad te: vt inpetrēt nobis facilē tue benignitatis ppitiationē et referāt ad nos desideratā tue gratie benedictionē. ambulāt enī nobiscuz in

oībus vijs nris: intrāt et exeunt nobiscū: attente cōsiderantes q̄p pie/q̄p qz honeste in medio praue nationis cōuersemur: quātoqz studio et desiderio q̄ramus regnū tuū/et iusticiā eius: quātoqz timore/et tremore seruiamꝰ/et exultemꝰ tibi in leticia cordis nri. adiuuāt laborātes: ptegunt descendentes: hortantur pugnātes: coronāt vincētes: congaudēt gaudētibus/de te inq̄ gaudētibus: cōpatiuntur patiētibusꝰ/p te inq̄ patiētibus. grādis ē eis cura d nobis. magnꝰ est affectꝰ dilectionis eoꝝ erga nos: et hoc totū ppt honorē tue inexti mabilis charitatis: qua dilexisti nos. diligūt enī quos tu diligis: custodiunt quos tu custodis: et deserūt quos tu d seris: nec diligūt opantes iniquitatez: qñ et tu odisti oēs opantes iniqtatez: et pdes oēs q̄ loquuntur mendatium.

quotiens bene agim⁹/gaudent angeli/ et tristātur demones. quotiēs a bono deuiamus/diabolū letificam⁹/et angelos tuos suo gaudio defraudam⁹: gaudiū est enī eis sup vno peccatore penitentiā agēte: sed diabolo sup vno iusto penitentiā deserēte. da igitur pacē eis semp gaudere de nobis: vt et tu semp per eos laudēris in nobis: et nos cum eis in vnū ouile tuū adducamur: vt cōfiteamur simℓ nomini sancto tuo creatoꝛ hominū/et angeloꝝ/hec ipe cōmemoꝛās coꝛā te/confiteoꝛ/laudās te: qm̄ beneficia tua magna sunt hec/quibus nos honoꝛificasti: dās nobis āgelos tuos spiritꝰ in ministeriū nr̄um/dederas enim quicqd celi ambitu cōtinetur: et quasi parua reputas hec q̄ sub celo sūt nisi adderes etiaz ea q̄ sunt sup celos. laudēt te dne de hocoēs angeli tui: con

fiteātur tibi de hoc oīa opa tua: et ipsi sancti tui tibi benedicāt. O honoꝛificētia nr̄a: nos nimis honoꝛificās et dītās/multis muneribus decoꝛast: admirabile est enī nomē tuū dne in vniuersa tra. quid est eniz homo/q magnificas eū: aut apponis erga eū coꝛ tuum? dixisti enī veritas antiq̄: delitie mee esse cū filijs hominū. nō ne homo putredo: et filius hominis vmis? nō ne vniuersa vanitas oīs homo viuēs? et dignū ducis sup huiꝰ cemodi apire oculos tuos: et adducere eū tecū in iuditium.

De pfunda predestinatione et prescientia dei. Ca. xxviij.

DOce me abyssus pfūdissima creatrix sapiētia: q̄ libraſti in pondere mōtes/et colles in statera/molem terre tribus digitis appēdisti: suspēde molē

corporalitatis huius quã gero/tribus inuisis digitis tuis ad te/vt videam et cognoscã/q̃ admirabile est nomẽ tuum in vniuersa tra. lux antiqssima/q̃ lucebas ante omnẽ lucẽ in mõtibus sanctis eternitatis antiq̃:cui nuda et apta erant oĩa anteq̃ fierent lux q̃ odio habes omnẽ maculã: vt puta mũdissima et ĩmaculatissima:q̃ tibi delitie cũ homine: q̃ cõuentio lucis ad tenebras: vbi enim sunt in homine delitie tue: vbi p̃parasti tibi in me dignũ sanctuariũ maiestatis tue:ad quod introiens habeas delitias delectationis tue: munduz enĩ cenaculũ decet te mundãs virtus: q̃ nõ nisi amũdis cordibus videri potes/multo magis nec haberi. in hoc aũt vbi est tẽplũ tã mundũ vt te suscipiat/q̃ regis mundũ: quis potest facere munduz de inmũdo conceptũ semine: non ne tu q̃

solus es mũdus: ab inmũdo enim quis mũdabitur: nã et secundũ legẽ quã dedisti patribus nr̃is in igne cõburenti montẽ & innube tegente aquã tenebro sam: quicqd tetigerit ĩmundus immũdum erit. oẽs aũt nos quasi pãnus mẽstruate de massa corrupta et ĩmuda venimẽtes: maculã ĩmunditie nr̃e/quã çelare saltẽ tibi/qui oĩa vides/nõ possumus:in frõtibus enĩ portamus: quare mũdi esse nõ possumus nisi tu mundaueris/q̃ solus es mundus. mũdas aũt de nobis filijs hominũ eos in q̃bus tibi cõplacuit habitare: quos ab inaccessibilibus p̃fundis secretis iudicioꝝ incõprehensibiliũ sapientie tue/semp iustoꝝ licet occultoꝝ sine eoꝝ meritis predestinasti ante mundũ: vocasti ỏ mundo: iustificasti ĩmundo: et magnificas eos post mundũ. nõ oĩbus aũt hoc fa-

cis: qđ admirãtur tabescentes oẽs sapientes ẽre. et ego dñe hoc cõsiderans expauesco/et obstupesco de altitudine diuitiarũ sapiẽtie et sciẽtie tue: ad quã ego nõ ptingo: et incõprehensibilia iudicia iustitie tue: qm̃ ex eodez luto alia qdez facis vasa in honorẽ/alia vero in contumeliã sempit̃nam. quos igitur tibi elegisti/de multis in tẽpluz sanctuz tuũ ipos mundas: effundẽs sup eos aquã mundã: quoz noia numerũqz tu nosti: q solus numeras multitudinem stellarũ/et oĩbus eis noia vocas: q etiã scripte sunt in libro vite: q nequaq̃ perire possunt: quibus oĩa coopantur in bonuz/etiã ipsa peccata. quum enĩ cadunt non colliduntur: qz tu supponis manuz tuã: custodiens oĩa ossa/eoruz vt vnũ ex eis non cõteratur: attamen moꝛs peccatoꝛ pessima: illoruz inquã

quos anteq̃ faceres celũ et terrã: secũdum abyssum multã iudicioꝛ tuoꝛum occultoꝛ: semp aũt iustoruz prescisti ad mortẽ ẽnaz quoꝛum dinumeratio nominuz et meritoꝛ prauoꝛ apd̃ te est q numeruz arene maris dinumerasti: et dimẽsus es pfunduz abyssi: quos de reliquisti in ĩmunditijs suis: qbus oĩa coopantur in maluz: et ipsa etiam oro vtitur in peccatũ: vt si etiã vsqz ad celos ascenderĩt: et caput eoꝛum nubes tetigerit: et inter sidera celi collocauerint nidum suum quasi sterquilinium in fine perdentur.

¶ De illis qui prius sunt iusti et postea impij efficiuntur econuerso. Ca.xxix.

Magna enĩ sunt hec iudicia tua domine deꝛ: iudex iuste et fortis qui

iudicas eqtatez/et inscrutabilia facis et ꝓfunda: q̄ quum cōsidero/cōtremiscunt oīa ossa mea: qm̄ nō securatur homo viuens sup̄ fram vt seruiam⁹ tibi pie et caste cūctis diebus vite nr̄e in timore/et exultemus tibi cū tremore: vt nō sit seruitiū sine timore: neqz gaudium sine tremore: et nō glorietur accinctus eq̄ vt distīctus/neqz glorietur ante te oīs caro/sed pauescat et cōtremiscat a facie tua: quū ignoret homo vtrū amore an odio dignus sit: sed in futurū oīa reseruātur incerta/vidim⁹ enīz multos dñe/et audiuimus apatribus nr̄is: qō vtiqz sine magno tremore nō recolo/sine multo timore non ꝓfiteor/ascendisse primitus quodā modo vsqz ad celos et ink̄ sidera nidum suū collocasse: post modum aūt cecidisse vsqz ad abyssos: et aīas eorū in malis obstupu

isse/vidimus stellas de celo cecidisse/ab impetu feriētis caude draconis: et eos q̄ iacebant in puluere t̄re/a facie subleuātis manus tue dñe mirabilit̄ ascendisse vidim⁹ viuos morientes/et mortuos/a morte resurgētes: et eos q̄ ink̄ filios dei ambulabāt/in medio lapidū ignitorū quasi lutū ad nihilū defluxisse. vidim⁹ lucē obtenebrasse/et de tenebris lucez ꝓcessisse: q̄ publicani et meritrices p̄cedunt incolas in regno celorūz: filij aūt regni eiciuntur in tenebras exteriores. quare aūt ista oīa/nisi quia ī montē illū ascenderit/inquē primus ascendit angelus: et descendit diabolus. quos aūt p̄destinasti ipos et vocasti/t sanctificasti et mūdasti: vt dignū habitaculū sint tue maiestatis cuz q̄bus et in q̄bus sunt tibi delitie sancte et munde: in q̄bus tu delectaris: et letifficas

iuuentutem eorum/habitans cum eis in memoria eorum: vt ipsi templuz sanctum tuum sint: qō magne dignitatis et cōmēdatio est humanitatis nostre.

¶Quod anima fidelis sit sanctuarium dei. Ca. xxx.

ANima enī quā creasti nō ō te/sed ꝑ verbū tuū: nō ex qualibet elemēto ꝛ materia/sed ex nihilo: q̄ quidē rationalis/intellectualis spiritalis/semꝑ viuens/semꝑ in motu: quaz signasti lumine vultꝰ tui/et cōsecrasti virtute lauacri tui: ita facta est capax maiestatis tue q̄ ate solo/et a nullo alio possit ipleri. quādo aūt te habet plenū est desideriū eius: et iā nihil aliud quod desideretur/exteriꝰ restat: dū aūt aliquid exteriꝰ desiderat: manifestū est q̄ te nō habet interiꝰ/quo habito nihil est qō

vltra desideret. quū enī sis summū/et oē bonū: nō habet quod desideret amplius/sed possidet te oē bonum/quod si nō desiderat oē bonuz/restat vt desideret aliqd qō nō est oē bonū: ergo nec summū bonuz ergo nec deū/sed potius creaturā. quū aūt creaturā desiderat/continuā famē habet: q̄ licet quod desiderat ō creaturis adipiscatur/vacua tamē remanet: q̄ nihil est qō eā impleat/nisi tu ad cuius imaginē est creata. imples aūt tu eos q̄ nihil aliud desiderāt p̄ter te/et facis eos dignos te/sanctos/beatos imaculatos/et amicos ō q̄ oīa reputāt vt stercora vt lucrifaciāt te solū. hec est enī beatitudo quā homini cōtulisti: hic ē honor quo eum inter oēs creaturas/et sup oēs honorificasti: vt sit admirabile nomem tuū in vniuersa ꝛra/ecce dñe deus meus summe

Universidad de Deusto
Biblioteca

optime/oīpotentissime: inueni locum vbi tu habitas: qz in aīa quā creasti ad imaginem et similitudinem tuā q̄ te solum q̄rit et desiderat: quia non in illa q̄ te non querit nec desiderat.

Quod neqz per sensus exteriores nec interiores inueniri potest deus. Ca. xxrij.

Ego errauī sicut ouis q̄ perierat q̄rens te exterius q̄ es interius: et multū laborauī querēs te extra me/et tu habitas in me si tamē ego desiderez te. Circuiui vicos et plateas ciuitatis huius mundi q̄rens te et nō inueni: qz male querebā foris quod erat intꝰ. mi si nūtios meos oēs sensus exteriores: vt quererēt te/et nō inueni qz male q̄rebā. video enī lux mea deꝰ q̄ illuminasti me: qz male te p̄ illos querebā: qz tu es

intus: et tamē ipī vbi intraueris nescierūt. nā oculi dicunt/si colorat⁹ non fuit/p̄ nos nō intrauit. aures dicunt: si sonitū nō fecit p̄ nos non transiuit. nasus dicit si nō oluit/p̄ me non venit. gust⁹ dicit: si nō saporauit/p̄ me nō introiuit. tact⁹ etiā addit: si corpulentus nō est/nihil me de hac re īterroges. nō ista igitur sunt in te deus meꝰ. nō enī speciem corporis/nō decus tēporis/nō candorē lucis/nō colorē/non dulciū melodiay cātus/z quecūqz dulce sonantia/nō florū et vnguentoy/vel aromatum odores/nō mella vel māna gustui dilectabilia/nō cetera ad tāgendū/vel amplexādum amabilia/nec oīa alia sensibus his subiecta q̄ro/quū deum meum q̄ro. absit vt ista credideri deū meum: q̄ etiā abrutaliū sensibus cōprehenduntur. et tamē quū deum meū quero/q̄ro

S.

nihilomin⁹ quandā lucem sup omnem lucē quā non capit oculus/quandā vocem sup omnē vocez quā nō capit auris:quendā odorē sup omnē odorē quē nō capit naris:quendā dulcorē sup omnem dulcorē quez nō capit gust⁹:quendā amplexū sup omnē amplexū quem nō capit tact⁹:ista enī lux fulget/vbi locus nō capit:ista vox sonat vbi spirit⁹ nō rapit:odor iste redolet vbi flat⁹ nō spargit:sapor iste sapit vbi nō est edacitas: amplex⁹ iste tāgitur vbi non diuellitur. hic ē deus meus/et nō estimabitur alius ad illū: hoc quero quū deū meū q̄ro:istud amo quuz deum meum amo. sero te amaui pulchritudo tā antiqua/et tā noua sero te amaui: ⁊ tu intus eras et ego foris:et ibi te q̄rebā: et in ista formosa q̄ fecisti deformis irruebā. mecū eras:et ego tecuz non erā. ea

me tenebāt longe ate q̄ esse nō poterāt nisi in te. circuibā eniz oīa q̄rens te/et ppt oīa derelinquens me/interrogaui terrā si esset deus meus:et dixit mihi q̄ nō: et oīa q̄ in ea sunt/hoc idē confessa sunt/interrogaui mare et abyssos/et reptilia q̄ in eis sunt/et responderunt nō sumus deus tuus: q̄re sup nos eū. interrogaui flabilē aerē:et inquit vniuersus aer cū oībus incolis suis: fallitur anaximenes/nō sum ego de⁹ tuus. interrogaui celū/solē/lunā/et stellas: neq̄ nos sum⁹ deus tu⁹ inquunt. ⁊ dixi oībus his q̄ circustāt fores carnis mee: dicite mihi de deo meo q̄ vos nō scitis: dicite mihi aliq̄d de illo:et clamauerūt oēs voce grādi:ipe fecit nos. interrogaui p̄ inde mundi molē:dic mihi si es deus me⁹/an nō:et respondit voce forti:nō sum inquit ego: sed p̄ ipsum sum

Universidad de Deusto Biblioteca

ego: quem q̄ris in me ipse fecit me: sup̄
me q̄re eum: q̄ regit me: q̄ fecit te. ĩter=
rogatio creaturaꝝ/ ꝓfunda est cōside=
ratio ipsaꝝ: responsio earuz attestatio
ipsaꝝ de deo: qm̄ oĩa clamāt/ deus nos
fecit: qm̄ vt ait apostolus: inuisibilia
dei ꝑ ea q̄ facta sunt acreatura mundi
intellecta conspiciuntur. et redij ame
et intraui in me: et aio ad me. tu quis
es? et respōdi mihi: homo rationalis
et mortalis. et incepi discutere/ q̄d hoc
esset: et dixi: vnde hoc tale aĩal dñe deus
meus? vnde nisi abs te: tu fecisti me: et
non ego ip̄e me. quis tu? tu ꝑquem vi=
uo ego: tu ꝑquē viuunt oĩa. quis tu? tu
dñe deus meus ver⁹ et solus oĩpotens/
et et̄nus/ et incōprehensibilis et ĩmen
sus: q̄ semꝑ viuis et nihil moritur in te:
inmortalis enĩ es habitās eternitatez/
mirabilis oculis angeloꝝ: inenarrabi

lis/ inꝑscrutabilis et ĩnominabilis: de
us viuus et verus: terribilis et fortis:
nesciens prĩcipiũ neqz finē: prĩcipium
oĩuz atqz finis: q̄ es ante primordia se=
culoꝝ/ et ante oēs seculoꝝ origines. tu
es deus me⁹/ et dñs oĩum bonoꝝ q̄ cre=
asti: et apud te oĩum stabiliuz stāt cau=
se: et oĩum mutabiliũ apud te ĩmutabi
les stāt et manent origines: et oĩum ra
tionalium et irrationaliũ atqz tēpora
liũ sempit̄ne viuunt rationes. dic mi=
hi supplici seruo tuo deus me⁹/ dic mi=
sericors misero tuo: dic q̄so per misera
tiones tuas: vnde hoc tale aĩal nisi ate
deus? an quisq̄ se se faciendi erit arti=
fex? an aliunde q̄ ate trahitur esse et
viuere? nō ne tu es summũ esse/ aquo ē
oē esse? quidq̄d eniz est ate est/ qꝛ sine te
nihil est. nō ne tu es fons vite aquo flu
it oĩs vita? quicq̄d enĩ viuit/ ꝑ te viuit:

Universidad de Deusto
Biblioteca

q̄ sine te nihil viuit: tu ergo dñe oīa fe
cisti: quero quis fecit me: tu dñe fecisti
me: sine quo factū ē nihil. tu factor me
us: ego opus tuū/gratias tibi ago dñe
deus meus/p quē viuo ego: et p quē oīa
viuunt: qm̄ fecisti me. grās tibi plasma
tor meus: q̄ manus tue fecerūt me/et
plasmauerunt me/grās tibi lux mea:
qm̄ illuminasti me/et inueni te/et me:
vbi inueni me/ibi cognoui me/vbi in-
uenite/ibi cognoui te: vbi aūt cognoui
te/ibi illuminasti me. grās tibi lux mea
qm̄ illuminasti me. quid/est qđ dixi co-
gnoui te: nō ne tu es deus incōprehen
sibilis et imensus: rex regū et dñs do-
minantiū: q̄ solus habes immortalitatē/
et lucē habitas inaccessibilez/quā nul-
lus hominum vidit/sed nec videre po
test: nō ne tu es deus absconditus/et im
perscrutabilis maiestatis: solus tui ipī

us maximus cognitor/et mirabilis con
templator: quis enī cognouit qđ nunq̄
vidit: dixisti enī in vitate tua: nō vide-
bit me homo et viuet. dixit et preco tu-
us p veritatē tuā: deū nemo vidit vnq̄.
quis ergo cognouit/quod nūq̄ vidit:
dixit enī veritas tua: nemo nouit filiū
nisi pat: neq̄ patrē quis nouit nisi fili
us. sola trinitas tua: soli sibi ītegre no
ta est: q̄ exuperat omnē sensum. quid ē
ergo quod dixi/homo vanitati similis
q̄ cognoui te: quis enī cognouit te nī-
si tu te: tu qppe solus deus oīpotens su
p laudabilis/et sup gloriosus/et super
exaltatus/et altissimus/et sup essentia-
lis in sanctissimis/et diuinissimis elo-
quijs nominaris: qm̄ sup omnē essenti
am intelligibilē siue intellectualē atq̄
sensibilē/et sup oē nomen qđ noīatur:
non solū in hoc seculo/sed etiā in futu

ro: sup essentialiſ/et sup intelligibiliſ esse dignoscens: quoniã sup essentiali et occulta diuinitate/sup omnẽ rationẽ/intellectũ et essentiã inaccessibiliter et imperscrutabiliſ habitas in te ipo: vbi lux inaccessibilis/et lumẽ inpscrutabile/et incõprehensibile/t inenarrabile: ad quod non attingit aliquod lumen: qm̃ incõtemplabile/et inuisibile et sup rationale/et sup intelligibile et sup inaccessibile/et sup incõmutabile/t sup incõunicabile creditur: qõ nullus vnq̃ angelor/vel hominum vidit sed nec videre potest. hoc ẽ celuz tuum dñe: celum celãs sup arcanũ sup intelligibile: sup rationale/et sup essentiale lumẽ: de quo dicitur: celũ celi dño. celum celi cui terra est oẽ celũ: qua super mirabiliſ exaltatũ est super oẽ celum: ad quod etiã fra est ipm celũ empireũ:

Hoc enĩ est celum celi dño: qz nulli notũ nisi dño: ad quod nemo ascendit nisi q̃ de celo descendit: qz nemo nouit patrem nisi filius et eoz spiritꝰ: et nemo nouit filiũ nisi paẽ et eoz spiritus. soli q̃dem tibi trinitas integre nota es trinitas sancta: trinitas sup mirabiliꝰ: et sup inenarrabiliꝰ: et sup inscrutabiliꝰ: et sup inaccessibilis/sup incõprehensibilis/sup intelligibilis/supessentialis/sup essentialiſ/exuperãs omnem sensum/omnẽ rationez/omnẽ intellectũ/omnẽ intelligentiã/omnẽ essentiã/sup celestiũ aior: quã neqz dicere/neqz cogitare/neqz intelligere/neqz cognoscere possibile est: etiã oculis angelor/vnde ergo cognoui te dñe deus altissime sup omnez terrã/sup oẽ celum: quem neqz cherubĩ pfecte cognoscunt/neqz seraphĩ: sed alis cõtemplationũ suarũ

Universidad de Deusto Biblioteca

velatur facies sedenti sup̄ soliuz excel-
sum/et eleuatū: clamātes et dicentes:
sc̄tus/sc̄tus/sc̄tus/dn̄s deus exercitu-
um: plena est oīs t̄ra gloria tua. expa-
uit ꝓpheta et dixit: ve mihi qꝛ tacui: qꝛ
vir pollutꝰ labijs ego sum. et expauit
coꝛ meuz/et dixi: ve mihi qꝛ non tacui:
qꝛ vir pollutꝰ labijs ego sum: sed dixi:
cognoui te/veruntamē dn̄e ve tacenti-
bus de te: qm̄ loquaces muti fiunt sine
te. et ego dn̄e deus meꝰ non tacebo: qm̄
fecisti me/et illuminasti me/et inueni
me/et cognoui te: qm̄ illuminasti me.
sed qualit̄ cognoui te? cognoui te inte/
cognoui te nō sicut tibi es: sed cogno-
uite sicut mihi es: et nō sine te/sed in te/
qꝛ tu es lux q̄ illuminastime. sicut enī ti
bi es soli tibi cognitꝰ es: sicut mihi es
secundū gratiā tuā/et mihi cognitus
es. sed q̄d mihi es? dic mihi misericoꝛs

famulo tuo misero: dic mihi ꝑ misera-
tiones tuas/q̄d mihi es? dic aīe mee: sa
lus tua/ego sum: noli abscondere ame
faciē tuā ne moriar. sine me loqui apd̄
misericoꝛdiā tuā/me terrā et cinerez:
sine me loq̄ apud misericoꝛdiā tuā: qm̄
misericoꝛdia tua magna sup̄ me. loq̄r
enī ad deū meum quū sim puluis et ci-
nis dic mihi supplici tuo: dic mihi mise
ricoꝛs misero tuo: dic ꝑ miserationes
tuas/q̄d mihi es? et intonasti desuper
voce grādi in īteriorem aurem coꝛdis
mei: et rupisti surditatē meā: et audiui
vocē tuā: et illuminasti cecitatez meā:
et vidi lucē tuā: et cognoui qm̄ d̄us me
us es tu. ꝓpt̄ ea dixi ꝙ cognoui te. cog
noui enī te/quoniaz deus meus es tu.
cognoui te solū verꝝ deuz et quē misisti
iesum christū. erat enī tēpus quādo nō
cognoscebā te: ve tēpoꝛe illi quādo nō

cognoscebā te/ve cecitati illi quādo nō videbā te. ve surditati illi quādo nō audiebaz te. cecus et surdus pformosa q̄ feciſti deformis irruebā: et mecū eras et tecū non erā: et ea me tenebāt longe ate: q̄ non essent nisi essent in te/illuminasti me lux mūdi/et vidi te/et amaui te. nemo q̄ppe te amat/nisi q̄ te videt: nisi q̄ te amat. sero te amaui pulchritudo tam antiqua et tam noua sero te amaui: ve tempori illi qñ non amaui te.

¶ Cōfessio ve fidei. C. xxxiij.

GRatias tibi ago lux mea q̄ illuminasti me/et cognouite. qualiſ cognoui te: cognoui te solū deum viuuz et creatorē meū. cognoui te creatorez celi et terre visibilū oīum et inuisibiuz: deum verū oīpotentē/īmortalem et inuisibilem: īcircunscriptibilē: inēminabilem: eternuz: inaccessibilē: incōprehensibilē: impscrutabilem: incōmutabilez: īmensum: infinitū: principiuz oīum visibiliuz et īuisibiliuz creaturaꝝ: pquem oīa facta sunt: p̄ quē cuncta subsistunt elementa: cuiꝰ maiestas sicut principiū nunq̄ habuit/sic nec desinet in eternū cognoui te vnū solum verū deuz eternum patrē/et filiū et spirituz sanctuz: tres q̄dem psonas/sed vnā essentiā oīno simplicē indiuisamqz naturā. et patrez a nullo: filiū apatre solo: et spirituz sanctuz pariſ ab vtroqz: absqz initio/semp̄ et sine fine deū trinuz tvnuz solū et veꝝ deuz oīpotentē: vnum vniuersoꝝ principiuz: creatorē oīum visibiliuz et īuisibiliū spiritaliū et tēporaliū: q̄ tua oīpotenti virtute simul ab initio tēporis vtrāqz de nihilo condidiſti creaturā spiritalē/et corporalem:

angeloꝝ videlicet et mundanā: ac deinde humanā q̄si cōmunem ex corpore et spiritu constitutā/cognoui te et confiteor te deuz patrē ingenituz: te filium a patre genituz: te spiritū sanctum paracletuz/neqz genituz neqz ingenituz: sanctā et indiuiduā trinitatem in tribus coeq̄libus ꝑsonis consubstantialibus et coeternis: trinitatē in vnitate/et vnitatez in trinitate: corde credens ad iusticiā/et ore cōfitens ad salutem. cognoui te verū deuz et dn̄um nr̄um iesuz christū filiuz dei vnigenitū: creatorez/saluatorē/et redēptorez meuz et totius humani generis: quē cōfiteor ex patre genitū ante secula: deuz de deo: lumen de lumine: deuz veꝝ de deo v̄o: non factum/sed genitū: ꝯsustātialez et coeternuz patri/et spiritui sancto: ꝑquez oīa facta sunt a prīcipio: firmit̄ credens/

et veracit̄ cōfitens te deuz vnigenituz iesum christū ꝓpt̄ salutē hominuz a tota trinitate cōmunit̄ incarnatuz: et ex maria ꝑpetua virgine/spiritus sancti cooꝑatione cōceptuz: veruz hominez factū ex aīa rationali/et humana carne subsistentē. q̄ quū secunduz diuinitatē vnigenit⁹ dei īpassibilis sis parit̄ et īmortalis/ꝓpt̄ nimiā dilectionez tuam qua dilexisti nos/idez ip̄e dei filius secundū humanitatē fact⁹/es passibilis et mortalis. q̄ ꝓpt̄ salutem humani generis vnice fili dei in ligno crucis pati dignat⁹ es passionē et mortē: vt nos a morte ꝑpetua liberares: atqz ad inferos vbi sedebāt in tenebris patres nr̄i/auctor luminis descēdisti: et die tertia gloriosus victor ab inferis ad superos resurrexisti: resumēs sacrū corpus: qd̄ ꝓ peccatis nr̄is/mortuū iacuerat in se

Universidad de Deusto Biblioteca

pulchro: et viuificās secundū scriptu-
ras die tertia/vt ip̄m ī patris dextera
collocares. assumpta nāq3 tecu3 ex in-
feris captiuitate quā captiuauerat an
tiquus hostis/humani generis inimi-
cus/verus dei filius quum nr̄e carnis
substātia: id est cum aīa et carne huma
na ex virgine gl'iosa assumpta/sup oēs
celos ascendisti: trāscendens oēs ordi-
nes angelor̄: vbi sedes ad dexteraz dei
patris: vbi est fons vite/et lumen inac
cessibile: et pax dei q̄ exuperat omnem
sensum/ibi te deū veru3 et hominem ie
sum christū adoram⁹ et credimus: con
fitentes te patrē habere deum/indeq3
venturu3 iudicē in fine seculi expecta-
mus: vt iudices viuos et mortuos: et
reddas oībus/bonis et malis secundū
op̄a sua/q̄ operati sunt in hac vita/vel
premiū vel suppliciū: ꝓ vt vnus quisq3

dignus fuerit requie vel erūna. resur-
gēt enī in illa die auoce virtutis tue oēs
homines: quotquot humanā aīe acce-
perunt in carne sua quā hic habuerūt:
vt tot⁹ homo ꝓ meritis/vel gloriā sus-
cipiat vel gehennā. tu es ip̄a vita et re
surrectio nr̄a: quē saluatorem expecta
mus dn̄u3 iesum christū: q̄ reformabit
corpus humilitatis nr̄e cōfiguratum
corpori claritatis sue. cognoui te/deu3
et vnū spiritu3 sanctum patris et filij/
ab vtroq3 parit̄ ꝓcedentē: consubstan
tialē et coet̄num patri et filio: paracle
tū et aduocatu3 nr̄um: q̄ sup eundē de
um et dn̄um nr̄um iesum christū in co-
lūbe specie descendisti: et sup apostolos
in līguis igneis apparuisti. q̄ et omnes
sanctos et electos d̄i a prīcipio tue gr̄e
munere docuisti: et ora ꝓphetaru3/vt
enarrarent mirabilia regni dei aperu

Universidad de Deusto Biblioteca

isti: q̄ ab oībus sanctis dei cuz patre et
filio simul adoraris/et glorificaris/in
ter quos et ego filius ancille tue/toto
corde meo glorifico nomē tuū/qm̄ illu
minasti me/tu enī es vera lux/lumē ve
ridicū/ignis dei et magister spirituuz:
q̄ vnctione tua doces nos omnē verita
tem: spirit⁹ veritatis: sine quo īpossibi
le est placere deo qm̄ tu ip̄e deus es ex
deo/et lux de luce ꝓcedens a patre lumi
nū ineffabilit̄: et a suo filio dño nr̄o ie=
suchristo: q̄bus consubstātialis/et coe
qualis et coet̄nus existens/in vnius tri
nitatis essentia/sup̄ essentialit̄ conglo
riaris et cōregnas. cognoui te vnū de=
um viuū/et ver̄ patrē et filiuz et spiri=
tuz sanctū: trinuz q̄dem in p̄sonis/sed
vnū in essentia: quē cōfiteor/adoro/et
glorifico/toto corde meo ver̄ deum/so
lum sanctū/īmortalē inuisibilem/incō

mutabilē/inaccessibilē/imp̄scrutabilē:
vnū lumen/vnuz solē/vnū panē/vnaz
vitā/vnuz bonū/vnuz prīcipiū/vnum
finem/vnū creatorē celi et terre: p̄quē
oīa viuunt: p̄quez oīa subsistunt: p̄quē
oīa gubernātur/reguntur/et viuificā
tur q̄ in celis sunt/et q̄ in terris/et que
sub terra: pret̄ quez nō est deus in celo
et in terra. sic cognoui te dñe de⁹/cog=
nitor me⁹: sic cognoui te. cognoui te p̄
fidez tuā quā inspirasti mihi: lux mea/
lumē oculor̄ meor̄ dñe deus me⁹ spes
oīum finiū terre: gaudiū letificās iuuē
tutem meā: et bonū sustentās senectu=
tem meā. inte enī dñe iubilant oīa ossa
mea dicētia: dñe quis similis tibi? quis
similis tibi in dijs dñe: non quem fecit
man⁹ hominū/sed q̄ fecisti manus ho=
minū. simulacra gentiū argentum/et
aurū op̄a manuū hominuz/nō sic op̄a

tor hominum. omnes dij gentium de
monia/dominus autem celos fecit: do
minus ipse est deus. dij q non fecerunt
celum et terram/pereant de celo/et de
terra: deus qui creauit celum et terrā/
celi et terra benedicant.

De confessione propie vi
litatis. Ca. xxxiij.

QUis similis tibi etiam in dijs dñe:
quis similis tibi magnificꝰ in san
ctitate: terribilis atq laudabilis et fa
ciens mirabilia? sero te cognoui lumē
verus: sero te cognoui. erat aūt nubes
magna et tenebrosa ante oculos vani
tatis mee: ita vt videre nō possem solē
iustitie/et lumē veritatis: inuoluebar
in tenebris/filius tenebraꝝ/tenebras
meas amabā: q lumē nō cognoscebā/
cecus erā et cecitatē amabā/et ad tene

bras p tenebras ambulabā/quis inde
me eduxit: vbi erā homo cecus sedens
in tenebris et in vmbra mortis? qs acce
pit manū meā vt inde me educeret? qs
est ille illuminator meus? nō enī q̄rebā
eum et ipe q̄siuit me: non vocabā eum/
et ipe vocauit me. qs est ille? tu es dñe
deus meꝰ miserictors et miserator: pax
misericordiaꝝ/et deus totiꝰ cōsolatio=
nis: tu sancte dñe deus meꝰ: quē cōfite
or toto corde meo/gras agens nomini
tuo. non te q̄rebā/tu me q̄siuisti: nō te
inuocabā/tu me vocasti. vocasti enim
me nomine tuo: intonasti desup voce
grādi in interiorē aurē cordis mei fiat
lux et facta ē lux: et discessit nubes mag
na/et liq̄facta est nubes tenebrosa: q o
peruerat oculos meos: et vidi lucē tuā:
et cognoui vocē tuā: et dixi: vere dñe tu
es deus meꝰ q eduxisti me de tenebris t

vmbra mortis: et vocasti me in admirabile lumen tuũ: et ecce video. gratia tibi illuminator meo. et quersus sum et vidi tenebras in qbus fueram: et abyssum tenebrosam in qua iacuerã: et cõtremui/ et expaui et dixi/ ve/ ve tenebris meis in quibus iacui. ve ve cecitati illi in qua videre non poteram lumen celi. ve ve preterite ignorãtie mee/ quando non cognoscebam te domine. gratias tibi ago illuminator/ et liberator meus quoniaz illuminasti me et cognoui te. sero cognoui te veritas antiqua: sero te cognoui veritas eterna. tu eras in lumine/ et ego in tenebris/ et non cognoscebam te: quia illuminari non poterã sine te: et non est lux extra te.

¶ Consideratio diuine maiestatis. Ca. xxxiiij.

SAncte sanctoz deus inestimabilis maiestatis: deo deoz et domino dñoz mirabilis inenarrabilis/ inexcogitabilis/ quẽ cõtremiscunt in celo angelice potestates: quez adorãt oẽs dñationes/ et throni: et oẽs virtutes pauẽt acõspectu tuo: cuio potentie et sapientie non est numero: q fundasti mundũ sup nihilum: et mare colligasti in aere quasi in vtre: oipotentissime/ sanctissime/ fortissime deus spirituuz vniuerse carnis a cuius cõspectu fugit celum et terra: ad cuio nutum oĩa se subijciunt elementa: te adorent et glorificent oẽs creature tue. et ego filius ancille tue p fidem tuã flecto cerui cẽ cordis mei sub pedibus maiestatis tue: gras agẽs qm dignatus es p tuã misericordiã illuminare me. lumen verũ/ lumen sanctum/ lumen delectabile/ lumen admirabile:

lumē ſuplaudabile: quod illumīat omnez hominē venientē in hunc mundū/ et etiā oculos angelorū/ecce video/ gratias ago. ecce video lumē celi: interlucet oculis mētis mee radius deſup afacie luminis tui/et letificat oīa oſſa mea o ſi pficeretur in me/auge q̄ſo luminis auctor/auge q̄ſo qđ interluceat ī me. dilatetur obſecro/dilatetur exte. quidest hoc qđ ſentio? quis eſt ignis/q̄ calefacit cor meū? q̄ eſt lux q̄ irradiat cor meum? o ignis q̄ ſemp ardes et nunq̄ extigueris: accende me. o lux q̄ ſemp luces/et nunq̄ obfuſcaris illumina me. ovtinā arderē ex te ignis ſancte q̄ dulciter ardes: q̄ ſecrete luces: q̄ deſiderāter aduris. ve his q̄ non ardent exte: ve his q̄ non illuminātur ex te. olumē veridicū illuminās omnē munduz: cuius lux implet mundū. ve cecis oculis q̄ te

nō vident/ſol illuminās celuz et terrā. ve caligātibus oculis q̄ te videre non poſſunt: ve auertentibus oculis vt nō videāt vitatez: ve non auertētibus/vt nō videāt vanitatē. nequeunt enī oculi aſſueti tenebris ſumme vitatis radios intueri: nec ſciunt ꝺ lumine aliquid eſtimare/quoꝝ eſt in tenebris habitatio. tenebras vidēt/tenebras diligunt/ tenebras approbāt: de tenebris eūtes in tenebris neſciunt vbi corruāt. miſeri q̄ neſciunt quid amittāt: et miſeriores vtiqz q̄ ſciunt quid amittunt q̄ cadunt aptis oculis et deſcendunt in infernū viuentes. o lux beatiſſima q̄ non niſi/apurgatiſſimis oculis videri potes. beati mūdo corde qm̄ ipi deum videbunt. mūda me mundās virtꝰ/ſana oculos meos: vt ſanis oculis te cōtempler: quez non niſi ſani oculi intuētur.

Universidad de Deusto
Biblioteca

aufer q̄so squamas caliginis antiq̄/radio tue illuminationis splēdor inaccessibilis: vt te videre valeā irreuerberatis obtutibus: et in lumine tuo videaz lumē. gr̄as tibi ago lux mea/ecce video dilatetur obsecro visus meus dñe exte/reuela oculos meos vt cōsiderem mirabilia de lege tua q̄es mirabilis in sanctis tuis. gr̄as tibi ago lumen meū. ecce video: sed pspeculū in enigmate: sed quādo facie ad faciē? quādo veniet dies leticie et exultationis: inqua ingrediar in locuz tabernaculi admirabilis vsqz ad domū dei: vt videā vidēte me facie ad faciē t satietur desideriū meū.

De desiderio et siti anime in deum. Ca. xxxv.

Quemadmodū desiderat cerus ad fontes aquaruz: ita desiderat aīa

mea ad te deus. sitit aīa mea mea ad deuz fontē viuū: qñ veniā et apparebo āte faciē tuā? o fons vite: vena aquarū viuentiuz: qñ veniā adaquas dulcedinis tue? de terra deserta inuia et inaquosa: vt videā v̄tutez tuā et gloriā tuam: et satiē ex aquis misericordie tue sitī meā? sitio dñe/fons vite satia me: sitio dñe: sitio te deū viuuz. o quādo veniā et apparebo dñe ante faciem tuā? putas ne videbo diez illā: diem inq̄ iocunditatis et leticie/diē quā fecit dñs: vt exultemus et letemur ī ea/o dies p̄eclara et pulchra/nesciens vesperū: non habēs occasum: inqua audiā vocē laudis et vocē exultationis et cōfessionis: in qua audiā: intra in gaudiū dñi tui: intra in gaudiū sempiternuz/in domum dñi dei tui: vbi sunt magna et inscrutabilia et mirabilia/quoz non est nume-

Universidad de Deusto Biblioteca

rꝰ. intra ingaudiũ sine tristicia/quod
continet eternã leticiã: vbi erit omẽ bo
nũ/et non erit aliquod maluz: vbi erit
quicq̃d voles: et nõ erit quicq̃d noles:
vbi erit vita vitalis/dulcis et amabilis:
sempq̃z memorialis: vbi nõ erit hostis
impugnãs/nec vlla illecebra/sed sum=
ma et certa securitas: secura trãquilli
tas/et trãquilla iocũditas: iocunda fe
licitas: felix eternitas: eterna beatitudo: ⁊
beata trinitas: et trinitatis vnitas/et
vnitatis deitas et deitatis bta visio: q̃
est gaudiũ dñi dei tui. o gaudium sup=
gaudiũ: gaudiuz vicens oẽ gaudium:
extra qd̃ nõ est gaudiuz: qñ intrabo in
te/vt videã deuz meuz q̃ habitat in te?
ibi et videbo visionez hãc grandez/q̃d
est quod me detinet? heu me qꝛ incola=
tꝰ meus ꝓlongatus est: heu me q̃ diu
dicetur mihi: vbi est deus tuus? q̃ diu

dicetur mihi: expecta/re expecta? et
nunc q̃ est expectatio mea? non ne dñe
deus meus? saluatorẽ expectamꝰ dñm
nr̃um iesum christũ/q̃ reformabit cor=
pus humilitatis nr̃e configuratũ cor=
pori claritatis sue/expectamꝰ dominũ
quãdo reuertatur a nuptijs/vt indu=
cat nos ad suas nuptias. veni dñe et no
li tardare. veni dñe iesu christe: veni vi
sitare nos in pace: veni et educ vinctos
de carcere/vt letemur corã te corde per
fecto. veni saluator nr̃: veni desideratꝰ
cũctis gentibus: ostende faciem tuã et
salui erimus. veni lux mea/redemptor
meꝰ/educ de carcere animã meã ad cõ
fitendũ nomini tuo sancto. quãdiu mi
ser iactabor in fluctibus mortalitatis
mee: clamãs ad te dñe/et non exaudis?
audi clamantez dñe de hoc mari mag=
no: et adduc me ad portum felicitatis

efne. felices q̄ de piculo maris huius
educti ad te deū portuz tutissimuz per-
uenire meruere. O vere felices q̄ de pe
lago ad littus/de exilio ad patriam/de
carcere ad palatiū puenerunt: optata
tā q̄te beati: q̄ beatā illud ppetue glo
rie qō hic p multas tribulationes que
sierunt/tā felici iocunditate adepti/le-
tantur inppetuum. o v̄e beati/o terq̄
quaterq̄ beati: q̄ tā oīum maloꝝ exu-
ti/securi de sua īmarcescibili gloria ad
regnū decoris pueníre meruerunt. O
efnum regnū/regnū oīum seculoꝝ:
vbi lumen indeficiens: et pax dei q̄ exu
pat omnē sensum: inquo sanctoꝝ aīe
reqescunt: et letitia sempiterna sup capi
ta eoꝝ/gaudiū et exultationez obtine-
bunt/et fugiet dolor et gemitus/ O q̄
gloriosum ē regnū in quo tecū dñe reg-
nant omnes sancti amicti lumine sicut

vestimēto: habentes in capite suo coro
nā de lapide p̄cioso. O regnum beati-
tudinis sempiterne: vbi tu dñe spes san-
ctoꝝ et diadema glorie/facie ad faciem
videris a sanctis/letificās eos vndiq̄
in pace tua q̄ exupat omnē sensum. ibi
gaudiū infinituz: letitia sine tristitia:
salus sine dolore: vita sine labore/lux si-
ne tenebris: vita sine morte: oē bonū si
ne oī malo: vbi iuuentus nūq̄ senescit:
vbi vita feminum nescit: vbi decor nūq̄
pallescit: vbi amor nūq̄ tepescit: vbi sa
nitas nūq̄ marcescit/vbi gaudiū nun
q̄ decrescit: vbi dolor nunq̄ sentitur:
vbi gemitus nūq̄ auditur: vbi triste ni-
hil videtur: vbi letitia semp habetur/
vbi malū nullum timetur/qm̄ ibi sum-
mū bonū possidetur: qō est videre sem
p faciem dñi v̄tutuz. felices igitur qui
ō naufraga vita pūti ad tanta gaudia

Universidad de Deusto Biblioteca

iam ꝑuenire meruerunt. infelices heu
nos et miseri/ q̄ ꝑ huius maris magni
fluctꝰ ꝓcellosasq3 voragines nauē tra
himus/ ignorātes an ad portū salutis
ꝑuenire valeamꝰ infelices inq̄ quorū
est vita in exilio: via in ꝑiculo: finis in
dubio: nescientes finē nostrū: quia oīa
in futurū reseruātur incerta adhuc in
pelagi fluctibus v̄samur suspirantes
ad te portum maris. o patria nr̄a/ pa=
tria secura: a lōge te videmus. ab hoc
mari te salutamus: ab hac valle ad te
suspiramus: et mitimur cū lachrymis/
si quo modo ad te ꝑueniamꝰ. Spes hu
mani generis christe deus de deo/ refu
giū nostrū et virtꝰ: cuius lumen alōge
int̄ caliginosas nebulas sup maris ꝓ=
cellas/ q̄si stelle maris radius oculos
nr̄os irradiat vt dirigamur ad te por=
tū. guberna dn̄e nauē nr̄am tua dexte=

ra clauo crucis tue: ne pereamꝰ influc
tibus: ne nos demergat tēpestas aque:
ne absorbeat nos ꝓfundū/ sed virtute
crucis tue trahe nos ab hoc pelago ad
te solamē vnicū nr̄um: quē alōge qua=
si stellā matutinā/ et solē iusticie vix la
chrymātibꝰ oculis in littore celestis pa
trie nos expectātē videmꝰ. en ad te cla
mamꝰ redēpti tui: sed ⁊ nūc exules tui:
quos p̄cioso sanguīe redemisti. exaudi
nos dꝰ salutaris nr̄: spes oīuz finiū t̄re/
⁊ ī mari lōge/ ī mari t̄bulēto v̄sāur: tu
ī littore stās aspicis ꝑicula nr̄a: saluos
nos fac ꝓpt̄ nomē tuū/ da nobis dn̄e in
ter scyllā et charibdī ita tenere mediū/
vt vtroq3 ꝑiculo euitato salua naue et
mercibus securi ꝑueniamꝰ ad portuz.

¶ Item de gloria celestis pa=
trie. Ca. xxxvj.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Diui Augustini

QUum ergo puenerim⁹ ad te sapi
entie fontē: ad te lumē indeficiēs:
ad te lucē inextinguibilē: vt te nō iaz p
speculū in enigmate/sed facie ad faciē:
videam⁹ tūc satiabitur in bonis deside
rium nr̄um q: nihil erit exterius quod
desideretur nisi tu dñe summū bonuz:
q eris premiū beatoꝝ/et diadema deco
ris eoꝝ: et letitia sempiterna sup capita
eoꝝ/pacificans eos int⁹ et extra in pa
ce tua/q̄ exupat omnē sensum/ibi vide
bim⁹/amabimus/et laudabim⁹. videbimus in lumine tuo lumez tuum: qm̄
apud te est fons vite: et in lumine tuo
videbim⁹ lumē/quale aūt lumē? lumē
ūmensuz: lumen incorporeū: incorrup-
tibile: incōprehensibile: lumen indefi-
ciens/lumen inextīguibile: lumē inac-
cessibile: lumen increatū: lumen vidi-
cuz: lumē diuinū qđ illuminat oculos

angeloꝝ: quod letificat iuuentutē sanctoꝝ: quod est lumē luminū/et fons vi
te: qđ es tu dñe deus meus. tu es q̄ppe
lumē/in cui⁹ lumine videbim⁹ lumen:
te scz in te: in splendore vult⁹ tui: quan
do te videbim⁹ facie ad faciez/quid est
videre facie ad faciē: nisi qđ ait/aposto
lus: cognoscere sicut et cognitus sum:
cognoscere vītatem tuā et gloriā tuā/
hoc est cognoscere faciē tuā: cognosce
re patris potētiā: filij sapiētiā: spirit⁹
sancti clemenciā: ipius summe trinita
tis vnā et īdiuiduā essentiā/videre em̄
faciē dei viui/hoc ē summū bonū: gau
diū angeloꝝ atq; oīuz sanctoꝝ: p̄miuz
vite eterne: gloria spiritū/leticia sempi-
terna: corōa decoris: brauiū felicitatis:
requies opulenta: pulchritudo pacis:
intimū et externū gaudiuz: paradisus
dei/hierusalē celestis: vita bēa: plenitu

do beatitudinis: gaudiuz eternitatis: par dei q̃ exuperat oẽm sensum. hec est plena beatitudo/et tota glificatio hominis: videre faciez dei sui: videre eũ q̃ fecit celũ et terrã: videre eũ q̃ fecit euz: q̃ saluauit eũ: ꝛ q̃ glorificauit euz. videbit euz cognoscẽdo: amabit diligendo: laudabit possidẽdo. ipe/eñ erit heredi tas populi sui: populi sanctoꝝ: populi quem redemit. ipe possessio felicitatis eoꝝ: ipe p̃miũ et merces expectationis. ero inquit merces tua magna nimis: magnũ/eñ magna decẽt vere dñe deus meus magnus es tu nimis sup oẽs deos: et merces tua magnanimis. neqz eñ magnus es tu et parua merces tua: sed vt magnus es tu ita magna merces tua: qñ nõ aliud es tu: ꝛ aliud merces tua. sed tu ipse magnus nimis: tu ipse merces magna nimis: tu ipe coronator

es et corona: tu ipe promissor es et promissio: tu remunerator ꝛ munus: tu premiator et p̃miũ felicitatis eterne. tu ergo coronatores/et corona deus meus: et diadema spei mee q̃ ornata ẽ glia: lumen letificãs: lux renouãs: decorador nãs: spes mea magna: desideriũ cordis sanctoruz/et desideratus eorum. visio ergo tua tota merces est: totuz premium: et totuz gaudiũ quod expectamus/ hec est enim vita eterna. hec est inꝑ sapientia tua/hec est vita eterna vt cognoscamus te solum veruz deuz/et quẽ misisti iesum christum. quum igitur videbimus te solum deum/deum veruz/ deum viuum omnipotentez/simplicẽ/ inuisibilem/incircunscriptibilem/incomprehensibilem: et filium tuum vnigenitum consubstantialem/et coeternum tibi dominũ nostrum iesum chris

rum: quem pro salute nostra misisti in mundum in virtute spiritus sancti: trinum in personis/et vnum in essentia: deum sanctum solum: extra quem non est deus: tunc habebimus quod nunc querimus/vitam eternam/gloriã sempiternam/quam preparasti diligentibus te: quam abscondisti timentibus te: quam daturus es querentibus te/querentibus faciem tuaz semper. et tu domine deus meus/formator meus et vtero matris mee/que me recõmendauit manui tue: non me permittas amplius ex vno/distrahi in multa: sed collige me de exterioribus ad me/ō me ad te: vt dicat tibi semper cor meuz: exquisiuit te facies mea: faciem tuam domine requiram: faciez domini virtutuz: in qua sola consistit tota gloria sempiterna beatorum. quaz quidem videre

vita eterna est/gloria sempiterna sanctorum. letetur ergo cor meuz vt timeat nomen tuuz: letetur cor querentiuz dominuz: sed multo magis cor inuenientium. si enim letitia est in querendo: qualis letitia erit in inueniendo: querã ergo semper ardenter/et indesinenter faciẽ tuã: si quando tandez aperiatur mihi ostiũ et porta iustitie: vt intrẽ in gaudiuz domini mei. hec porta domini iusti ingredientur per eaz.

Oratio ad sanctam trinitatem. Ca. xxxvij.

O Tres coequales et coeterne persone: ōus vnus et verus pater/et filius et spiritus sanctus: qui solus habitas eternitatem et lucem inaccessibilez. qui fundasti terrã in potentia tua: et regis orbez terre prudentia tua san

Universidad de Deusto Biblioteca

ctus/sctus/sctus/dñs deꝰ sabaoth: ter
ribilis et fortis: iustus: et misericors: ad
mirabilis/laudabilis/amabilis. vnus
deus tres persone/vna essentia/poten
tia sapientia/bonitas/vna et indiuisa
trinitas. aperi mihi clamanti portas
iustitie: et ingressus in eas confitebor
tibi domino. en ad ostium tuum sum=
me pater familias mendicus pulso. iu
be aperiri pulsanti/qui dixisti pulsa te
et aperietur vobis. pulsant enim ad os
tium tuum pater misericordissime de=
sideria rugientium precordiorum meo=
rum: et clamores lachrymarum oculo
rum meorum. ante te est omne deside=
um meum: et gemitus meus ate non est
absconditus. et tu domine nõ auertas
faciem tuam amplius ame/nec declines
in ira a seruo tuo. pater misericordia=
rum/audi eiulatum pupilli tui: et por

rige manum tuam optimã adiutricem
vt retrahat me de profundis aquarũ:
et de lacu miserie: et de luto fecis: ne pe
ream vidente misericordia oculorum
tuorũ: aspiciente clementia viscerũ tuo
rum: sed euadam ad te dominum deum
meum: vt videam diuitias regni tui: et
intuear faciem tuam semper: et lau=
dem dicam nomini tuo sancto domine:
qui facis mirabilia: qui cor meum letũ
facis memoria tua: qui illuminas iuuẽ
tutem meam/ne despicias senectutem
meam: sed iubilare facias ossa mea: et
reuiuiscere facias vt aqle canos meos.

¶ Sãcti Augustini hipponẽ
sis episcopi soliloquiorum aĩe
ad deum liber explicit.

Universidad de Deusto Biblio

¶ Diui aurelij augustini hipponensis epi: liber qui inscribitur manuale de verbo dei: quo sopita celestis ꝺsiderij memoria renouetur. Incipit.

¶ Iste liber aq̄busdā intitulatur ꝺ contēplatione christi.

¶ Prefatio.

Quoniā in medio laqueorū positi sumus/facile acelesti desiderio frigescimus quapropter assiduo indigemus munimēto/vt expergefacti ad deū nostrū verū et summū bonum quū defluimus/recurramus: idcirco nō presumptionis temeritate/sed magna dei mei

dilectione huic opusculo ad laudem eius/operam dedi: vt ex elegātioribus dictis sanctorū patrū breue et manuale verbū ꝺ deo meo mecū semp̄ haberē: ex cuius lectionis igne quotiēs tepesco in eiꝰ accendar amorē/nunc adesto mihi deus meꝰ quē quero/quē diligo/quez corde et ore/et qua valeo virtute laudo atqz adoro. mēs mea deuota tibi: tuo amore succēsa: tibi suspirans: tibi inhians: te solū videre desiderās: nihil habet dulce/nisi de te loq̄: de te audire: de te scribere de te cōferre/tuā gloriā frequenter sub corde reuoluere: vt tua suauis memoria sit inter hos turbines aliqua repausatio mea. te ergo inuoco desideratissime: ad te clamo clamore magno in toto corde meo. et quū te inuoco/vtiqz te in me ipso inuoco: qm̄ oīno non essem nisi tu esses in me:

et nisi ego essem in te nō esses in me. in me es qñ in memoria mea manes: ex ea cognoui te: et in ea inuenio te/quuz reminiscor tui: et delector in te de te/ex quo oīa per quē oīa/et in quo omnia.

De mirabili essētia dī. c.j.

Qui dñe celum et terrā imples: oīa portās sine onere: oīa implens sine inclusione: semp agens: semp quiet⁹: colligens et nō egens: querens quū nihil desit tibi: amans nec estuans: celans et secur⁹ es: penitet te et non doles: iraſceris et tranquillus es: opera mutas/sed nō mutas consiliū: recipis quod inuenis et nunq̄ amisisti: nunq̄ inops/et gaudes lucris: nunq̄ auar⁹/ et vsuras exigis: superogas cui nō debes: vel semp superogatur tibi vt debeas: et quis habet quicq̄ nō tuū: reddis

debita nulli debēs: donas debita nihil pdens. q̄ vbiqz es et vbiqz tot⁹ quum sentiri potes et videri nō potes: q̄ nusq̄ de es: et tamē ab iniquorū cogitationibus longe es: q̄ nec ibi dees vbi lōge es: q̄ vbi non es p gratiā/ades p vindictā/q̄ vbiqz presens es/et vix inueniri potes. quē stantē sequimur/et apprehendere nō valemus: q̄ tenes oīa: imples oīa/circūplecteris oīa: sup excedis oīa: sustines oīa. q̄ corda fideliū doces sine strepitu verborū. q̄ locis nō distenderis/nec tēporibus variaris: nec habes accessus et recessus. q̄ habitas lucē inaccessibilē: quē nullus hominum vidit/nec videre potest. in te manēs quietus/vbiqz circuis totū nō enī scindi et diuidi potes q̄ vere vnus es: nec ī partes efficeris/sed totus totum tenes: totū imples: totū illustras et possides.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Diui Augustini

De indicibili scientia dei. Ca. ij.

SI totū mundū libri repleant/tua scientia inenarrabilis non potest enarrari. quoniaz vero indicabilis es/ nullo modo scribi poteris nec concludi. tu es fons lucis diuine et sol claritatis efne. magnus es sine quātitate/et ideo īmensus: bonus sine qualitate/et ideo vere et summe bonꝰ: et nemo bonus/nisi tu solus: cuiꝰ voluntas opus est: cuius velle posse est: q̄ oīa que ex nihilo creasti/sola volūtate fecisti. q̄ omnē creaturā tuā absqz aliqua indigentia possides: et sine labore gubernas: et absqz tedio regis: et nihil est qō conturbet ordinē īperij tui/vel in summis vel in īmis. qui in oībus locis sine loco haberis: et oīa cōtines sine ambitu: et

vbiqz p̄sens es sine situ/et motu/qui nec mali auctor es/qō facere nō potes. q̄ nihil nō potes: nec vnq̄ quicq̄ te fecisse penituit. cuiꝰ bōitate facti sumus: et iusticia penas luimus: et clementia liberamur. cuiꝰ oīpotentia oīa gubernat regit et īplet q̄ creauit. nec ideo te implere oīa dicimus vt te contineant/ sed ipa potius ate cōtinētur: nec particulatī īples oīa: nec vllatenus ita putandū est vt vnaqueqz res p magnitudine sue portionis capiat te: idest maxima maius/et minima minus: dū scis potius ipse totus in omnibus: et omnia inte. cuius omnipotentia omnia concludit: nec euadendi potentiam tuam quis aditum inuenire poterit. qui enim te non habet placatum/nequaq̄ euadet iratum.

Diui Augustini

De desiderio anime sentientis deum. Ca. iij.

TE igitur clemētissime deus inuoco in aiam meā quaz p̄paras ad capiendū te: ex desiderio quod ispiras ei. intra rogo in eā/et coapta eaz tibi/ vt possideas illā quā fecisti et refecisti/ vt habeā te velut signaculū sup cor meum. q̄so pissime inuocantē te nō deseras: qz p̄iusq̄ te inuocarē me vocasti/ et quesisti: vt ego seruus tuus te quererē: querēdo inuenirē: et inuentū amarē. q̄siui et inueni te dñe: et amare desidero. auge desiderīū meuz et da qō peto: quoniā si cuncta q̄ fecisti mihi dederis: nō sufficit seruo tuo/nisi te ipsum dederis. da ergo te ipm mihi deus meus/redde te mihi/en amo te: et si parū est/amē validius. tuo ergo amore tene

or: tuo desiderio flagro: tua dulci memoria delector/ecce dum tibi mēs mea suspirat/et tuā ineffabilē pietatē meditatur/ipsa carnis sarcina minus grauat: cogitationū tumult⁹ cessat: pondus mortalitatis et miseriaꝝ more solito nō hebetat: silent cūcta: trāquilla sunt oīa: cor ardet: anim⁹ gaudet: memoria viget: intellect⁹ lucet: et tot⁹ spirit⁹ ex desiderio visionis tue accensus inuisibiliuz amore rapise videt: assumat spūs me⁹ pennas vt aqle: volet et non deficiat: volet et pueniat vsqz ad decorē dom⁹ tue/et thronū: glorie tue: t ibi sup mensam refectionis ciuiū supnorū/pascatur de occultis tuis ī loco pascue iuxta fluēta plēissima/tu esto exultatio nr̄a qui es spes nr̄a/salus atqz redēptio. tu esto nostrum gaudiū qui es futurū p̄mium. te semp q̄rat aia mea:

Universidad de Deusto
Biblioteca

et tu presta vt querendo non deficiat.

De miseria anime que dominum nostrum iesum christum non amat nec querit. Ca. iiij.

E misere aie q̄ christus nō querit nec amat: arida manet et misera/ perdit qd̄ viuit q̄ te deū nō diligit: qui curat viuere nō ꝓpt̄ te dñe: nihil est/ et p̄ nihilo est. q̄ tibi viuere recusat/ mortuus est. q̄ tibi nō sapit desipit. miserícordissime tibi me cōmendo/ reddo et cōcedo: per quē suz viuo et sapio. in te cōfido spero/ et totā spez meā pono: p quem resurgā/ viuā/ et requiescā. te cupio/ diligo et adoro: cum quo manebo/ regnabo/ et bt̄us ero. aīa que te non q̄rit/ nec diligit mundū diligit: peccatis seruit et vitijs subiecta est: nunq̄ꝫ quieta/ nūq̄ꝫ secura est. famuletur tibi sem

per mēs mea pijssime: suspiret tibi semper peregrinatio mea: ardeat in amore tuo cor meū: requiescat in te ds meus aīa mea: contēpletur te in mētis excessu: cātet laudes tuas in iubilatiōe: et hec sit in hoc exilio meo consolatio mea. cōfugiat mēs mea sub vmbra alarū tuarū ab estibus cogitationū seculi huius/ repauset in te cor meū: cor mare magnū magnuz tumēs fluctibus. o dines oīum bonoꝝ dapū supne satietatis/ opulētissime largitor deus: da lasso cibū: collige dispsum: libera captiuuz: et reintegra scissum/ en stat ad ostiū et pulsat. obsecro te p̄ viscera misericordie tue qbus visitasti nos oriens ex alto: iube pulsanti misero aperiri: vt liberis gressibus ingrediatur adte: et requiescat in te: et reficiatur de te pane celesti. tu enīz es panis et fons vite: tu

Universidad de Deusto
Biblioteca

lumen claritatis eterne: tu omnia ex quibus viuunt recti qui diligunt te.

De desiderio aïe. Ca.v.

DEus lumẽ cordiũ te videntiuz: et vita aïaꝝ te amantiũ: et virtꝰ cogitationũ te querẽtiuz: da vt sancto amori tuo inhereã. veni rogo in cor meum/et ab vbertate voluptatis tue inebria illud: vt obliuiscar ista tẽporalia. pudet ac piget me talia pati q̃lia mundus iste agit. triste ẽ mihi quod video: graue est oẽ qõ de trãsitoriis audio. adiuua me dñe deus meꝰ: et da leticiaz in corde meo: veni ad me vt videaz te. sed angusta ẽ mihi domus aïe mee: quouꝰ qz venias ad eã/et dilatetur ate. ruinosa est refice eã. habet plurima q̃ offendãt oculos tuos/fateor et scio: sed quis mundabit eã: aut cui alteri preꝰ te cla-

mabo: ab occultis meis mũda me dñe/et ab alienis pce seruo tuo. fac me dulcis christe bone iesu/fac me rogo amore et desiderio tuo deponere onus carnaliũ desideriorum/et terrenaruz concupiscentiarum. dñetur carni anima: anime ratio: rationi gratia tua: et tu me interius et exterius subde voluntati. tribue mihi vt laudet te cor meum: et lingua mea/et omnia ossa mea. dilata mentem meam: et attolle intuitum cordis mei/vt vel rapida cogitatione spiritus meus attingat te eternam sapientiam sup oĩa manentem. dissolue me oro a vinculis quibus constrictus teneor: vt relinquens oĩa ista/tibi festinẽ/tibi soli inheream/tibi soli intendam.

De felicitate anime a terreno corpore resolute. Ca.vj.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Diui Augustini

Felix aīa que terreno resoluta carcere libera celū petit: q̄ te dulcissimū dn̄m facie ad faciem cernit: q̄ nullo metu mortis afficitur/sed de incorruptione ꝑpetue gl'ie letatur/trāquilla est et secura: iā nō timet hostē nec mortē. habet iā te piū dn̄m quē diu q̄siuit/semperq; amauit: hymnidicis sociata choris: melliflua/ꝑpetue festiuitatis carmina ad laudez gl'ie tue rex christe bone iesu in eternuz concinit. inebriatur enī ab vbertate domus tue: et torrente voluptatis tue potas eā/felix societas supnoꝝ ciuiū et gloriosa solēnitas/ad te oīum redeuntiū: ab huius nr̄e peregrinationis tristi labore/adamenitatē pulchritudinis/ad formositatē totius splēdoris/atq; dignitatē totius elegātie: vbi te iugit dn̄e tui ciues cernunt. nihil oīno qđ cōturbet mentē ibidē au

ribus audire datur: que cātica/q̄ organa/q̄ cātilene: q̄ melodie ibi sine fine ꝺ cātātur: sonāt ibi semp melliflua hymnoꝝ organa: suauissima angeloꝝ melodia: cātica canticoꝝ mira/q̄ ad laudez et gloriā tuā a supnis ciuibus decantātur. amaritudo et oīs fellis asperitas in regione tua locū nō habent. nō enī est ibi malus neq; malicia: nō est aduersarius et impugnās/nec ē vlla peccati illecebra: nulla est ibi indigentia: dedecus nullū: rixa nulla: nullū ip̄roperiū: causatio nulla: nullus timor: nulla inquietudo: nulla pena: nulla dubietas: nulla violētia: nulla discordia: sed ē ibi pax summa: charitas plena: iubilatio et laus dei efna: sine fine secura requies: et gaudiuz semp in spū sancto. o q̄ fortunatus ero si audiuero iocūdissimas ciuiū tuoꝝ cātilenas/carmīa mel

liflua/laudes ſumme trinitati debito honore ꝓmentia. Sed et nimiū felix ſi ego ipe meruero cātare cāticū dño ieſu chriſto ō dulcibus canticis ſion.

¶ De gaudio paradiſi. c. viij.

O Uita vitalis/vita ſempiterna/et ſempiterne beata: vbi gaudiū ſine merore/reqes ſine labore/dignitaꝭ ſine tremore: opes ſine amiſſione: ſanitas ſine lāguore: abundātia ſine defectione: vita ſine morte: ꝑpetuitas ſine corruptione: beatitudo ſine calamitate: vbi omnia bona in charitate ꝓfecta: vbi ſpecies et viſio facie ad faciez: vbi plena ſciētia ī oībus/et ꝑ oīa: vbi ſumma dei bonitas cernitur: et lumen illumināns aſanctis glorificatur/vbi preſens maieſtas dei cōſpicitur: et hoc vite cibo ſine defectu mēs intuētiū ſatiatur/

vident ſemꝑ et videre deſiderant: ſine anxietate deſiderāt: et ſine faſtidio ſatiātur. vbi verus ſol iuſticie/mira ſue pulchritudinis viſione omnes reficit: ⁊ ita vniuerſos celeſtis patrie ciues illuminat/vt luceat ibi lumē videlicet illuminatū ꝑ diuinū: lumen illuminās vltra omnē ſolis nri ſplendorē/atqz cunctaruz ſtellaꝝ claritatē: īmortali adherentes deitati: ac ꝑ hoc īmortales et incorruptibiles facti iuxta ꝓmiſſionem dñi ſaluatoris: paꝰ quos dediſti mihi volo vt vbi ego ſum et illi ſint mecum: vt videāt claritatē meā: et omnes vnuz ſint: ſicut tu pater in me/et ego in te/et ipſi in nobis vnum ſint.

¶ De regno celorū. Ca. viij.

Regnū celoꝝ/regnū felicissimum: regnū carens morte ⁊ vacās fine:

Universidad de Deusto
Biblioteca

cui nulla tẽpora succedũt p euũ: vbi cõtinuus sine nocte dies nescit habere tẽpus: vbi victor miles donis ineffabilibus cumulatur: nobile ppetua caput amplectente corona/vtinã remissa pec catoꝝ mole me vltimũ seruoꝝ christi iuberet diuina pietas hãc carnis sarcinã deponere: vt in sue ciuitatis gaudia eterna repausandus transirem/sanctissimis supnoꝝ choris interesem cuꝫ beatissimis spiritibus glie conditoris assisterẽ: psentem dei vultũ cernerem: nullo mortis metu tãgerer: de ppetue immortalitatis incorruptiõe securus gauderẽ: et scienti oia cõiuntꝰ omnem ignorãtie cecitatem amitterem: terrena cũcta parui penderẽ/cõuallem lachrymaꝝ istã intueri vel reminisci vlteriusꝰ non dignarer: vbi vita laboriosa/vita corruptibilis/vita omni/amaritudine

plena/vita dña maloꝝ/ancilla iferno=rũ: quã humores tumidãt: dolores extenuãt: ardores exiccant: aera morbidãt: esce inflãt: ieiunia macerant: ioci soluũt: tristitie cõsumunt: sollicitudo coartat: securitas hebetat: diuitie iactãt: pauptas deijcit: iuuentusꝰ extollit: senectus incuruat: infirmitas frangit: meror deprimit: diabolus insidiatur: mũdusꝰ adulatur: caro delectatur: anima excecatur: totus homo conturbatur: et his tot et tantis malis mors furibunda succedit: vanisqꝫ gaudijs ita finem imponit/vt quum esse desierint/nec fuisse putentur.

¶ Quomodo post nimios ploratꝰ mestã aiaꝫ psolatur deus. Ca. ix.

Sed quas laudes/quasꝰ ve gratiaꝝ actiones tibi referre valeamꝰ de

us nr̃: q̃ nos etiã inter has tãtas mor-
talitatis nostre erũnas nõ desinis con
solari mira visitatione gratie tue: ecce
me miserũ multis meroribus plenu3/
dũ vite mee finẽ timeo: dũ peccata mea
cõsidero: dũ iudiciu3 tuũ formido: dũ
mortis horã cogito: dũ supplicia tarta
ri horreo: dũ opa mea qua districtione
et discussione ate pẽsentur ignoro: du3
quo fine illa clausurus sim penit9 nes-
cio: dũq3 hec et alia multa mecum sub
corde retracto/cõsolatur9 ades solita
pietate dñe deus: et inẽ has querelas
nimiosq3 ploratus/ac pfunda cordis/
suspiria assumis mestã/et anxiã mentẽ
sup alta iuga montiu3 ad areolas vsq3
aromatũ: et collocas me in loco pascue
secus riuulos dulciũ aquar̃: vbi prepa
ras in cõspectu meo mensam multipli
cis apparat9: q̃ fatigatũ spiritũ repau

set/et cor tristẽ letificet: qbus tandẽ re
focillatus delitijs/multarum miseria
rum mearu3 oblitus: et leuatus sup al
titudinem terre in te vera pace q̃esco.

De dulcedine diui
ni amoris. Ca. x.

Ado te deus meus: amo te et ma
gis atq3 magis amare volo. da mi
hi dñe deus meus speciose pre filijs ho
minũ/vt desiderẽ te/vt amez te: q̃tum
volo et quantũ debeo. ĩmensus es/et si
ne mẽsura debes amari/preserti a no-
bis/quos sic amasti: sic saluasti: p qui-
bus tãta et talia fecisti. O amor q̃ sem
per ardes et nunq̃ extigueris: dulcis
christe bone iesu/charitas deus meus:
accende me toto igne tuo/amore tuo/
dulcedine tua/dilectione tua: dsiderio
tuo/charitate tua/iocũditate/et exul-

Universidad de Deusto
Biblioteca

tatione tua: pietate: et suauitate tua/ voluptate et cōcupiscentia tua: q̄ sancta est et bona: q̄ casta est et mūda vt totus dulcedine amoris tui plenus/ totꝰ flāma tue charitatis vaporatus/ diligā te dñm meū dulcissimuz et pulcherrimū ex toto corde meo: ex tota anima mea: ex totis viribus meis: et ex oī intentione mea: cū multa cordis contritione/ et lachrymaꝝ fonte: cū multa reuerētia/ et tremore: habēs te in corde/ et in ore et pre oculis meis semp et vbiq3: ita vt nullus in me/ adulterinis amoribus pateat locus.

De preparatione nostre redemptionis. Ca. xi.

Pulcherrime iesu christe rogo te p illā sacratissimā effusionem p̄ciosi sanguinis tui quo redēpti sumuꝰ/ da

mihi cordis contritionē et lachrymarū fontē: precipue dū preces et oīones tibi offero: dū tue laudis tibi psalmodiā decanto: dū misteriuz nr̄e redemptionis manifestū misericordie tue indi tiuz recolo vel p̄fero: dū sacris altaribus licet indignuꝰ assisto: cupiens tibi offerre illud mirabile et celeste sacrifitiū oī reuerentia et deuotione dignuz/ quod tu dñe deus meꝰ sacerdos imma culate instituisti ⁊ offerre precepisti in cōmemorationez tue charitatis: mortis scilicet et passionis: p salute nr̄a: p quotidiana nr̄e fragilitatiꝰ reparatione. cōfirmetur mens mea in t̄ta misteria dulcedine p̄sentie tue: sentiat te sibi adesse: et letetur coraz te. ignis qui semp luces amor q̄ semp ardes/ dulcis christe bone iesu: lumen eternuz/ et indeficiens: panis vite q̄ nos reficis/ et i te

nō deficis: quotidie comederis/et sem
per integer manes: resplēde mihi: accē
de me: illumina et sanctifica vas tuū:
de malicia euacua: imple de gratia: et
plenū conserua: vt ad salutem aīe mee
māducem cibum carnis tue: quatenꝰ
manducando te/viuam de te: viuam
pte: pueniam ad te: et repausem in te.

De gaudio. Capitulo. xij.

O Dulcedo amoris et amor dulce-
dinis/comedat te venī meus: et
nectare tui amorīs repleantur viscera
mea: et eructet mēs mea verbū bonuꝫ.
charitas deus meꝰ/mel dulce/lac niue
um: cibus es grandiū: fac me crescere
in te: vt sano palato possis māducari
ame. tu es vita mea qua viuo: spes cui
inhereo: glia quā adipisci desidero. tu
mihi cor tene: mentē regē: intellectum

dirige: amorē erige: animuꝫ suspende:
et in supna fluenta os sitientis te spi-
ritꝰ trahe. taceat q̄so tumultꝰ carnis.
cōticescant phātasie terrarū/et aqua-
rū/aeris et poli. taceāt somnia et ima-
ginarie revelationes: oīs lingua/oīe
signū et quicqd trāseundo fit. sileat si-
bi et ipa aīa: et trāseat se nō cogitando
se/sed te deus meꝰ: qm̄ tu es revera to-
ta spes et fiducia mea. est enīz in te deo
meo et dño nr̄o iesu christo dulcissimo
et benignissimo atqz clemētissimo vni
us cuiusqz nostrū et portio et sanguis
et caro. vbi ergo portio mea regnat ibi
regnare me credo: vbi sanguis meus
dñatur/ibi dñari me cōfido: vbi caro
mea glorificatur/ibi gloriosum me esse
cognosco. quāuis peccator sim/de hac
tamē cōmunione gr̄e non diffido. et si
peccata mea ꝓibēt/substātia mea req-

rit. et si delicta propria me excludunt/ nature communio non repellit.

Quod verbum incarnatū est causa spei nostre. Ca. xiij.

Non enī tā inimicus est dñs vt nō diligat carnē suā/mēbra sua et viscera sua/desperare vtiqz potuissez ꝓpter nimia peccata mea et vitia/culpas et infinitas negligentias meas quas egi: et quotidie indesinenf ago corde/ore/et opere/et oībus modis qbus humana fragilitas peccare potest: nisi v̄bum tuū deus meꝰ caro fieret: et habitaret in nobis. sed desperare tā nō audeo: qm̄ subditus ille/tibi/vsqz ad mortem/mortez aūt crucis tulit chirographuz peccatoꝝ nr̄oꝝ: et affigens illud cruci/peccatū crucifixit et mortem. in ipo aūt securius respiro q̄ sedet ad dex-

terā tuā/et interpellat ꝓ nobis. in ipso confisus/ad te quenire desidero: in quo iā resurreximus et reuixim⁹: iā in celuz conscendimus/et in celestibus considemus. tibi laus tibi gloria/tibi honor/tibi gratiarum actio.

Quāto major est de deo meditatio tanto dulcior. Ca. xiiij.

Pijssime dñe qui sic nos amasti/et saluasti/sic viuificasti et sublimasti: pijssime domine q̄ dulcis est memoria tua: quāto magis inte meditor/tā to es mihi dulcior: et amabilior. idcirco delectāt me valde bona tua puro mētis intuitu/et dulcissimo pij amoris affectu in loco peregrinationis mee/iuxta modulū meū: interī q̄diu his fragilibus subsisto membris mirā tuā dilectionē et pulchritudinez indesinenf cu-

Universidad de Deusto
Biblioteca

pio desiderare et cōsiderare: tue enim
charitatis iaculo vulneratus suz: tuo
vehementē desiderio flagro: ad te pue-
nire cupio: te videre desidero. idcirco
sup custodiā meā stabo: et vigilātibus
oculis psallā spiritu: psallam et mente
et totis viribus meis te factorē et refec
torē meū collaudabo: polū penetrabo
mente/et desiderio tecū ero: vt in p̄sen
ti q̄dez miseria solo corpore tenear: te-
cum aūt cogitatione et auiditate atqz
oī desiderio sim semp: quatenus ibi sit
cor meū vbi tu es thesaurus meꝰ desi-
derabilis/incōparabilis/multumqz a
mabilis. sed ecce deꝰ meus pijssime ac
misericordissime/dū tue īmense bonita
tis et pietatis gloriaz cōsiderare volo/
cor meū nō sufficit: excedit enī omnem
sensum humane mētis tuuz decus tua
pulchritudo/tua v̄tus/tua gloria/tua

magnificētia/tua maiestas/et tua cha
ritas: sicut inextimabilis est tue glorie
splēdor/ita ineffabilis est et̄ne tue cha-
ritatis benignitas: q̄ illos quos d̄ nihi
lo creasti adoptas ī filios ꝛ tibi ꝯiūgis.

¶ Quod desiderāde sunt pro xp̄o tribulatiōes ī hac vita. Ca. xv.

O Anima mea si quotidie oporteret
nos tormēta p̄ferre/si ipsam gehē
nā lōgo tempore tolerare/vt christum
in gloria sua videre possemus: et san-
ctis eius sociari: nō ne dignū esset pati
omne qd̄ triste est vt tāti boni tanteqz
glorie p̄ticipes haberemur? insidiētur
ergo demones: parent suas tēptatio-
nes: frangāt corpus ieiunia: premant
carnē vestimenta: labores grauent: vi
gilie excicēt: clamet ī me iste: inquietet
me ille vel ille: frigus incuruet: consci-

entia murmuret: calor vrat: caput doleat: pectꝰ ardeat: ifletur stomachus: pallescat vultꝰ: infirmetur totum corpus: deficiat in dolore vita mea/et anni mei in gemitibus: ingrediatur putredo in ossibus meis/et subterme scateat/vt requiescam in die tribulatiōis: et ascendam ad populum accinctū nostrum que enim erit iustorum gloria: ꝙ grādis sanctoꝝ letitia: quum vna que qꝫ facies fulgebit sicut sol: cum ordinibus distīctis populū suū dñs in regno patris sui ceperit recensere: et meritis atqꝫ opibus singulorꝝ promissa premia restituet: pro terrenis celestia ꝙ tēporalibus sempiterna pro modicis magna. reuera cumulus felicitatis erit quū dñs adducet sanctos suos ī visione paterne glorie et faciet in celestibus considere vt sit deus oīa in oībus.

¶ Quomodo regnum celorū possit acquiri. Ca. xvj.

O felix iocunditas et iocūda felicitas sanctos videre: cū sanctis esse/et esse sanctū: deuz videre/et deum habere in eternū et vltra/hec sedula mente cogitem⁹/hec toto desiderio desiderem⁹/vt ad eos cito quenire valeam⁹. si q̄ras quomodo istud potest fieri vel qbus meritis: qbus ve auxilijs: audi. res ista posita est in potestate faciētis: qm̄ regnū celorū vī patitur/regnum celoꝝ o homo aliud nō querit preciū nisi te ipm: tantū enī valet quantum es: te da et habebis illud. qd turbaris de precio: christus semetipm tradidit vt acquireret te regnum deo patri: ita tu te met ipm da vt sis regnum eius: ac non regnet peccatum in tuo mortali corpo

Universidad de Deusto
Biblioteca

poze/sed spiritus in acquisitione vite.

Quid sit et quid habeat paradisus. Ca. xvij.

O Anima mea reuertamur ad ciuitatē celestez in qua scripti sumus et ciues decreti. sicut enī ciues sanctorum/et domestici dei/et sicut heredes dei coheredes aūt christi/considerem⁹ inclitā nostre vrbis felicitatē/in quantū cōsiderare possibile est. dicamus ergo cuz ꝓpheta: o ꝙ gloriosa dicta sunt de te ciuitas dei: sicut letantiū oīuz habitatio est in te. fundaris enīz exultatione vniuerse terre: nō est in te senectus/nec senectutis miseria: non est in te mācus/neqz claud⁹/neqz gibbosus neqz deformis dū omnes occurrunt in virū pfectū/in mensura etatis plenitudinis christi/quid hac vita beatius: vbi

nō est pauptatis metus/nō egritudinis ībecillitas: ibi nemo leditur/nemo irascitur/nemo inuidet: cupiditas nulla exardescit/nullū cibi desideriuz/nulla honoris aut potestatis pulsat ambitio/nullus ibi diaboli met⁹/insidie demonū nulle/terror gehēne ꝓcul/mors neqz corporis neqz aīe/sed īmortalitatis munere iocunda vita: nulla erunt tunc mala: nusqꝫ discordia: sed cuncta cōsona/cūcta cōuenientia: quia oīum sanctoꝝ vna erit cōcordia: pax cuncta et letitia cōtinet/trāquilla sunt oīa et qeta/iugis splendor: non vt est ille qui nūc est sol/sed tāto clarior quāto felicior: qz ciuitas illa vt legitur/non egebit sole neqz luna/sed dñs oīpotens illuminabit eā/et lucerna eius est agnus. vbi sancti fulgebūt vt stelle in ꝑpetuas eternitates: et sicut splendor firmamēti

q/erudiunt multos. qua propt nor ibi nulla/nulle tenebre/cōcursus nubium nullus/nec frigoris/ardoris ve asperitas vlla: sed talis erit rerum tēperies/quaz nec oculus vidit/nec auris audiuit/nec in cor hominis ascendit nisi illoz q ea pfrui digni inueniuntur/quorū noīa scripta sunt in libro vite. verū sup hec omnia est consociari chorīs angelorum/et archangelorum atqz omnium celestium virtutum: intueri patriarchas/et prophetas: videre apostolos/atqz omnes sanctos/videre etiam parētes nostros. gloriosa sunt hec/sed multo gloriosius est presentem dei vultum cernere/incircunscriptū lumen videre. super excellens gloria erit quum deum videbimus in seipso/videbimus et habebimus in nobis/quem cernere finis non erit.

¶ Non valet homo deo vicē reddere nisi p amorez. Ca.xviij.

Anima insignis dei imagine illustris similitudine/habet ī se ex deo quo admoneatur semp aut stare cum eo/aut redire si mota suis affectibus/imo defectibus fuerit. et nō solum habet vnde respirare q̄at/in spe venie et misericordie/sed etiaz vnde audeat aspirare ad nuptias verbi/et cum deo īre fedus societatis/atqz cū rege angelorū ducere iugū suaue amoris. hec oīa facit amor/si aīa exhibeat se similē deo p voluntatē/cui similis est p naturaz/diligēs sicut dilecta est/solus enī est amor ex oībus aīe motibus/sensibus atqz effectibus/in quo potest creatura/t si nō ex equo/respōdere auctori/vel sibi mutuā rependere vicē. amor vbi ve

nerit ceteros in se oēs traducit et captiuat effect⁹. amor p se sufficit/p se placet/et ppt̄ se. ipse meritū/ipe premū/ipse causa: ipe fruct⁹/ipe vsus. p amorē enī cōiugimur deo. amor facit vnuz spiritū de duobus. amor facit idē velle et idez nolle. amor facit prius amores cōponere: post modū oīa q̄ assunt tāq̄ non assint cōsiderare: tertio vero loco munda cordis acie superna/et interna conspicere. ¶Per amorem primuz in seculo bene gerūtur honesta: post modū etiā honesta seculi dspiciūtur: ad extremum etiaz dei intima conspiciuntur.

¶Quid in nobis deus requirat sibi simile. Ca. xix.

DEus pat̄ charitas est/deus filius dilectio est/spirit⁹ sanctus amor patris/et filij est. hec charitas et hec dilectio aliquid simile reqrit in nobis scilicet charitatē qua velut quadā affinitate cōsanguinitatis ei sociemur et cōiungamur. amor dignitatis nescit⁹/reuerentiā nescit. q̄ amat/p se ipm fiducialiter accedit ad deū familiariterqz loqtur ei/nihil timēs/nihil hesitans. p dit quod viuit q̄ nō diligit: q̄ autē diligit oculos suos semp habet ad deū quē diligit/quē dsiderat/ī quo meditatur/in quo delectatur/ī quo pascitur/ī quo impiguatur. iste talis sic deuot⁹: ita cātat ita legit et in oībus opibus suis sic est pudus et circunspect⁹ quasi deus assit presens ante oculos eius/sicut reuera adest. ita orat q̄si sit assumptus et presentat⁹ ante faciē maiestatis in excelso throno/vbi milia miliū ministrāt ei/et decies centena milia assistunt ei. animā quaz visitat amor expergefacit

Universidad de Deusto
Biblioteca

dormientē/monet et emollit eā/et vulneratcor eiꝰ:tenebrosa illuminat/clausa reserat:frigida inflāmat: mentē asperā/et irascibilē et impatientez mitigat:vitia fugat/carnales affectꝰ comprimit/mores emēdat/reformat/et innouat spiritū:lubrice etatis motus actusqz leues coercet hec oīa facit amor quū presens est quum vero abscesserit/ita incipit anima iacere languida ac si cacabo bullienti substraxeris ignem.

De confidentia anime amantis deum. Ca.xx.

Magna res est amor/quo anima p semet ipam fiducialiꝰ accedit ad deū:deo cōstāter inheret: deū familiariter pcunctatur/consultatqz de oī re/aīa q̄ amat deū/nil aliud potest cogitare/nil loq:cetera contēnit/oīa fastidit/

quicqd meditatur/quicqd loquitur amorē sapit/amorē redolet/ita amor ōi eā sibi vendicauit. q̄ vult habere noticiaz dei amet. frustra accedit ad legendū/ad meditandū/ad predicanduz/ad orandum q̄ nō amat. amor dei amorez aīe parit/et eam intendere sibi facit. amat deuꝰ vt ametur. quuz amat nil aliud vult q̄ amari/sciens amore esse beatos q̄ se amauerint. aīa amās cunctis suis renuntiat affectionibus/et tota soli incūbit amori/vt possit respondere amori in redibēdo amore et quum se tota effuderit in amorē quantuz est ad illud fontis penne pfluuium/nō pari vbertate cōcurrunt/amor et amans/aīa et deus/creator et creatura: tamē si ex toto se diligit/nihil de est vbi totuz est. non timeat aīa q̄amat/paueat que nō amat. aīa amans fertur votis/tra

bitur ꝺsideris/dissimulat merita: ma
iestati oculos claudit/aperit voluptati/ponens se in salutari/et fiducialiter
agens in eo. amore aīa secedit et exce-
dit acorporeis sensibus/vt sese nō sen-
tiat q̄ deū sentit. hoc fit quū mēs ine-
fabili dei illecta dulcedine: quodā mo-
do sese sibi furatur/imo rapitur atq3
labitur ase ipa/vt deo fruatur adiocū
ditatē. nihil tam iocundū nisi esset tā
modicū. amor dat familiaritatez dei/
familiaritas ausuz/ausus gustū/gust9
famem. aīa quā tangit amor dei/nihil
aliud potest cogitare/nilꝺsiderare/sed
frequenter suspirat dicens: sicut cerus
desiderat ad fontes aquarum ita desi-
derat aīa mea ad te deus meus.

¶ Quid fecit ꝺus propter ho
minem. Ca. xxi.

DEus amore venit ad homines/ve
nit in homines/factꝰ est homo. a
more deus inuisibilis seruis suis factꝰ
est similis. amore vulneratꝰ est ꝓpt̄ de
licta nostra. tuta et firma reqes est in-
firmis et peccatoribus in vulneribus
saluatoris. securꝰ illic habito/patēt mi
hi viscera ꝑ vulnera: quicqd ex me mi-
hi deest/vsurpo mihi ex visceribus dñi
mei: qm̄ misericordia affluūt/nec ꝺsunt
foramina ꝑq̄ affluāt. perforamina cor
poris patēt mihi arcana cordis/patet
magnū pietatis sacramentuz/patent
viscera misericordie dei nr̄i in qbus vi-
sitauit nos oriens ex alto. vulnera ie-
suchristi plena sunt misericordia/ple-
na pietate/plena dulcedine et charita-
te/foderūt manꝰ eius/et pedes eius/t
latus eius lācea pforauerunt. ꝑ has ri
mas licet mihi gustare q̄ suauis ē dñs

Universidad de Deusto
Biblioteca

dus meus: qm̃ reuera suauis et mitis/ et multe misericordie est oĩbus eu3 inuocãtibus in veritate: oĩbus inquirentibus/et maxime diligentibus. copiosa redemptio data est nobis in vulneribus iesuchristi saluatoris nr̃i. magna multitudo dulcedinis/plenitudo gratie/et perfectio virtutum.

De recordatione vulnerũ iesuchristi domini nostri. Ca. xxiij.

QUũ me pulsat aliqua turpis cogitatio/recurro ad vulnera christi. quũ me premit caro mea/recordatiõe vulnerũ dñi mei resurgo. quum diabolus mihi parat insidias fugio ad viscera misericordie dñi mei/t recedit ames. si ardor libidinis moueat mẽbra mea/ recordatione vulneru3 dñi nr̃i filij dei extinguitur. in oĩbus aduersitatibus nõ

inueni tã efficax remedium q̃ vulnera christi in illis dormio secur9/et requiesco intrepidus. christus mortuus est p nobis. nihil tã ad mortẽ amaru3 quod morte christi nõ sanetur/tota spes mea est in morte dñi mei. mors eius meritũ meu3/refugiu3 meu3/salus vita/et resurrectio mea. meritũ meũ miseratio dñi. nõ sum meriti inops q̃diu ille miserationu3 dñs nõ defuerit. et si misericordie domini multe/multus ego sum in meritis. quãto ille potentio9 est ad saluãdum/tãto ego sum securio9.

Quod recordatio vulnerũ christi sit efficax remedium contra omnes aduersitates. Ca. xxiij.

PEccaui peccatũ grãde/et multo9 sum mihi cõscius delicto9: nec sic desper o: qm̃ vbi abundauerũt delicta/

Universidad de Deusto
Biblioteca

supabundauit et gra. q de venia peccatoꝝ suoꝝ desperat/negat deū esse misericordē. magnā injuriā deo facit qui ō eius misericordia diffidit. quātuz in se est/negat deū habere charitatē/veritatez/et potestatē: in qbus tota spes mea consistit. scilicet in charitate adoptionis: in vitate ꝓmissionis: et in potestate redēptionis. murmuret iā ꝙtuz voluerit insipiens cogitatio mea dicens: quis eniz es tu: et quāta est gloria illa: qbus ve meritis illā obtinere speras? z ego fiducialiꝫ respōdebo: scio cui credidi/qz in charitate nimia adoptauit me in filiuz: qz verax est in ꝓmissione: potens in exhibitione: et licet ei facere quod vult: nō possum terreri multitudine peccatoꝝ si mors dñi in mentē meam venerit: quoniā peccata mea illum vīcere non possunt. claui et lancea cla-

māt mihi ꝙ vere recōciliatus suz christo si eū amauero. lōginus aperuit mihi latus christi lācea: et ego intraui/et ibi reqesco securus. q timet/amet: quoniā charitas mittit foras timorē. nullum tā potens ē et tā efficax contra ardorē libidinis medicamentuz/ꝙ mors redēptoris mei. extendit brachia sua ī cruce: et expādit manus suas paratus amplexus peccatoꝝ. inter brachia saluatoris mei/et viuere volo/et mori cupio. ibi securus decantabo: exaltabo te dñe qm̄ suscepisti me: nec delectasti inimicos meos sup me. saluator nr̄ caput īclinauit in morte/vt oscula daret suis dilectis. totiens deuz osculamur/quotiēs in eius amore cōpungimur.

¶ Meditatio āime ad amorem christi. Ca. xxiiij.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Diui Augustini

O Anima mea insignita dei imagine: redēpta christi sanguine: despōsata fide: dotata spiritu: ornata virtutibus: deputata cū angelis: dilige illū aquo tātus dilecta es. intende illi q̄ intendit tibi: quere q̄rentem te: ama amatorē tuū aquò amaris/cuius amore p̄uenta es q̄ est causa amoris tui. ipse est meritū: ipe premiū: ipe fructus: ipe vsus: ipe finis. esto sollicita cum sollicito: cū vacāte vacans: cuz mundo mūda: cū sancto sancta. q̄lis apparueris deo/talis oportet vt appareat tibi deus suauis/et mitis/et multe misericordie: suaues mites/dulces humiles/et misericordes reqrit. ama illum q̄ eduxit te de lacu miserie/et de luto fecis. elige illuz amicū tuū pre oībus amicis tuis/q̄ quum oīa subtracta fuerīt solus tibi fidē seruabit. ī die sepulture tue quū

oīes amici tui recedēt ate: ille te nō derelinquet: sed tuebitur arugientibus preparatis ad escā: et cōducet te p̄ ignotā regionē: atqz pducet ad plateas supne sion: et ibi collocabit te cū angelis ante faciē maiestatis sue/vbi audies illud angelicū melos: sanctus/sanctus/sanctus/ꝛc. ibi est canticuz leticie: vox exultationis/et salutis: gratiaꝝ actio: et vox laudis: atqz alleluia in ꝑpetuū. ibi est cumulus felicitatis: supeminēs gloria: supabundans leticia: et oīa bona. o aīa mea suspira ardent̄/desidera vehement̄ vt possis puenire in illaz supernā ciuitatē de qua tā gloriosa dicta sunt: in qua sicut letātium oīum habitatio est. amore potes ascendere: amāti nihil est difficile: nihil impossibile. anima q̄ amat/ascendit frequent̄ et currit familiariť p̄ plateas celestis hieru-

Universidad de Deusto Biblioteca

salem: visitãdo patriarchas/et ꝓphe-
tas: salutando apostolos: admirando
exercitus martyruz ⁊ confessoruz: cho
rosqz virginuz speculando. celũ et ter-
ra et oĩa q̃ ĩ eis sunt nõ cessant mihi di
cere vt amez dñum deum meum.

¶ Quod nihil possit aĩe suffi-
cere preter summuz bonuz. Ca. xxv.

COr humanũ in desiderio eternita-
tis nõ fixum: nunq̃ stabile potest
esse/sed oĩ volubilitate volubilius/de
alio in aliud trãsit: querẽs reqem vbi
nõ est. in his aũt caducis et trãsitorijs/
in qbus eius affectꝰ captiui tenentur/
verã requiẽ inuenire nõ valet: qm̃ tan
te est dignitatis/vt nullũ bonuz preter
summũ bonuz ei sufficere possit. tante
est enĩ libertatis vt in aliquod vitium
cogi nõ possit. ꝓpterea vnicuique pro-

pria volũtas est causa sue dãnationis
vel saluationis: et ideo nihil ditius bo
na volũtate deo offertur. bona volun-
tas deũ ad nos deducit: et nos in eũ di
rigit. ꝑ bonã voluntatẽ deũ diligimus:
deũ eligimus: ad deũ currimus: ad de-
um ꝑuenimus: et euz possidemus. O
bona voluntas ꝑquã ad dei similitudi
nẽ reformamur: ⁊ ei similes efficimur.
ita amabilis est deo bona voluntas: vt
ip̃e in corde habitare non velit in quo
bona volũtas nõ fuerit. bona volũtas
illiꝰ summe maiestatis trinitatẽ ad se
inclinat. sapiẽtia nãqz ad cognitionez
v̄itatis illã illuminat: charitas ad d̄si
deriũ bonitatis inflãmat: pat̄nitas in
ea custodit quod creauit ne pereat.

¶ Quid sit cognitio verita-
tis. Ca. xxvj.

Universidad de Deusto Biblioteca

Quid est cognitio veritatis? primo cognoscere te ip̄m: et quod esse debes esse studeas: quod autē corrigendū est/corrigas. deīde cognoscere/et amare creatorē tuū: hoc enī est totū hominis bonū. vide ergo q̄ ineffabilis est diuine charitatis erga nos dilectio. d̄ nihilo nos creauit/et quicq̄d habem⁹ donauit. sed q̄ plus dileximus datum q̄ datorē/creaturā q̄ creatorē: cecidim⁹ in laqueū diaboli et facti sumus ei⁹ serui. deus v̄o misericordia motus/misit filiū suuz quo redimeret seruos: misit etiā spiritū sanctū quo seruos adoptaret in filios. filiū dedit in pretiū redēptionis: spiritū sanctū in priuilegiuz amoris: se deniqz totū seruat hereditatē adoptionis. ita deus vt pijssimus/et misericordissimus pre desiderio vel amore hominis: nō solū sua/verū etiaz

et se ip̄m īpendit vt hominē recuperaret/nō tā sibi q̄ homini ipsi. vt homines ex deo nascerētur/primo ex ip̄is natus est deus. quis est tā durus quē non emolliat amor dei sic hominē p̄ueniens tāq̄ vehemens amor q̄ homo ꝓpt̄ hominē dignat⁹ ē fieri? quis potest odire hominē cui⁹ naturā et similitudinē videt in humanitate dei? reuera q̄ odit illū odit deū/et ita ꝑdit q̄cq̄d facit. deus nāqz ꝓpt̄ hominē fact⁹ ē homo/vt esset redēptor q̄ ē et creator: vt d̄ suo redimeret̄ homo: et vt familiari⁹ diligeret̄ ab homīe de⁹ ī similitudīe hominis apparuit: et vt vt̄qz sēsus hominis ī ip̄o bt̄ificaretur/et reficeretur: oculus cordis in ei⁹ diuinitate/ꝛ oculus corporis in eius humanitate: vt siue ingrediens siue egrediens in ip̄o pascua inueniret natura humana condita ab ipso.

Diui Augustini manuale. f.CLXXXXIII.

Quid in nobis opetur missio spiritus sancti. Ca.xxvij.

Saluator nāq; noster natꝰ est nobis/crucifixus et mortuꝰ est ꝓ nobis/vt morte sua mortē nostrā destrueret.et qꝝ botrus carnis portatꝰ fuerat ad torcular crucis/et expressione facta fluere ceperat mustus diuinitatis/missus ē spiritus sanctꝰ quo vasa cordius ꝓpararentur/et vinū nouum in vtres nouos poneretur: primū vt corda mūdarentur/ne infusum polluerētur: et postea ligarētur/ne infusum amitteretur. mūdarentur gaudio iniqtatis/ligarentur cōtra gaudiū vanitatis. nō enī quod bonum est venire potuit/nisi prius recederet quod malū est.gaudiū iniqtatis polluit/et gaudiū vanitatis effudit.gaudium iniqtatis reddit vas sordidū:et gaudius vanitatis facit rimorosum. gaudiū iniqtatis est quum peccatū diligitur: et gaudiū vanitatis est quum trāsitoria amātur.ejice ergo quod malū est: vt qđ bonus est ꝓcipere possis: effunde amaritudinē/vt dulcedine īpleri possis.spiritus sanctꝰ gaudiū est et amor.ejice spiritū diaboli/et spiritū mundi huiꝰ vt accipias spiritū dei.spiritꝰ diaboli operatur gaudium iniqtatis:et spiritꝰ mūdi gaudius vanitatis.et hec gaudia mala sunt/quoniā aliud habet culpā: aliud occasionē culpe.veniet aūt spiritꝰ dei quus ejecti fuerīt spiritꝰ mali/et intrabit taberna culū cordis/et operabitur gaudiū bonū ⁊ amorē bonū:quo expellitur amor mūdi/et amor peccati. amor mūdi allicit et ꝺcipit.amor peccati polluit/⁊ ad mortē conducit. amor dei mentes illu-

minat: conscientiaz mundat: animaz letificat: et deum demonstrat.

De operatione eius qui diligit deum. Ca. xxviij.

In quo amor dei est semp cogitat quãdo ad deũ pueniat: quãdo mũduz derelĩquat: quãdo carnis corruptionẽ euadat: vt verã pacez inueniat: semp habet cor suũ et desiderĩũ in supna eleuatũ: quãdo sedet: quãdo ambulat: quãdo requescit: vel quãdo aliquid agit/cor adeo nõ recedit: oẽs ad amorẽ dei exhortatur: oĩbus amorẽ dĩ commẽdat: et q̃ dulcis sit dĩ amor/et q̃ malus et q̃ amarus sit amor seculi corde/ore/et ope oĩbus demonstrat. deridet huius seculi gloriã: arguit sollicitudinẽ: et q̃ stultũ sit in his q̃ transeunt fiduciã habere ostẽdit. miratur cecitatẽ

hominũ q̃ hec diligunt. miratur etiaz quomodo vniuersa hec trãsitoria et caduca oẽs non derelĩquunt. oĩbus estimat dulce quod sibi sapit: oĩbus placere quod diligit: oĩbus q̃dem esse manifestum q̃ cognoscit. frequenter deum suũ contẽplatur: et in eius contemplatione suauit reficitur: tanto felicius/quãto frequẽtius. dulce est enĩ semper ad considerandum/q̃ ad amanduz et laudandum semper suaue est.

De va cordis requie. c. xxix.

Beuera hec est vera cordis requies/quũ totum amorẽ dei p̃ desideriuz figitur: nec quicq̃ aliud appetit/sed in eo quod tenet felici quadam dulcedine delectatur: delectãdo iocundatur. si vero vana aliqua cogitatione/vel reruz occupatione inde aliquantulũ abstrac

tum fuerit / summa cum festinatione illuc redire festinat: exilium reputans alibi q̄ ibi moram facere. naz sicut nullum est momentū quo homo non fruatur vel vtatur pietate diuina: sic nullum debet esse momentum quo eū presentem non habeat in memoria. idcirco non breui crimine tenetur astrictus quisquis in oratione quum deo loquitur: et subito abstrahitur ab eius cōspectu quasi ab oculis nō videntis / nec audientis / hoc autem fit quando cogitationes suas malas et importunas sequitur: et aliquam vilissimam creaturam ad quam mentis intuitus facile distrahitur / ei prefert: illaz videlicet in cogitatione sepius reuoluendo / vel cogitando q̄ deum quē assidue debet recolere creatorem: adorare redemptorez: expetare saluatorē: timere iudicem.

¶ Quicquid mentis aspectuz a deo retrahit / omnino fugiendum est atqz execrandum. Ca. xxx.

Quisquis amas mūdū / tibi pspice quo sit eundū: hec via qua vadis / via pessima / plenaqz cladis. fuge ergo o homo paululū occupatiōes tuas / et abscōdere modicū / a tumultuosis cogitationibus tuis. abijce nūc onerosas curas: post pone laboriosas dissentiones: vaca aliquātulū deo: et paululū requesce in eo. intra in cubiculū mētis tue exclude oīa pter deū / et q̄ valēt ad q̄rendū eū / r clauso ostio q̄re eū. dicat nunc totū cor tuū deo: q̄ro vultū tuū / vultuz tuū dñe requiro. eia nunc ergo dñe deus meus tu doce cor meum / vbi et quomodo te requirat: vbi et quomodo te inueniat. dñe si hic non es / vbi te que-

Universidad de Deusto Biblio

rā absentem? si autem vbiqz es/cur te non video presentez? sed certe habitas lucē inaccessibilē. sed quomodo accedā ad lucem inaccessibilem: aut quis me ꝺ ducet et inducet in illam vt videā te in illa? deinde quibus signis/qua facie te queraz? nunq̄ te vidi dñe deus meus: nūq̄ noui faciem tuam. quid faciet altissime dñe/quid faciet iste lōginquus exul tuus? quid faciet seruꝰ tuus anxius amore tui: ⁊ lōge ꝓiectꝰ a facie tua? en anhelat videre te: et nimis illi abest facies tua/accedere ad te desiderat: et inaccessibilis est habitatio tua. īuenire te cupit/et nescit locū tuuz. querere te affectat/et ignorat vultum tuum.

¶ Quod visio dei perdita sit propter peccatum et miseria inuenta sit. Ca. xxxj.

manuale. f. CLXXXVI.

DOmine deus meus es tu/et dñs meus: et nunq̄ vidi te: tu me fecisti/et refecisti/et oīa bona tua mihi contulisti: et nondū vidi te/neqz noui. deniqz ad te videndū factus sum/et nondum feci id propter qꝺ factus sum. O misera sors hominis/quum hoc ꝑdidi ad quod factꝰ est. odirus ac durus casus ille. heu quid ꝑdidit et q̄d inuenit. quid abscessit/⁊ q̄d remāsit. ꝑdidit beatitudinez ad quā factus est: et inuenit miseriā ad quā factus non est. abscessit sine quo nihil felix est: et remāsit quod ꝑse non nisi miserum est. manducabat tunc homo panē angelorū/quez nunc esurit: manducat nunc panē doloruz/quez tunc nesciebat. o tu dñe vsqz quo obliuisceris in finez: vsqz quo auertis faciem tuā a nobis? quando respicies/et exaudies nos? quādo illuminabis

Universidad de Deusto
Biblioteca

oculos nostros/et ostendes nobis faciem tuã: quando restitues te nobis? respice dñe et exaudi/et illumina nos/et ostende nobis te ipsum: restitue te nobis vt bene sit nobis/sine quo tã male est nobis. inuita nos/adiuua nos obsecro te dñe. amaricatuz est coz meum sua desolatiõe/indulcoza illud tua cõsolatione. obsecro dñe: esuriẽs cepi/q̃rere te/ne desinar impastus ate. fame licus accessi/ne recedã impastus. pauper veni ad diuitẽ: miser ad misericordẽ/ne recedã vacuus et contẽptus. dñe incuruatus suz/et nõ possum nisi deoz sum aspicere: erige me vt possiz sursuz videre vel intendere. iniqtates mee supergresse sunt caput meũ/obuoluerũt me/et sicut onus graue grauãt me. euolue me et exonera me/ne vrgeat super me puteus os suum. doce me quererere te/et ostende te querenti te: quia nec querere te possum nisi doceas tu: nec inuenire nisi te ostendas. querã te desiderando: desiderem te querendo: inuenią amando: amem inueniendo.

¶De bonitate dei. C.xxxij.

HAteoz dñe et gratias ago q̃ creasti me ad hãc imaginem tuã/vt tui memoz/te cogitẽ/te amem. sed sicut est abolita corruptione vitiorũ/sic est obfuscata fumo peccatoruz/vt non possit facere ad qõ facta est/nisi tu renoues et reformes eaz. rogo dñe qui das fidei intellectũ/da mihi vt q̃tum sis expedire intelligã/quia es sicut credimus/et hoc es quod credimus: et quidẽ credimus te esse aliquid quo nihil maius aut melius cogitari possit. quid ergo es domine deus quo vnũ maius meliusq̃ ni

hil valet cogitari/nisi id quod summū bonū oīum/soluz existens p se ipm/oīa alia fecit ex nihilo? quod ergo bonum deest summo bono per quod omne bonū? tu es itaqz iustus/verax/beatus/ et quicqd aliud est melius esse q̄ non esse. veruz malis quomodo parcis/si es totus summe iustus? an quia bonitas tua est incōprehensibilis? latet hoc in luce inaccessibili/quaz inhabitas. vere in altissimo et secretissimo bonitatis tue profundo latet fons/vnde manat fluuius misericordie tue. nam quū totus et summe iustus sis/tamen idcirco etiā malis benignus es quia tot⁹ et sume bonus es. minus nāqz bonus esses si nulli malo esses benignus. melior est enī qui et bonis simul et malis bonus est/q̄ qui bonis tantū bonus est. et melior ē q̄ malis et parcēdo et puniēdo bo

n⁹ ē/q̄ q̄ puniēdo tātū. ideo ergo misericors es/qz totus et summe bonus es.

De delectabili fruitione dei. Ca. xxxiij.

O Immensa bonitas q̄ oīum intellectū excedis/veniat sup me misericordia illa q̄ de tanta opulentia procedit: influat inme q̄ profluit ō te. parce p clementiā: ne vlciscaris p iusticiā. excita te nūc aīa mea/z erige totum intellectuz tuuz: et cogita q̄tum potes/ quale/et quantū sit illud bonum quod deus est. Si enī singula bona delectabilia sunt/cogita intente q̄ delectabile sit illud bonū quod cōtinet iocunditatem oīum bonoz: et non quale in reb⁹ creatis sumus experti/sed tanto differētez/quāta differt a creatura creator. Si enī est bona vita creata/q̄ bona est

vita creatrix. Si iocūda ē salus facta/ q̄ iocūda est salus q̄ fecit omnē salutē. si amabilis est sapiētia in cogitatione vel cognitione rerū cognitarū: quam amabilis est sapientia que oīa fecit et cōdidit ex nihilo. ōniq3 si multe ⁊ magne sunt delectationes in rebus delectabilibus/qualis et quāta est delectatio in eo q̄ ipa ōlectabilia fecit? ☙ qui hoc bono fruetur/quid illi erit? qd illi non erit? certe quicquid voluerit illi erit/et quicquid noluerit non erit. ibi quippe illi erunt bona anime et corporis: qualia nec oculus vidit/nec auris audiuit nec in cor hominis ascendit.

¶ Quod summum bonum appetendum sit. Ca. xxxiiij.

QUar ergo p multa vagaris homūcio q̄rendo bona aīe tue et corporis tui? ama vnū bonū in quo sunt oīa bona/⁊ sufficit. desidera simplex bonū quod est oē bonū et satis est. quid enim amas caro mea? quid ōsideras anima mea? ibi est quicquid amas: ibi est quicqd desideras. si delectat pulchritudo: fulgebunt iusti sicut sol. Si velocitas/ aut fortitudo/aut libertas corporis tui nihil obsistere poterit: erūt similes angelis dei: q̄ seminatur corpus animale/surget corp9 spirītale: potestate vtiq3/nō natura. Si lōga aut salubris vita: ibi erit sana eternitas/et eterna sanitas: quia iusti in ppetuū viuent/⁊ salus iustorū adnō. si satietas: satiabuntur quū apparuerit gloria dñi. si ebrietas: inebriabūtur ab vbertate domus dei. si melodia: ibi angeli cōcinent sine fine deo. Si quelibet nō inmunda sed munda voluptas: torrente voluptatis

sue potabit eos dñs. si sapiētia: ipa dei sapientia/ostēdet eis se ipsam sapienti am. Si amicitia: diligent deuz plus q̄ se ipos/et inuicē tanq̄ se ipsos/et deus illos plusq̄ illi se ipos: qz illi illum se et inuicē per illū/et ille se et illos p̄ se ipz. si concordia: oibus illis erit vna voluntas: quia nulla illis erit nisi dei summa volūtas. Si potestas: oipotētes erunt sue voluntatis/vt deus sue. nam sicut deus poterit qđ volet p̄ se ipm/ita poterunt illi qđ volent p̄ illuz: quia sicut illi nō aliud volent q̄ ille volet/ita ille volet quicqd illi volent: et quid ille volet/non poterit nō esse. Si honor et diuitie: deus seruos suos bonos et fideles supra multa bona constituit: imo filij dei et dij vocabūtur: et erunt heredes quidē dei/coheredes autez christi. Si vera securitas: certe ita certi erunt

nunq̄ vllatenus illud bonū sibi defuturū: sicut certi erunt se non sua spōte illud amissuros: nec dilectorē deum illud dilectoribus suis inuitis ablatuz: nec aliquid deo potētius deū et illos se paraturū. gaudiū vero quale et quātū ve est/vbi tale ac tantum bonum est.

De mutua charitate sanctorum in celis. Ca. xxxv.

Qz humanū/cor indigens cor expertum erūnas et miserias/imo obrutū miserijs/q̄tum gauderes si in his oibus abundares: interroga vltima intima tua si capere possent gaudium suū de tāta beatitudine sua. sed certe si quis alius quē oino sicut te ipsum amares/eandē beatitudinem haberet duplicaretur gaudiū tuū: quia nō minus gauderes pro eo q̄ pro te ipso. Si

Universidad de Deusto
Biblioteca

vero duo vel tres vel multo plures id
tm̃ haberent: tantundē pro singulis
quantūdem pro te ipso gauderes/si sin
gulos sicut te ipsum amares. ergo quid
erit in illa pfecta charitate innumera
biliū beatorū angelorum et hominum:
vbi nullus diliget aliū minus q̃ se ip=
sum: non enī aliter gaudebit vnusquis
que pro singulis aliis q̃ pro se ipso. Si
ergo cor hominis de tāto bono suo vir
gaudiū suum capiet/quomodo capax
erit tot et tātorū gaudiorū: et vtiq; quo
niam quantū quisque diligit aliquem/
tantū de bono eius gaudet. sed sicut in
illa beata felicitate vnusquisque sine
cōparatione plus amabit deum q̃ se/
et omnes alios secū: ita plus gaudebit
absq; estimatione de felicitate dei q̃ de
sua et oīum aliorū secum. et si deus sic
diligent toto corde/tota mēte/tota ani

ma: vt tamen totum cor/tota mens/
tota anima non sufficiat dignitati di=
lectionis: profecto sic gaudebunt toto
corde tota mente tota anima/vt tamē
totum cor/tota mens tota anima non
sufficiat plenitudini gaudij.

De pleno gaudio vite eterne. Ca. xxxvj.

Deus meus/et dominus mei/spes
mea et gaudium cordis mei: dic
anime mee/ī hoc est gaudium de quo
nobis per filium tuum dicis: petite et
accipietis vt gaudium vestrum sit ple=
num. inueni namq; gaudium quoddā
plenum et plus q̃ plenum: pleno quip=
pe corde/plena mēte/plena anima/ple
no toto homine. gaudio illo adhuc su=
pra modum super erit gaudium. non
ergo totū illud gaudiū intrabit in gau

dentes/sed toti gaudētes intrabunt in gaudium dñi sui. dic dñe/dic seruo tuo intus in corde meo/si hoc est gaudium in quod intrabūt serui tui/q intrabūt in gaudium dñi sui: sed certe gaudiuz illud quo gaudebunt electi tui/nec oculus vidit nec auris audiuit: nec i cor hominis ascendit. nondum ergo cogitaui aut dixi dñe quantum gaudebunt electi tui: vtiqz tantum gaudebunt qn tum amabunt: tantum amabunt quā tum cognoscent domine. et quantum te amabunt: certe nec oculus vidit/nec auris audiuit/nec in cor hominis ascēdit in hac vita/quantum te cognoscēt et amabunt in illa vita. Oro te deus meus vt cognoscam te: amem te: vt gaudeam de te: z si non possum in hac vita ad plenum/vel proficiam de die in diē: vsqz dum veniat illud ad plenum. pro

ficiat in me hic notitia tua vt ibi fiat plena: crescat in me hic amor tuus/vt ibi sit plenus: vt hic gaudium meuz sit in spe magnum/et ibi in re plenum. deus verax peto vt accipiam quod promittis/vt gaudium meum sit plenum. meditetur in te interim mens mea: loquatur inde lingua mea: amet illud cor meum: sermocinetur os meum: esuriat illud anima mea: sitiat illud caro mea: desideret illud substantia mea donec intrem in gaudium domini mei: ibi permansurus per secula. Amen.

¶ Sancti Augustini hipponensis Episcopi/liber qui inscribitur Manuale de verbo dei explicit.

Diui Augustini

Diui Augustini hipponẽsis Episcopi psalteriũ quod matri siue cõposuit. Incipit.



Omine deus omnipotens/ rex eterne glorie: qui eũ cognoscis beatum esse virum q̃ viam peccatorum spernit/ legemq̃ preceptorum tuorum meditatur die ac nocte: doce me peccatorem tibi cum toto cordis timore/ et tremore fideliter seruire/ et vocem meam te humiliter inuocantem exaudi: et ita clementissimis auribus pcipe verba mea vt delinquentem me in ira furoris tui/ non derelinquas: ne quando ille insidians antiquissim⁹ hostis/ rapiat vt leo animam meam: dum non est qui redimat/ neq3 qui saluũ faciat. sed tu dñe/

cuius nomen admirabile est. in celo et terra/ ita conuerte inimicum meum retrorsum/ vt infirmetur et pereat a facie tua. ne vnq̃ irretire valeat laqueis igneis animam meam: neq3 sulphur/ et spiritus procellarum ogglomeret me: sed ꝓpter inopis miseriã et gemitum pauperũ nunc exurgẽs respice et exaudi me domine/ quia consiliu3 inopis et spes eius es fac me ista ingredi sine macula et operari iusticiã: vt gratia misericordie tue sit pars hereditatis mee. custodi me vt pupillã oculi: et sub vmbra alarũ tuarũ protege me: quia tu es virtus mea: firmamentũ meũ et refugiu3 meũ/ ab occultis meis munda me et ab alienis parce seruo tuo. mitte mihi angelũ de sancto: et desiderium anime mee tribue mihi/ libera me ꝺ oreleonis/ et deduc me p semitas iusticie: vt

possim ascendere in montē sanctum tu
um: et stare in loco sancto tuo: innocēs
manibus et mundo corde. delicta iuuē
tutis mee et ignorantias meas ne me
mineris. ne perdas cū impijs animaz
meā: et ne tradas me in animas perse=
quentium me. sed ita exaudi propitius
vocem deprecationis mee: vt inuocan
tem gloriā sancti nominis tui/audias
clementer et miserearis mei: et in te do
mine sperans non confundar in eter=
num: sed remitte mihi impietatez cor=
dis mei. fiat misericordia tua sup me/
quemadmodū spero in te: et ex oībus
angustijs meis eripiens me/dic anime
mee salus tua ego sum. et quia in pro=
tectione alarum tuarū spero: da mihi
petitionem cordis mei et iutēde in ad=
iutoriū meū domine deus salutis mee.
notum fac mihi domine finem meum:

et numerū dierū meox: vt sciā quid de=
sit mihi. exaudi ppitiꝰ vocē deprcatiōis
mee: et educ me de lacu miserie/et de lu
to fecis/statue supra petrā pedes me=
os: et dirige in semitā rectā gressus me
os. in die mala/libera me: vt īgrediar
in locū tabernaculi admirabilis domꝰ
dei: qꝝ tu es deꝰ meꝰ/et fortitudo mea/
ne declines gressus meos a via tua: vt di
ligā iusticiā et odiā iniqtatē: esto mihi
refugiū et vtus: qꝝ tu es rex magnꝰ sup
omnē terrā. q regis oēs in secula: libe=
ra aiaz meā de manu inferi quuz acce=
perit me. tu aūt quum manifestus fue=
ris ad indicandū nos/miserere mei se=
cundū magnā misericordiā tuā. et spi=
ritū sanctū tuū ne auferas ame. auer
te pissime dñe in illa hora facie tuaz a
peccatis meis: et oēs iniqtates meas
dele. cor mundū crea in me deꝰ: et spiri

tū rectū innoua in viscerib⁹ meis. vt sicut oliua fructifera in paradiso dñi mei oleū sanctitatis accipiar: t ibi exultē cū iacob/et in eternū lēt cum israel. salua me in tuo noīe/tuaq3 virtute libera me. ne despexeris depcationē meam: sed miserere mei/mitte de celo et libera me: et da in opprobriū cōculcantes me. cōtere dentes eoꝝ in ore ipsoꝝ: et cōfrīge molas leonū. ds me⁹ es tu/misericordia mea/saluū me faciat dextera tua/et ptegat auelamēto alarum tuarū: quū reddideris singulis singula secundū opera ipsoꝝ. dum sitit in te aīa mea: ptege me a cōuentu malignātium: quū adte oīs caro venerit/nō amoueas misericordiā tuā ame: et spiritū sanctum tuū ne auferas ame: sed illumīa faciē tuā sup me. pspex iter fac mihi de⁹ salutaris me⁹: vt nō absorbeat me profundū/neq3 aperiat sup me puteus os suū. adiutor et liberator meus esto dñe/ne tardaueris quoniā in te spero dñe/nō cōfundar in eternū: quū iudicaueris populum tuū. et hi qui se elongant ate peribunt: ne auertar ego humilis factus confusus: qm̄ iustus iudex es: humilias et exaltas nimis terribilis: et quis resistet tibi tunc ab ira tua? tu es deus q̄ facis mirabilia magna solus. sicut populum tuū pane aluisti in deserto: et desiderio suo nō fraudasti eum: ita me esurientē gratia tua reficiat/et cito preueniat me misericordia tua. et tu mihi tutor: panem lachrymarum et amaritudinem cōpunctionum tribue in tempore tribulationis: et da de petra mellis dulcedinem capiam interne suauitatis. deus qui interfustos et peccatores cuncta discernis/

qui es solus altissimus super oēs gentes/miserere mei:et tribue mihi benedictionez/qui legez dedisti/remitte iniquitatem cordis mei:et dimitte omnia peccata mea:et saluum fac seruum tuum deus meus sperantem in te. deus qui fundas ecclesiā tuam in montibus sanctis/inclina aurem tuam ad precez meaz. manus ergo tua mihi auxilietur ne auertar in humilitate/sed libera me de laqueo venantiū/et a ruina/et ōmonio meridiano. vt plantatus in domo domini sicut palma floreaz:et sicut cedrus que est in libano merear multiplicari in longitudinem dieruz. esto mihi in refugiuz: et deus meus in auxilium spei mee:qm̄ tu es deus/et rex magnus super omnē terrā. quuz iudicaueris orbē terre in equitate/et populos in veritate tua: luce perhenni perfruar cum

iustis et rectis corde letitia. saluet me dextera tua et brachium sanctū tuuz. qui sedes super cherubin/fac me in cōspectum tuuz cū exultatione:vt perambulez in innocentia cordis mei in medio domus mee. nō adhereat mihi cor prauuz:sed sint oculi mei super fideles sanctos tuos: vt sedeam cuz eis ambulans per viaz immaculatam: quuz dispdideris per iuditiū ō ciuitate tua omnes qui nunc operantur iniquitatem. domine exaudi orationē meam/et clamor meus ad te perueniat. non auertas faciē tuā ame: in quacunqz die tribulor. inclina ad me aurē tuā. propitius esto omnibus iniquitatibus meis: redimeqz de interitu vitā meā. satia in bonis desideriū meum/qui respicis in terrā/et facis eā tremere. qui eduxisti populū tuuz in exultatione/et electos

Universidad de Deusto
Biblioteca

in letitia. fac me custodire iuditiuz et iustitiaz in omni tempore. educ me de tenebris/et vmbra mortis: vt parato corde cantez et psalmuz dicam tibi/fac mecũ signum propter misericordiaz et nomen tuũ: vt in splendoribus sanctorum in consilio iustorum et congregatione iusticia mea maneat in seculum seculi:et cornu meum exaltetur in gloria. vt dum me suscitari iusseris de terra inopem:et de stercore erexeris pauperem: benedicaz te ex hoc nunc et vsqz in seculum: et tunc complaceaz tibi in regione viuorum. dirumpe vincula mea: et confirma in misericordia tua/quuz in tribulatione inuocauero te domine exaudi me in latitudine. legez pone mihi domine vt viuam/et vias iusticie tue exquiram semper/da mihi intellectuz/vt perscruter legez tuã: et custodiam illaz de toto corde meo. errauí sicut ouis que perierat: requirens/libera animam meam: custodi introitum meum et exitum meuz: vt in domo tua stantes sint pedes mei in atrijs hierusalez. ad te leuaui oculos meos qui habitas in celis/eripe animam meam de muscipula venantium: vt non extendam ad iniquitatem manus meas. replegaudio os meum/et linguaz meaz exultatione. imple desiderium meum in bono/et benedic me ex sion: vt videam que bona sunt in hierusalez: longe factus ab omni iniquitate. fiãt aures tue intendentes in orationez serui tui domine. non sit exaltatum cor meuz in superbia/nec elati sint oculi mei: sed humiliter sentiam donec inueniam locuz domino/tabernaculum deo iacob: ibi mandasti benedictionem et vitaz vsqz

in seculum. ibi extollam manus meas in sancta: et benedicam te qui iudicas populum/et in seruis tuis consolans. deus deorum/et dominus dominorum/ deflentes me/et adorantes in templum sanctum tuum/proba me et scito cor meum: interroga me/cognosce semitas meas: et deduc me in via eterna. conserua me ꝺ manu peccatoris/et ab ominibus iniqs libera me. dirigatur oratio mea sicut incensum in conspectu tuo domine. educ de carcere animam meam ad confitendum nomini tuo domine. exaudi me in tua iustitia: et non intres in iudicium cum seruo tuo domine. Uelociter exaudi me domine. ne deficiat spiritus meus: quoniam tu es deus meus/misericordia mea/et refugium meum/et susceptor meus. et quoniam magnus es et laudabilis nimis/et magnitudinis tue non est finis: erige elisum solue compeditum/illumina cecum/qui edificas Jherusalem. quum autem confortaueris seras portarum tuarum: intrinsecus cum filijs tuis copulatus sim. sicut te laudant angeli/et omnes virtutes tue in regno celorũ: ibi et ego ita exultans cum gloria in choro sanctorum/laudem et glorificem nomen tuum in cymbalis laborum: quod est sanctum et gloriosum/et regnat semper p infinita secula seculorum. Amen.

¶ Sancti Augustini hipponensis Episcopi Psalterium explicit.

De laude Snacti

¶Pius secundus Pontifex maximus in laudē diui Augustini.

Barbarice gentis decus
Augustine perenne
Horrida quem nobis
aphrica terra tulit:
Qui scripturarum profers
arcana sacrarum
Eloquijs reserans
abdita cuncta tuis.
Doctior ingenuaq3
omni cultissimus arte.
Et studio prestas:
ingenioq3 nites.
Quem nihil obscurum latuit:
sed et omnia clarent.
Atq3 humana simul
docmata ꝛ alma patent
Cuius ꝛ instruimur

doctrinis atq3 monemur
Exemplis: probitas
cuius in orbe micat
Millia librorum
per te pater alme leguntur
Edita que promunt
quicquid vbiq3 latet.
Sis fautor cunctis pius:
o sanctissime presul
Atq3 deo sanctas:
offer ad alta preces.

¶Ad laudē cūctipotentiꝫ dei eiusq3 ẏginis matris et diui Augustini fuit īpressum pñs opusculum in vrbe Valētina die. xxij. februarij Anno. M. D. xxv. per Joan Joffre.

Costo tres reales



Universidad de Deusto
Biblioteca

Universidad de Deusto
Biblioteca

Universidad de Deusto
Biblioteca

Universidad de Deusto
Biblioteca